

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง)
วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๗
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๒๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๕๐๑ คน

ประธานรัฐสภา : มีผู้ลงชื่อเข้าประชุมครบองค์ประชุม ผมงขอ
ดำเนินการตามระเบียบวาระ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งที่ประชุม มีเรื่องแจ้ง
เรื่องหนึ่ง เนื่องจากทางคณะรัฐมนตรีได้แจ้งมาว่า จำเป็นจะต้องให้รัฐสภา
ให้ความเห็นชอบในข้อตกลงการตั้งองค์การค้าโลก ซึ่งเป็นข้อตกลง
มาร์ราเกสซึ่งรัฐบาลได้ทำไว้ จำเป็นจะต้องให้รัฐสภาเห็นชอบหรือไม่
เห็นชอบ ก่อนวันที่ ๑ ธันวาคมนี้ เพราะถ้าหลังจากนี้ไปจะกลายเป็นสมาชิก
สมทบไปไม่ได้เป็นสมาชิกผู้ก่อตั้ง ผมได้ปรึกษากับท่านประธานวุฒิสภาแล้วก็
เห็นควรว่า จะนัดในเรื่องประชุมอนุมัติหรือไม่อนุมัติสนธิสัญญาดังกล่าวนี้ใน
วันศุกร์ที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ เวลา ๑๑.๐๐ นาฬิกา หลังจากทีวุฒิสภา
ประชุมแล้ว เพื่อเป็นการแยกจากเรื่องรัฐธรรมนูญไม่ให้ซ้ำซ้อนกัน จึงขอ
เรียนที่ประชุมเพื่อทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานรัฐสภา : ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการ
ประชุม ไม่มี

ต่อไปเป็นเรื่องด่วน คือเรื่องรัฐธรรมนูญที่ได้ค้างอยู่ ขอเชิญ
ท่านกรรมาธิการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานรัฐสภา : เมื่อสัปดาห์ที่แล้วเรากำลังอยู่มาตรา ๑๓๑
มีผู้อภิปรายแล้ว ๑๓ ท่าน มีรายชื่อนี้ ผมไม่อ่าน แต่ว่าขอความร่วมมือ
ถ้าท่านอภิปรายแล้ว ถ้าไม่จำเป็นก็อย่าเพิ่งอภิปราย ให้คนที่ยังไม่อภิปราย
ได้อภิปราย เพราะมีผู้แปรญัตติเยอะ ถ้าหากจำเป็นก็ไม่ใช่ใคร ต่อไปเชิญ
ครบผู้ที่แปรญัตติไว้ เชิญครบคุณทรงธรรม

นายทรงธรรม ปัญญาดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) :
ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม ทรงธรรม ปัญญาดี
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ พรรคชาติไทย ในฐานะสมาชิก
รัฐสภาผมไม่ได้แปรญัตติไว้ แต่ว่าเนื่องจากผู้แปรญัตติยังไม่มา ผมก็ขอถือ
โอกาสอภิปราย

ประธานรัฐสภา : เชิญครับ

นายทรงธรรม ปัญญาดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) :
ท่านประธานที่เคารพ ผมออกจะไม่เห็นด้วยกับคณะกรรมการที่มาเติม
ข้อความในมาตรา ๑๓๑ คือมาตรา ๑๓๑ ข้อความวรรคหนึ่งและวรรคสองมัน
ขัดแย้งอยู่แล้ว แต่ถ้ากรรมาธิการจะเติมเพื่อไม่ให้ละเมิดสิทธิในทางแพ่งต่อบุคคลอื่นน่าจะเติมไปในวรรคสองก็พอ แต่ที่นี้กรรมาธิการไปเติมเป็น
มาตรา ๑๓๑ ทวีขึ้นมาอีก ทำให้รัฐธรรมนูญมันยาวออกไปอีก ก็หาออกไปอีก
ผมอยากจะกราบเรียนกับท่านประธานว่า ข้อความในวรรคหนึ่งของ
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๑ มันขัดเจนอยู่แล้ว แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งมาเติม
วรรคสาม เพื่อคุ้มครองผู้อภิปรายที่ว่าจะไปกล่าวถ้อยคำในการที่ไปละเมิด
สิทธิของบุคคลที่อยู่ในห้องประชุม ความจริงในวรรคหนึ่งนั้นผู้ที่อยู่ในที่ประชุมนี้

จะสามารถตอบได้การอภิปรายนั้น คือสามารถจะแถลงได้ออยู่แล้ว ท่าน
 ประชานที่เคารพ เพื่อที่จะให้ท่านประชานที่ดี กรรมการก็ดี ที่กระผม
 กล่าวนั้นเป็นความจริงอย่างไรแค่ไหน เพียงใด ผมจะขออนุญาตอ่าน
 มาตรา ๑๓๑ วรรคหนึ่ง ว่ามีความชัดเจนอยู่ในร่างเดิมอยู่แล้ว ในที่ประชุม
 วุฒิสภาก็ดี ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรก็ดีที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาก็ดี สมาชิก
 ผู้ใดจะกล่าวถ้อยคำใด ๆ ในทางแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นหรือ
 ออกเสียงลงคะแนนย่อมเป็น เอกสิทธิ์โดยเด็ดขาด ผู้ใดจะนำไป เป็นเหตุ
 ฟ้องร้องกล่าวหาสมาชิกผู้นั้นในทางใดมิได้ อันนี้มันชัดเจนครับท่านประชาน
 ผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสมาชิกเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย หน้าที่คือการรักษา
 ผลประโยชน์ของประชาชน รักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติ การกล่าวหา
 ใด ๆ ก็ดี ในลักษณะของผู้บริหารมีหน้าที่ควบคุมฝ่ายบริหาร ในกรณีฝ่าย
 บริหารกระทำกรใด ๆ ก็ดีที่เป็นผลเสียหายในทางมิชอบ ในทางทุจริต
 คอร์รัปชัน แต่ว่าสมาชิกของสภาทั้ง ๒ สภานี้ไม่สามารถจะกล่าวหาได้ เพราะ
 ต้องถูกฟ้องร้อง ในอดีตที่ผ่านมาปรากฏว่าหลังการอภิปรายไม่ไว้วางใจจะ
 ต้องมีการฟ้องร้องกันเป็นอุคตฤตเลย เพราะไม่มีเอกสิทธิ์คุ้มครอง ในสมัยก่อน
 ผมเองก็เคยถูกฟ้องมาแล้ว แต่ตอนนั้นรัฐธรรมนูญคุ้มครอง ผมก็สู้คดีถึง
 ๓ ศาล จนมาถึง ๓ ศาล แต่การชนะของผมนั้นไม่ได้ชนะ เพราะ เอกสิทธิ์
 คุ้มครอง แต่ศาลตัดสินว่าจำเลยกระทำการ ในฐานะที่เป็นผู้แทนราษฎรรักษา
 ผลประโยชน์ของประเทศชาติเป็นการแถลงข้อเท็จจริงในทางรักษาผลประโยชน์
 ของประเทศชาติแต่ว่า และมีเอกสิทธิ์คุ้มครอง ตามนั้นเท่านั้นที่ศาลสั่ง ศาล
 ชั้นต้นก็ยกฟ้องฝ่ายโจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ยื่นตามศาลชั้นต้น ฝ่ายโจทก์ฎีกา
 ศาลฎีกาก็ยื่นตามศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ อันนี้ผมเป็นคนแรกที่ถูกฟ้อง
 เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นอย่างนี้ไม่จำเป็นต้องไปเติมในวรรคสาม วรรคสองนี้
 ก็เหมือนกันร่างเดิมเขาเขียนว่า เอกสิทธิ์นี้ย่อมคุ้มครองไปถึงผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา

รายงานการประชุม ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา หรือสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี และคุ้มครองไปถึงบุคคลซึ่งประธานในที่ประชุมอนุญาตให้แสดงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมด้วย อันนี้ก็ชัดเจนอยู่แล้วทั้ง ๒ พรรค แต่ถ้ากรรมาธิการต้องการจะให้คุ้มครองบุคคลภายนอก ก็เขียนเติมไปบอกว่า แต่ในกรณีการประชุมสภาที่มีการถ่ายทอดทางวิทยุกระจายเสียง หรือวิทยุโทรทัศน์ หากถ้อยคำในการกล่าวในที่ประชุมไปปรากฏนอกบริเวณรัฐสภา และถ้อยคำมีลักษณะเป็นความผิดทางอาญา หรือละเมิดสิทธิในทางแพ่งต่อบุคคลอื่น ตามวรรคนี้ไม่คุ้มครองสำหรับบุคคลอื่น เพราะสาเหตุที่เป็นอย่างนี้ บุคคลอื่นซึ่งอยู่นอกที่ประชุมไม่สามารถจะมาตอบโต้ข้อกล่าวหาของผู้ที่ได้ถูกการอภิปรายพาดพิงถึง นั่นเป็นจิตสำนึกของแต่ละบุคคล ซึ่งเป็นของผู้แทนแต่ละคน วุฒิสภาแต่ละคน ซึ่งเป็นผู้ที่มีวุฒิกวาะผู้แทนราษฎรที่ได้รับเลือกตั้งมาย่อมจะเข้าใจว่าตัวเองสมควรพูดอะไร แต่ไหนเพียงไร สมควรจะพาดพิงคำว่าไปถึงบุคคลภายนอกได้อย่างไร ในเมื่อบุคคลภายนอกเขาไม่มีสิทธิที่จะมาตอบโต้ และยังมีเขียนไว้ในวรรคสามอีกสมาชิกซึ่งอยู่ในที่ประชุมสภาที่มีการถ่ายทอดทางวิทยุกระจายเสียงหรือวิทยุโทรทัศน์ตามวรรคสองหากมีถ้อยคำที่กล่าวในทางแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นพาดพิงถึงตน แม้ถ้อยคำจะมีลักษณะเป็นความผิดทางอาญาหรือละเมิดสิทธิในทางแพ่ง จะนำไปเป็นเหตุฟ้องร้องผู้กล่าวหาถ้อยคำนั้นในทางใดมิได้ ไม่จำเป็นต้องเขียนเลข ทำให้ยาวความ และยังไม่เอาวรรคสองของมาตรา ๑๓๑ ไปเขียนลงในมาตรา ๑๓๑ ทวิ อีก ก็ยาวไปอีกสี่เพราะวรรคหนึ่ง วรรคสองชัดเจนอยู่แล้ว ถ้ากรรมาธิการจะเติมก็เติมวรรคสองวรรคเดียว เอาถ้อยคำเดิม แต่เติมว่า ไม่คุ้มครองบุคคลภายนอกพาดพิงไปถึงบุคคลภายนอกเท่านั้น กรรมาธิการจะแก้ไขได้ไหม ผมไม่เห็นด้วยที่กรรมาธิการไปเติมมาตรา ๑๓๑ ทวิ ขึ้นมาอีก มาตรา ๑๓๑ ทวิ ก็คุ้มครองผู้จรรายงานการประชุม ก็ทำให้

ยาวสี่ มาตรา ๑๑๑ มีอยู่ ๒ วรรค กลายเป็น ๓ วรรค แล้วมาเติม มาตรา ๑๑๑ ทวิ อีก เป็น ๔ วรรค เพราะชัคเจนอยู่แล้วรัฐมนตรีนั่งอยู่ในนี้ ทำไมไม่ลุกขึ้นมาตอบได้ เมื่อถูกกล่าวหาว่าทุจริต เพราะผู้แทนราษฎรที่ อภิปรายไม่ไว้วางใจรักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติรักษาผลประโยชน์ของ ประชาชน เมื่อรัฐมนตรีไม่ได้คิดจริง ไม่ได้ทำจริงไม่ได้ทุจริตจริงก็สามารถ จะตอบได้ได้ตามวรรคหนึ่ง และผมก็เห็นว่าควรจะมีในวรรคหนึ่งและ วรรคสองตามร่างเดิม ขอบคุณ

ประธานรัฐสภา : ขอผู้สงวนคำแปรญัตติก่อน คุณวินัย เสนเนียม และพันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ

นายวินัย เสนเนียม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายวินัย เสนเนียม สมาชิกรัฐสภา พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดสงขลา ขออนุญาต อภิปรายแสดงความคิดเห็นตามที่ได้สงวนคำแปรญัตติไว้ ปราบกฏตามเอกสาร ในหน้า ๒๓๑ และหน้า ๒๓๗๒ มาตรา ๑๑๑ เป็นเรื่องที่ให้สิทธิหรือเอกสิทธิ์ที่ เรากำลังพูดกันกับผู้ที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกรัฐสภา หรือ บุคคลภายนอกที่ประธานรัฐสภาอนุญาตให้มาพูดในที่ประชุม ประเด็นตรงนี้เห็น ประเด็นที่ถกเถียงกันมานานพอสมควร นั่นก็คือว่า มีการเรียกร้องสิทธิที่ ต้องการแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ แต่ในขณะที่เดียวกันก็มีข้อโต้แย้งว่าหาก ความคิดเห็นหรือคำพูดที่ได้แสดงออกผ่านกรรณการลงนามความรู้สึคนึกคิดใน การรับผิดชอบในฐานะเป็นสมาชิกรัฐสภาแล้ว แต่การพูดหรือการแสดง ความคิดเห็นนั้นไปพาดพิง หรือมีความคิดในลักษณะความผิดทางอาญา หรือเป็นการ ละเมิดสิทธิในทางแห่งบุคคลอื่นเกิดขึ้นนั้น ควรจะให้สิทธิของสมาชิคนั้นได้รับ การคุ้มครองหรือไม่ ท่านประธานครับ ผมอาจจะมีความคิดเห็นที่แตกต่างกับ เพื่อนสมาชิก เพราะถือว่าเวทีแห่งนี้เป็นเวทีของการแสดงเหตุผลและผลที่จริง

แต่อย่างน้อยการแสดงความคิดเห็นของสมาชิก ที่ได้แสดงในที่ประชุมรัฐสภา ควรจะต้องมีข้อจำกัดไว้บ้าง เพราะมีฉะนั้นแล้วการแสดงความคิดเห็นนั้นไปกระทบกระเทือนสิทธิทางแพ่งหรือทางอาญากับบุคคลภายนอกที่อยู่ข้างนอกห้องประชุม เขาไม่มีโอกาสที่ลุกขึ้นมาชี้แจง เหมือนกับสมาชิกที่อยู่ในห้องประชุมได้ หรือมีโอกาสลุกขึ้นแสดงความคิดเห็นหรือพูดจาโต้ตอบ แต่นั่นเป็นบรรยากาศที่ไม่ควรที่จะเกิดขึ้นในลักษณะเป็นการต่อล้อต่อเถียง เป็นการอ้างเหตุและผล เพราะสภาแห่งนี้ ผมไม่เคยเป็นสมาชิกรัฐสภามาก่อน เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสมัยแรกก็ตาม ได้ติดตามการทำงานของสมาชิกรัฐสภารุ่นที่ ๆ ในที่สุดผมมีความเห็นว่า การที่จะแสดงความคิดเห็นในห้องประชุมนั้นไม่จำเป็นจะได้รับการคุ้มครองในการถ่ายทอดทางวิทยุ โทรทัศน์หรือปรากฏไปตามเอกสารสิ่งพิมพ์ใด ๆ ก็ตาม ควรจะให้สิทธิในการคุ้มครองเอกสารของผู้พูดเฉพาะในห้องประชุมหรือบริเวณรัฐสภาเท่านั้น ทำไมที่ผมพูดอย่างนี้ ทำไมจะเป็นการปิดกั้นสิทธิของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกรัฐสภาหรือ ไม่ใช่ แต่ผมมีความคิดเห็นว่าการที่พวกเราได้รับอาสาทำหน้าที่เป็นปากเป็นเสียงพูดในสิ่งจริง ๆ สิ่งที่ต้องเป็นการปกป้องรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติ นั้น บางครั้งเราไม่จำเป็นจะต้องพูดให้คนภายนอกรู้เราพูดในห้องประชุมสภาถือว่าในห้องประชุมรัฐสภาแห่งนี้ทำหน้าที่ของตัวแทนของประชาชนอยู่แล้ว คนเหล่านี้สามารถที่จะรับรู้ มีการถกเถียงกันภายในห้องประชุมหาข้อยุติได้ ท่านประธานครับ ที่ผมพูดตรงนี้ก็เพื่อที่จะพูดให้เห็นว่าในอดีตนั้นเรา เคยมีคดีฟ้องร้อง ซึ่งขออนุญาตท่านประธานยกตัวอย่าง กรณีบางกรณีที่สมาชิกของพรรคประชาธิปไตยได้ปฏิบัติหน้าที่และมีการอภิปรายไม่ไว้วางใจเกิดขึ้น ที่ผมจะกล่าวที่จริงแล้วไม่อยากจะกล่าว แต่ได้เห็นเพื่อนสมาชิกในสภาแห่งนี้ได้หยิบยกเอาตัวอย่างนั้นบางมุมบางส่วนมาพูด โดยไม่ได้พูดทั้งหมด อาจจะทำให้ประชาชนเกิดความรู้สึกคลุมเครือไม่เข้าใจ หรือหลงเข้าใจผิดตาม

คำอภิปรายของสมาชิกที่ได้พูดมาแล้ว นั่นก็คือ เมื่อประมาณปี ๒๕๓๓ วันที่ ๑๘ กรกฎาคม เวลา ๒๐.๐๓ นาฬิกา ในห้องประชุมรัฐสภาแห่งนี้ มีการอภิปรายไม่ไว้วางใจเกิดขึ้น สมาชิกรัฐสภาลุกขึ้นแสดงเหตุผลเพื่อปกป้องประโยชน์ของประชาชน แต่เหตุผลนั้น ท่านประธานครับ ผมนั่งอยู่หลังบัลลังก์ของท่านประธานในฐานะเป็นเลขานุการบุคคลที่ถูกกล่าวถึง ถูกอภิปรายไม่ไว้วางใจนั่งรับฟัง นั่งบันทึกคำพูด นั่งติดตามเหตุผลที่ได้มีสมาชิกหยิบยกมาอภิปรายในสภา รับฟังด้วยเหตุด้วยผล ผมทำหน้าที่ในฐานะของสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ เป็นเลขานุการตัว แต่ขณะนั้นผมเป็นสมาชิกของกลุ่มยุวประชาธิปัตย์สมาชิกยุวประชาธิปัตย์ ส่งผมให้มาทำหน้าที่ติดตามการทำงานของรัฐมนตรีของพรรคประชาธิปัตย์ รัฐมนตรีของพรรคประชาธิปัตย์หรือสมาชิกคนหนึ่งคนใดจะทำหน้าที่อย่างไร เป็นไปตามนโยบายของพรรค แต่เมื่อไรก็ตามที่มีเหตุข้อสงสัย ในมวลหมู่สมาชิกของพรรคประชาธิปัตย์ เคลือบคลุมสงสัยการทำงานของรัฐมนตรี สมาชิกทุกคนของพรรคประชาธิปัตย์มีสิทธิที่จะตั้งคำถาม มีสิทธิที่จะติดตามตรวจสอบการทำงานของคนของพรรคประชาธิปัตย์ได้ มีการยกตัวอย่างเกิดขึ้นว่า รัฐมนตรีของพรรคประชาธิปัตย์ได้เรียกร้องเอาผลประโยชน์ประมาณ ๑ ล้านบาท ปรากฏตามหน้าหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ซึ่งมีการอภิปรายกันในห้องประชุม และท่านรัฐมนตรีของพรรคประชาธิปัตย์ได้ลุกขึ้นตอบได้หยิบยกเอาเอกสารพร้อมทั้งรับคำท้า ที่มีการท้ากันในห้อง ทวี เกิดขึ้นในที่สุดผู้พูดในห้องประชุม คือสมาชิกผู้กล่าวหารัฐมนตรีของพรรคประชาธิปัตย์ ก็มีได้ออก ทวี ออกโทรทัศน์ตามคำท้าแต่อย่างใด คำพูดคำจาของสมาชิกรัฐสภานั้นทำให้เกิดข้อคลุมเครือสงสัยในหมู่ของประชาชนทั่วไป ว่าคนที่ถูกพูดถึงคือรัฐมนตรีนั้นทุจริตตามข้อกล่าวหาหรือไม่ ในที่สุดมีการฟ้องร้องเกิดขึ้น เพราะหลังจากได้ให้อภัยกันแล้ว มีการพูดกันแล้วในห้องประชุมก็ยังไม่เอาข้อกล่าวหาไปเขียนเป็นบทความในหน้าหนังสือพิมพ์อีก ท่านประธานครับ

บทเขียนและข้อความนั้นไม่ปรากฏเฉพาะในประเทศไทยทุกจังหวัดเท่านั้น แต่ไปปรากฏที่ประเทศสหรัฐอเมริกาในนครลอสแอนเจลิส ตามปรากฏในหนังสือลงวันที่ ๕ ตุลาคม ของสมาชิกพรรคประชาธิปไตย ผู้ลงนามชื่อว่าจอร์จ ลิงต่าง ๆ เหล่านี้เกิดข้อสงสัยและเชื่อตามปรากฏในหน้าหนังสือ ในจดหมายที่เขียนมาถึงพรรคประชาธิปไตย ว่าเชื่อตามคำกล่าวหาของสมาชิกที่ได้อภิปรายในสภา ถ้าเหตุการณ์อย่างนี้เกิดขึ้นอีก เราให้โอกาสกับสมาชิกทุกคนที่ไม่มีข้อจำกัดนั้น ท่านประธานครับ ผมคิดว่าภาพพจน์ของสมาชิกรัฐสภาทุกคนที่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ในสภาอันทรงเกียรติที่เราทุกคนที่มี จะได้รับการคุ้มครองในลักษณะที่เป็นการทำให้คนบางคนได้รับข้อมูลมาเพียงผิวเผิน หรือเพียงได้รับคำบอกเล่า ว่าประชาชนในกิ่งอำเภอวังจันทน์หรือยากได้เอกสารสิทธิ์และมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เรียกร้องเงิน ๑ ล้านบาทอย่างนั้นแล้วนำมาพูด มันเกิดความเสียหายกับสมาชิกรัฐสภาผู้ปฏิบัติหน้าที่ คนที่มีสิทธิ์ที่จะออก น.ส. ๑ นั้น เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย หรือรัฐมนตรีผู้ควบคุมดูแลกรมที่ดินเท่านั้นจึงมีการฟ้องร้อง ในที่สุดท่านประธานครับ ดังที่กราบเรียนว่ามีข้อสงสัยจึงไปกับตัวแทนของสื่อมวลชน โทรทัศน์ช่อง ๕ ขออนุญาตเอ่ยนาม มี ๒ คน คือคุณพรพิลาศ และคุณสมนึก ผมปฏิบัติหน้าที่ไม่ใช่เป็นเลขานุการรัฐมนตรีในขณะนั้น แต่ทำหน้าที่เป็นสมาชิกพรรคประชาธิปไตย เพื่อหาข้อเท็จจริงลงไปในพื้นที่ที่กล่าวถึง ปรากฏว่าในที่สุดได้รับการยืนยันจากท่าน ๒ คน ปรากฏตามเทปที่ผมเก็บเอาไว้จนถึงวันนี้ นี้เป็นการบันทึกเทปของเจ้าหน้าที่ของสถานีวิทยุโทรทัศน์ช่อง ๕ มิได้เป็นการกระทำของผมใด ๆ เอกสารนี้ในที่สุดมีการฟ้องร้อง มีการสืบพยานเกิดขึ้นในศาล ผลที่สุดเป็นอย่างไรรครับ ผลที่สุดมีการขอความเกิดขึ้น ถามว่าทำไมจึงมีการขอความเกิดขึ้น เนื่องจากว่าในขณะนั้นมีการยึดอำนาจโดยคณะกลุ่มคนกลุ่มหนึ่ง ไม่ได้เกิดขึ้นจากนักการเมืองในสภา จำเลขได้พยายามติดต่อหลาย

วิธีการเพื่อที่จะให้ยุติ เห็นว่าเป็นนักการเมืองด้วยกันน่าจะยุติเสีย ในที่สุด ลูกสาวทั้ง ๒ ฝ่ายก็เรียนหนังสือด้วยกัน

ประธานรัฐสภา : เอาสั้น ๆ ครับ

นายวินัย เสนเนียม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : นี้ ยากยกตัวอย่างประธานครับ เพื่อให้เห็นว่าทำไมผมจึงสงวนคำแปรญัตติไว้ เพื่อจำกัดการพูดของสมาชิกหรืออยากให้สิทธิเขาในสภาแห่งนี้เพียงบางส่วนในการแสดงความคิดเห็นในสภาก็เพียงพอแล้ว ไม่ควรที่จะเปิดโอกาสให้สมาชิกที่แสดงความคิดเห็นนั้น ได้รับการคุ้มครองไปถึงภายนอก สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ผมจึงขออนุญาตท่านประธานว่า ในมาตรา ๑๓๑ ว่าด้วย เรื่องเอกสิทธิ์ของผู้อภิปรายในสภาหรือสมาชิกรัฐสภา หรือคนภายนอกก็ตาม รายละเอียดที่ผมได้แปรญัตติไว้เพิ่มข้อความในวรรคสอง วรรคสาม และ วรรคสี่ ปรากฏในเอกสารสงวนคำแปรญัตติในหน้า ๒๐๒๒ หน้า ๒๐๒๓ ขอท่านสมาชิกโปรดได้พิจารณาด้วย ขอกราบขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ท่าน พันตำรวจโท สมชาย ครับ

พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ ชาติพัฒนา จากจังหวัดนครราชสีมา ในฐานะสมาชิก รัฐสภา ท่านประธานครับ ทุก ๆ ครั้งที่เรามีการอภิปรายกัน แน่นอนที่สุดครับ ก็คงจะต้องมีการพาดพิงกัน การเกี่ยวข้องกัน การนำเอาเหตุเอาผลมา แสดงกัน บางครั้งก็อาจจะล่วงเกินหรือล่วงล้ำเข้าไปในสิทธิเสรีภาพของ ผู้อื่นบ้างเป็นบางครั้ง ท่านประธานครับ ผมอยากจะเรียนว่าผมเป็นคนหนึ่ง ที่อยากจะแสดงความคิดเห็นนี้ผ่านท่านประธานไปยังสมาชิกผู้เกี่ยวข้องทุกท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการที่จะสร้างคุณค่าของทรัพยากรมนุษย์ ท่าน ประธานครับ ในบ้านเราขณะนี้ทรัพยากรมนุษย์ ถ้าหากว่าจะตีราคาแล้ว

ดูเหมือนมันต่ำเหลือเกิน ไม่ว่าจะคิดต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบันของไทย เรานั้น ไม่ว่าจะคิดอุปติเหตุจรรยาที่เกิดขึ้นแล้วก็ชีวิตทั้งหลายนั้นพากันล้มหายตายจากกันไป ทรัพย์สินที่เอามาทดแทนกันนั้นค่อนข้างจะดูเหมือนต่ำเหลือเกินจริง ๆ แล้วเราไม่สามารถจะเปรียบเทียบได้เลยกับชีวิตมนุษย์ ทรัพย์สินทั้งหลายที่มีมากอย่างมหาศาล ถ้าให้เราเลือกเอาระหว่างทรัพย์สินที่มีอยู่ ๒๐๐ ล้านบาท ๓๐๐ ล้านบาทกับชีวิตมนุษย์ ๑ ชีวิตนั้น เราจะต้องเลือกชีวิตมนุษย์เอาไว้เป็นแน่แท้ถ้าหากว่าต้องให้ตัดสินใจเลือก เพราะฉะนั้นครั้งนี้แหละครับ ผมอยากจะเรียนท่านประธานทราบว่า ในการอภิปรายแต่ละครั้งนั้น ผู้ที่ออกมาแสดงความคิดเห็น หรือเป็นผู้แทนราษฎรที่จะต้องออกมาพูดกันในสภาแห่งนี้นั้น ควรจะต้องระมัดระวังกันพิเศษที่ไม่ให้คำพูดทั้งหลายวาทะทั้งหลายที่กล่าวอ้างกันลงไปนั้นได้ไปพาดพิงถึงบุคคลอื่น ซึ่งจะทำให้เขาเกิดการเสียหายขึ้นมา แน่หนอนที่สุดครั้งนี้ในมาตรา ๑๓๑ นั้นผมเห็นด้วยในวรรคแรกว่า อย่างไรก็ตามถ้าหากว่ามีกรณีปรายกันในสภาระหว่างสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วยกัน ถ้าหากว่าไม่มีการถ่ายทอดนั้นผมเห็นด้วย จะพูดอะไรก็พูดกันตรงนี้ เอาเหตุเอาผลมาแสดงต่อกัน ข้างบนถ้าหากว่ามีเหตุผลมีหลักฐานอะไรที่จะมาพูดมาจานั้นก็สามารถที่จะแสดงกันได้ แต่ในเวลาเดียวกันนั้นถ้าหากว่าเราไปพาดพิงถึงบุคคลที่ ๓ นั้น ขอเรียนว่าครั้งนี้ไม่ว่าที่จะคุ้มครอง เพราะอย่างไรก็ตามก็แล้วแต่ผมอยากจะเรียนว่า ในการแสดงความคิดเห็นนั้นอาจจะต้องมีการพาดพิงไปถึง แต่ในฐานะที่เราเป็นผู้แทนราษฎรมาจากปวงชน มาจากที่น้องทั้งหลายในการที่จะคัดเลือกเข้ามาเป็นผู้แทนอยู่ตรงนี้ คงจะต้องมีความรอบคอบมากขึ้นในการที่จะแสดงเหตุแสดงผลหลาย ๆ ท่านอาจจะคิดว่าแล้วจะเอาใบเสร็จที่ไหนดมาแสดง จะเอาเหตุผลตรงไหนมาแสดง จะเอาอะไรมาอ้างกันถ้าหากว่าจะต้องว่ากันอย่างนั้นจริง ๆ แล้วตรงนั้นเองแหละครับ ผมถึงบอกว่าเราต้องรักษาชีวิต รักษา

ทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าเอาไว้เพื่อไม่ให้เขานั้นต้องได้รับความเดือดร้อนหรือยากลำบากในการที่คนหนึ่งคนใดนั้นจะไปพูดว่าเขาเสียหาย แต่ผมเองนั้นอาจจะมีความคิดเห็นขัดแย้งกับทางกรรมาธิการนี่หนึ่ง ในมาตรา ๑๓๑ วรรคสาม ขอเรียนว่าในวรรคสามนั้น สมาชิกซึ่งอยู่ในที่ประชุมสภาที่มีการถ่ายทอดทางวิทยุกระจายเสียง หรือวิทยุโทรทัศน์ตามวรรคสอง หากมีถ้อยคำที่กล่าวในทางแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นพาดพิงถึงคน แม้ถ้อยคำจะมีลักษณะเป็นความคิดทางอาญา หรือละเมิดสิทธิในทางแพ่งก็จะนำไปเป็นเหตุฟ้องร้องผู้กล่าวถ้อยคำในทางอาญาได้ ครึ่งนี้เป็นเรื่องที่มาคิดนะครับ ผมทราบเรียนแล้วว่า ผมต้องการที่จะเห็นบ้านเมืองของเราทุกกลุ่ม ทุกผู้ทุกคนทุกชุมชน ได้เห็นคุณค่าของทรัพยากรมนุษย์ให้มากที่สุด ให้มีราคามากขึ้น แต่ผมไม่อาจจะตีเป็นตัวเลขได้ แต่สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะแสดงให้เห็นว่า เราเองนั้นเราให้เกียรติซึ่งกันและกันหรือเปล่า เราจะสร้างคุณค่าของมนุษย์ในสังคมไทยมากน้อยแค่ไหน ซึ่งในขณะที่มันดกค้ำมากเหลือเกิน ตกค้ำอย่างน่าใจหาย เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมอยากจะเรียนว่า ถึงแม้ว่าจะมีการถ่ายทอดถึงแม้ว่าจะ เป็นสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่นั่งอยู่ในสภาแห่งนี้ ก็ควรที่จะต้องไม่มีการคุ้มครอง ก็หมายถึงถ้าหากว่าท่านประธานกรรมาธิการท่านนั่งอยู่ข้างบน ผมนั่งอยู่ข้างล่างตรงนี้ ผมลุกขึ้นมากล่าวพาดพิงถึงท่านในทางที่เสียหายและมีความผิดในทางอาญาแล้วจะต้องมีความผิดทางกฎหมาย ไม่ใช่คุ้มครองกันอย่างนี้ เพราะฉะนั้นผมอยากจะเรียนว่า ในฐานะที่เราเป็นผู้แทนราษฎร เรายืนอยู่ตรงนี้เราจะต้องรอบคอบ เราจะต้องมีเหตุมีผล เราจะต้องหาเหตุผลมาหาหลักฐานมาแสดงให้ได้ถึงจะมากกล่าวอ้างกันตรงนี้ ผมขออนุญาตทราบเรียนท่านประธานเพียงเท่านี้ ขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : คุณจ่านงค์ โทธิสาโร ครับ

นายจ่านงค์ โทธิสาโร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม จ่านงค์ โทธิสาโร ส.ส. ศรีสะเกษ พรรค

ชาติไทยในนามของสมาชิกรัฐสภา ผมขอใช้เวลาไม่มากที่แสดงความคิดเห็น
 ในมาตรา ๑๓๑ และขออนุญาตพูดตรง ๆ กับท่านประธานสภา เหตุผลต่าง ๆ
 ที่เพื่อนสมาชิกได้พูดมาแล้ววันนี้ทั้งหมดด้วยตามร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๑
 และก็ไม่เห็นด้วย ซึ่งรวมความแล้วน่าจะควรให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมี
 เอกสิทธิ์ อีกฝ่ายหนึ่งบอกถ้าให้เอกสิทธิ์ทั้งหมดหรือเกินไปนั้นก็จะกระทบ
 บุคคลประเภทที่ ๓ กระผมใคร่ทราบเรียนต่อท่านประธานสภาว่า ถ้าเรา
 ย้อนหลังไปเรื่อย ๆ จนไปถึงตั้งแต่สมัยก่อน ทุกสมัยที่มีผู้แทนราษฎรขึ้นมา
 นั้น จะเห็นว่า เบอร์เซ็นต์ของผู้ที่เข้ามาเป็นผู้แทนราษฎรนั้นจะมีวิทยฐานะความรู้
 เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อก่อนนี่ย้อนไปสัก ๔ - ๕ สมัยเท่านั้นเองจะเห็นว่าผู้ที่จบ
 ปริญญาตรีนั้นมีน้อยอยู่ในสภา แต่ถัดมาก็มีจบปริญญาตรีมากขึ้น อย่างสมัยนี้ก็
 มากกว่าปีที่แล้วเป็นจำนวนมากได้เพิ่มขึ้นมาอยู่ในสภา มีทั้งปริญญาโท มีทั้ง
 ปริญญาเอก นี่แสดงว่าผู้แทนของประเทศไทยนี้จะมีคุณภาพเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ
 ท่านประธานที่เคารพ เมื่อคนที่เข้ามาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้วนั้นมี
 คุณภาพแล้ว เราจะต้องไปถัวในเรื่องที่ว่าคนที่มีความรู้ ความสามารถ รู้ถึง
 สิทธิของตัวเองว่าควรทำอะไรได้แล้ว วิทยฐานะความรู้ก็จะมีจะไปถัวอะไร
 ครั้นว่า บุคคลนั้นจะพาดพิงไปถึงบุคคลที่ ๓ เพราะถ้าเขามีความประพฤติและ
 ปฏิบัติอย่างนั้น ท่านประธานสภามองไปในอดีตก็แล้วกันว่า ผู้แทนที่มีลักษณะ
 อย่างนั้นเวลานี้เหลืออยู่ในสภาจำนวนเท่าไร ประธานสภาจะเห็นว่าลดลง
 อย่างมาก เพราะคนที่กระทำอย่างนั้นเป็นการทำลายชื่อเสียงของตัวเอง
 เป็นการทำลายความศรัทธาของพี่น้องประชาชนเอง ในที่สุจริตชนชาติก็
 ลงโทษ พี่น้องประชาชนไม่เลือกเข้ามาเป็นผู้แทนราษฎรอีก ขอโทษท่าน
 ประธานสภา ผมจะกล่าวความยาวมาเล่าท่านนิดเดียว ในสังคมภายนอก
 เวลาผมออกไปนั่งคุยกับนักการเมืองหรือประชาชนก็ตาม เขาจะพูดว่าสมัยนี้
 ดีขึ้นกว่าก่อนนะ ผู้แทนน้ำเน่าน้อยลง ฉะนั้นใครจะทำตัวเป็นผู้แทนน้ำเน่าแล้ว

ประชาชนเขาลงไทยเองครับละนั่นคนที่จะคงเหลืออยู่ที่ไม่รู้จักประสีประสาไปพูดกระทบกระแทกบุคคลที่ ๓ นั้นมันก็น่าจะน้อยลง เพราะฉะนั้นกระผมเองจึงไม่ค่อยเห็นด้วยที่จะไปตัดเอกลิทธิอันนี้เขา กลับมองเห็นว่า ถ้าสภานี้เขาตามร่างที่คณะกรรมการได้แก้ไขว่า ถ้ามีการถ่ายทอดวิทยุกระจายเสียง หรือทีวี อะไรแล้วนั้น ถ้าไปพูดถึงบุคคลที่ ๓ ให้เสียหายจะไม่คุ้มครองเอกลิทธิอันนั้น ถ้าเรามองอย่างนี้แล้วผมว่ากฎหมายที่ออกมาให้ผู้บริหารใจไม่ป้ำ ไม่มีความจริงใจต่อการทำงานให้แก่ประเทศไทย เมื่อเรานี้บริสุทธิ์แล้วจะไปกล่าวอะไร ที่เขาพูดไม่มีใบเสร็จครับ ถ้าตัดตรงนี้ออกไปแล้ว เมื่อไม่มีใบเสร็จใครจะพูดได้สมมุติรัฐมนตรีสักคนหนึ่งไปทำอะไรไว้ไม่ค่อยสวยไม่ค่อยงาม แต่สมาชิกไปรู้เข้าหาใบเสร็จไม่ได้ เมื่อไม่มีใบเสร็จก็ไม่มีหลักฐาน ไม่มีหลักฐานนั้นเขามาพูดก็ถูกฟ้องร้อง ฉะนั้นการที่จะตัดสิทธิเอกลิทธิของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตามมาตรา ๑๓๑ ออกไป ไม่มีเอกลิทธิคุ้มครองที่ผู้แทนราษฎรพูดในสภาเมื่อมีการถ่ายทอดวิทยุก็ตาม ทีวี ก็ตามนั้น กระผมเองไม่เห็นด้วยเลย เพราะถ้าผู้แทนที่เข้ามาเสียสละเพื่อประเทศชาติบ้านเมืองแล้วนั้น ยังไม่ทำตัวเป็นคนดียังไม่ทำตัวให้แก่พี่น้องประชาชนศรีราชา ก็จะมาเป็นผู้แทนราษฎรได้อย่างไร ฉะนั้นจึงไม่เห็นด้วยในการที่จะตัดเอกลิทธิของสภาผู้แทนราษฎร ตามร่างที่กรรมการได้แก้ไขไว้ถึง ๓ ขั้นตอน รวมทั้งไปถึงมาตรา ๑๑ ทวิ ด้วยขอขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : คุณพงษ์พัฒน์ครับ

นายพงษ์พัฒน์ ชีรประเทืองกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บ้าน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พงษ์พัฒน์ ชีรประเทืองกุล จังหวัดน่าน พรรคพลังธรรม ผมขอกราบเรียนสั้น ๆ เพื่อประหยัดเวลาแห่งรัฐสภาของชาติผมเห็นด้วยกับท่านที่อภิปรายมาเป็นจำนวนมากว่า มีควรได้รับการคุ้มครองโดยสภาพที่เป็นจริงที่ผ่านมา เราต้องคำนึงถึงสภาพที่ผ่านมาเป็นอย่างไร ทั้ง

ในอดีตและปัจจุบัน แม้สมัยประชุมนี้ก็มักจะมีข่าวลือว่าเลขไปกระทบกระเทือนผู้อื่นอยู่เนือง ๆ แม้จะมีการฟ้องร้องในศาล ในศาลก็ยึดเชื้อยาวนาน และก่อให้เกิดภาพพจน์ที่ไม่ดีปรากฏแก่สายตาของประชาชน ประชาชนเบื่อหน่ายเนื่องจากว่าประชาชนนั้น ไม่สามารถที่จะจำแนกข้อเท็จจริงได้ระหว่างหนังสือพิมพ์กับตำรา เวลานี้ชั้นบทนั้นยอมรับไปตามข่าวหนังสือพิมพ์เสียทั้งหมด แม้ข่าวในทีวี นั้นก็ได้มีข้อเท็จจริงตามสมควรที่เป็นจริง แต่ข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์มีเนื้อหาที่กว้างไกล และก้าวล้ำเข้าไปเกินความเป็นจริงไปบ้าง แต่ประชาชนนั้นโดยสภาพที่เราผู้ เราเห็นกันอยู่ทุกวันนี้เขาก็ยอมรับเสมือนหนึ่งเป็นตำราไปเสียแล้ว เมื่อเป็นเช่นนี้ประชาชนก็จะมองเห็นสภาพของสภาอื่นและเพะอึ่งไปกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน คนดีก็หือแท้ ภาพพจน์ของสภาดกต่ำ ในที่สุดก็จะนำไปสู่การปฏิวัติ รัฐประหาร ซึ่งเป็นวงจรอุบาทว์ เช่นเคยระบอบประชาธิปไตยในประเทศเรา ก็ไม่สามารถที่จะก้าวหน้าขึ้นไปได้ เพราะฉะนั้นใครที่จะขอเรื่องเพื่อนสมาชิกที่เคารพทั้งหลายว่า จงอย่าได้รับตรงนี้เลย ขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : คุณชิงชัย และต่อด้วยคุณคณินฤทธิ์ ผมพยายามให้พูดทุกพรรคครับ

นายชิงชัย มงคลธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ภาพสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชิงชัย มงคลธรรม จากภาพสินธุ์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพ มาตรา ๑๑๑ ซึ่งพูดถึงเอกสิทธิ์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกรัฐสภาในการอภิปราย หรือกล่าวถ้อยคำในที่ประชุมนั้น กระผมอยากกราบเรียนว่า คงไม่ได้ขัดข้องในเจตนารมณ์ระบบประชาธิปไตย ที่ต้องการให้บุคคลนั้นได้แสดงความคิดเห็นที่หลากหลายเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมอย่างแท้จริง แต่ในขณะเดียวกันผมอยากจะกราบเรียนว่า ในแง่มุมของการใช้ถ้อยคำแท้จริงแล้วมันในระบบรัฐสภานั้น

ก็คือการใช้วาจาที่นั่นแหละ เป็นอาวุธ เหตุผลคืออาวุธอย่างหนึ่งในการต่อสู้กัน เพื่อให้ได้ข้อสรุป เพื่อที่จะได้ปรากฏผลแพ้ชนะ เพื่อเลือกในการปฏิบัติได้ แต่กระผมอยากกราบเรียนว่า ในหลายกรณี ในสภาพปัจจุบัน คือความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในปัจจุบันนี้ เราจะต้องยอมรับกันอย่างหนึ่งว่า ในที่ประชุมรัฐสภาแห่งนี้ หรือที่ประชุมที่สภาผู้แทนราษฎรก็ดี สมาชิกหลายท่าน กระผมไม่อยากจะพูดว่าได้ใช้สถานที่แห่งนี้เป็นเครื่องมือ แต่โดยความเป็นจริงแล้วโดยสภาพที่เกิดขึ้นมาแล้ว ตรงนี้แหละกลายเป็นเครื่องมือในการประหัดประหารกัน ท่านประธานที่เคารพ โดยเหตุผลในการอภิปรายนั้น สภานี้จะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีที่สุดในการใช้หลักของเหตุผลอยากจะกราบเรียนว่า แทบจะต้องถือว่า เป็นเหตุผลที่เหนือกว่าเหตุผลด้วยซ้ำไปในการพูดในที่ประชุมรัฐสภา เพราะฉะนั้นแล้วที่ผ่านมานั้นการฟ้องร้องกันก็ตีหรือการแสดงความเห็นคัดค้านต่อ ๆ ไปเรื่อย ๆ ไปในทางการเมืองกันก็ตีส่วนแล้วแต่มาจากการอภิปรายเป็นมูลเหตุอันหนึ่งด้วย เช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นแล้วในคำอภิปรายนั้นทุกคนมุ่งประเด็นไปที่เอกสิทธิ์ในการคุ้มครอง ผมอยากกราบเรียนว่า จริงอยู่ทุกวันนี้คุณภาพทางการศึกษาของนักการเมืองนั้นค่อนข้างจะมีขึ้นมาก แต่ตรงนั้นไม่ใช่คำตอบว่านั่นคือคุณภาพของนักการเมือง ผมว่านักการเมืองนั้นคุณภาพนั้นคือความคิดครับ ยานางในการตัดสินใจ คุณธรรมในการตัดสินใจ ผมว่าตรงนั้นน่าจะ เป็นคุณภาพมากกว่า เพราะฉะนั้นแล้วถ้าเราให้เอกสิทธิ์ตามเจตนารมณ์นั้นก็จะต้องมีขอบเขต ผมไม่อยากจะให้การพูดอะไร ในที่ประชุมรัฐสภานั้นโดยไม่มีขอบเขต แล้วมันส่งความเสียหายต่อบุคคลการแวดล้อมขององค์ประกอบของคน บุคคลในสังคมที่สลับซับซ้อนในปัจจุบันนั้นมันมีองค์ประกอบที่หลากหลายที่มีความสลับซับซ้อนและมีผลประโยชน์เกี่ยวเนื่องกันมากมายก่ายกอง เพราะฉะนั้นแล้วการอภิปรายถ้าเกินเลขไปแล้ว การต่อสู้การที่จะอธิบายเหตุผลในการที่จะได้แย้งนั้น กระทำได้น้อยกว่าการกล่าวหา ยกตัวอย่างในวรรคสาม

สมาชิกซึ่งอยู่ในที่ประชุมสภาที่มีการถ่ายทอดวิทยุ เจตนารมณ์นั้นหมายถึงว่า การพูดของสมาชิกในที่ประชุมแห่งนี้ว่ากันได้ แม้จะมีการถ่ายทอดเสียงก็คุ้มครอง ผมอยากจะกราบเรียนว่า ในขณะที่เรากำลังคุ้มครองบุคคลที่ ๓ ที่อยู่ข้างนอก ถามว่าบุคคลที่อยู่ตรงนี้มีความต่างกันอย่างใด กระผมเข้าใจว่า โดยเจตนารมณ์ของระบบประชาธิปไตยนั้นต้องการให้คนพูดอะไรกันก็ได้ตรงนี้ ด้วยเหตุผล อยู่ในห้องประชุมแห่งนี้ อยู่ในที่ประชุมแห่งนี้โดยไม่มีการฟ้องร้องกัน ตรงนั้นน่าจะเพียงพอ เรามีวิธีการมากมายในการที่จะจำกัดไม่ให้เกิดการพูดคุยในสภานี้มันออกไปข้างนอกได้ กราบเรียนว่าคนนั้นมีความจำกัดอยู่ที่ เฉพาะตัวหรือในสังคมนี้ ผมว่าไม่ใช่ มันมีทั้งครอบครัว มีทั้งญาติพี่น้อง มันมีทั้งผลประโยชน์ร่วมอย่างอื่นที่อาจจะไม่เกี่ยวข้องกับการใช้เอกสิทธิ์ทั้งหลาย อยู่ตรงนี้ แต่ถ้าการกระทำของเรา ณ ตรงนี้ มันกระทบบุคคลแล้วไปกระทบ ส่วนองค์ประกอบอย่างอื่นของบุคคลนั้นด้วย อะไรจะเกิดขึ้น เพราะฉะนั้นแล้ว เมื่อเราจะต้องให้เอกสิทธิ์ก็ต้องให้โดยเสมอกัน ถามว่าคนที่จะถูกข่มขู่มาได้ดอบบุคคลในการกล่าวหากันในที่ประชุมรัฐสภานั้น มีความสามารถที่จะกระทำได้เหมือนกัน ความสามารถในการใช้ถ้อยคำของผู้เป็นผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกรัฐสภาในที่ประชุมแห่งนี้ก็ต่างกัน ถามว่าถ้าวันหนึ่งผมจะต้องสร้าง นิยายน้ำเน่าขึ้นมาเรื่องหนึ่ง แล้วกล่าวหาบุคคลใดบุคคลหนึ่งซึ่งไม่รู้ตัวเลย ครึ่งนี้เขาจะตั้งหลักทันอย่างไร เมื่อเขาเสียหายออกไปสู่สังคมภายนอกแล้ว กว่าเขาจะตั้งงมาลำดับเรื่องที่จะต้องตอบได้นั้นเขาต้องใช้เวลา อะไรจะเกิดขึ้น ญาติพี่น้องเขาจะไม่ร้องห่มร้องไห้กันหรือ แล้วใครจะเป็นคนแก้ต่าง แทนเขาได้ในอนาคต และโอกาสอย่างนั้นจะมีให้เขาอีกไหม เพราะฉะนั้นผมอยากกราบเรียนว่า ต่อข้อประเด็นนี้ในวาระสามนี้จะต้องตัดออกทั้งหมด แค่ ๒ วรคนี้ก็พอแล้ว แม้ถ้อยคำที่จะมีลักษณะเป็นความผิดทางอาญาหรือ ละเมิดสิทธิในทางแพ่ง เห็นไหมครับ แม้จะรู้ว่าเป็นความผิดทางอาญา หรือ

ทางแพ่ง เราก็จะยอมให้กันอย่างนั้นหรือในที่ประชุมรัฐสภาแห่งนี้ เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนว่า กระผมไม่เห็นด้วยหรือครับที่จะให้บุคคลในที่ประชุมแห่งนี้ เป็นข้อยกเว้นที่จะต้องต่างจากพวกอื่นด้วย เพราะฉะนั้นผมจึงกราบเรียนว่า ควรคัดสรรคนนี้ออกทั้งหมด ขอกราบขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : เมื่อก็ผมเรียกคุณคนัยฤทธิ์แล้ว เชิญครับ แล้วก็ต่อด้วยคุณส่งสุข ซึ่งแปรญัตติไว้ หรือจำเป็นต้องให้ผู้แปรญัตติพูดก่อน

นายคนัยฤทธิ์ วัชรภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม คนัยฤทธิ์ วัชรภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากจังหวัดศรีสะเกษ พรรคกิจสังคม ในฐานะสมาชิกรัฐสภาในมาตรา ๑๓๑ มีข้อโต้แย้งกันมากมาย แล้วก็ก็เป็นมาตราที่สำคัญมาตราหนึ่ง เพราะจะเป็นมาตราที่ใช้ตรวจสอบดูแลการทำงานของคณะผู้บริหารงาน เพราะฉะนั้นมาตรานี้มีความสำคัญอย่างยิ่ง ถ้าพูดโดยรวมแล้วเจตนาของคณะกรรมการนั้น ก็คือท่านเขียนไว้เพื่อต้องการที่จะให้เอกสิทธิ์กับผู้อภิปรายในการที่จะใช้ถ้อยคำตรวจสอบการทำงานหรือพฤติกรรมของฝ่ายบริหาร ในรัฐธรรมนูญหลายฉบับที่ผ่านมา รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๓๓ ก็เขียนไว้ชัดเจนว่า ได้ให้เอกสิทธิ์กับผู้อภิปราย โดยที่มีผู้นำเอาเหตุในการอภิปรายนั้นไปฟ้องร้องดำเนินคดีได้ ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๒๑ ก็เขียนไว้ชัดเจนเหมือนกันในการที่จะให้เอกสิทธิ์คุ้มครองกับผู้อภิปรายในสภาผู้แทนราษฎร มีสิ่งหนึ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนว่า ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาโดยเฉพะอย่างยิ่งการทำงานของสภาเป็นที่สนใจของพี่น้องประชาชนเป็นอย่างยิ่งว่าสภาผู้แทนราษฎรหรือรัฐสภาแห่งนี้ พี่น้องประชาชนได้เลือกตั้งผู้แทนราษฎร เข้ามาเข้ามาทำงานอะไร โดยเฉพะอย่างยิ่งในการบริหารและตรวจสอบการบริหารของคณะผู้บริหารประเทศชาติ ถ้าเราไม่ให้เอกสิทธิ์ในการอภิปราย รัฐธรรมนูญ ปี พ.ศ. ๒๕๓๔ เขียนเอาไว้เป็นรัฐธรรมนูญ ซึ่งจะมีความรู้สึกว่าแปลก

ว่าใหม่แต่ก็แปลกใจเหมือนกันว่า มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ เราไม่ค่อยชอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เราบอกอยู่ว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้เกิดจากคณะผู้มีอำนาจในการที่จะขีดอำนาจ แล้วมาเขียนรัฐธรรมนูญเพื่อที่จะสืบทอด ให้ตัวเองขึ้นมาเป็นฝ่ายบริหาร โดยที่มีอุปสรรคต่อการตรวจสอบ ถ้าพูดโดยเนื้อแท้ พูดกันจริง ๆ เลย ก็หมายความว่ารัฐธรรมนูญที่ไม่มีเอกสิทธิ์คุ้มครองกำผู้ตรวจสอบการทำงานของฝ่ายบริหารนั้น จะเอื้ออำนาจประโยชน์อย่างยิ่งกับฝ่ายบริหาร เพราะฉะนั้นใครมาเป็นรัฐบาล ไม่มีใครอยากแก้มาตราที่แน่นอน แต่ถึงอย่างไรก็ตามการที่เราจะทำอะไรในการที่จะหาวิถีทางให้พี่น้องประชาชนได้รู้ว่าวิธีการตรวจสอบของฝ่ายบริหารนั้น เราจะต้องนำเอาเอกสารมาอ้างอิงมากล่าวอภิปราย สิ่งต่าง ๆ ซึ่งในขณะนี้เรามีข่าวสารข้อมูลที่รวดเร็วประชาชนต้องการอยากจะรู้ ถ้าเรามีเอกสิทธิ์ในการที่เราจะพูดจะอภิปรายฝ่ายที่ถูกกระหนาบ ฝ่ายที่ถูกพูดพาดพิง และอยู่ในสภาแห่งนี้ ก็ย่อมจะเป็นฝ่ายที่มีโอกาสออกมาโต้แย้งด้วยเหตุผล ผลการอภิปรายแต่ละครั้งนั้น ประชาชนเท่านั้นละครับจะเป็นเครื่องตัดสิน ไม่มีหรือครับที่ฝ่ายค้านหรือฝ่ายรัฐบาลเป็นเครื่องตัดสิน เพราะว่าเราถือเราเอาระบบเสียงข้างมาก รัฐบาลมีเสียงข้างมาก แน่แน่นอนยอมเป็นฝ่ายชนะในสภาผู้แทนราษฎร แต่ประชาชนที่เขาได้มีโอกาสฟังข้อคิดเห็นทั้งผู้อภิปรายและผู้ถูกพาดพิง เขาจะได้อีกโอกาสตรวจสอบว่าการตรวจสอบการทำงานของรัฐสภา โดยอาศัยเอกสิทธิ์ที่ได้รับ อำนาจที่ได้รับนั้นตรวจสอบแล้ว มีเหตุผลอย่างไรหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวพาดพิงมีเหตุผลอย่างไรในการโต้แย้ง ที่กรรมการได้แก้ไขเพิ่มเติมในมาตรา ๑๓๑ ถ้าพูดกันตรง ๆ ว่า ถ้าเราจะให้การตรวจสอบการทำงานของฝ่ายบริหารที่มีประสิทธิภาพแล้ว จะต้องให้เอกสิทธิ์กับผู้อภิปราย แต่ที่คณะกรรมการเขียนไว้นั้นแหละครับ เขียนไว้ชัดเจนว่า ให้เอกสิทธิ์ในการที่จะอภิปราย ในส่วนผู้ที่อยู่ในที่ประชุมสภาผู้แทน-

ราษฎรเท่านั้น แต่ถ้าไปพาดพิงถึงบุคคลอื่น ซึ่งเขาไม่สามารถที่จะมาใช้สิทธิในการที่จะมาได้แย้งในสภาแห่งนี้ เราก็ไม่ได้ให้เอกสิทธิ์คุ้มครอง เพราะฉะนั้นเอกสิทธิ์ที่คณะกรรมการได้เขียนเอาไว้มีมันชัดเจน และมีขอบเขตแล้วก็คุ้มครองในส่วนที่พาดพิง ไปถึงบุคคลที่สามารถจะมาได้แย้งในสภานี้ได้เท่านั้น เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วยกับคณะกรรมการในการที่จะแก้ไขเพิ่มเติม แต่ในวาระสามนั้นผมขอถามกรรมการสักคนหนึ่งได้ช่วยกรุณาตอบผมหน่อยว่า คำที่ว่า สมาชิกซึ่งอยู่ในที่ประชุมสภา หมายความว่าอย่างไร ผมเป็นสมาชิกผมเดินออกไปข้างนอก ผมถือว่าเป็นสมาชิกอยู่ในที่ประชุมสภาหรือไม่ ถ้าอย่างนั้นจะเกิดมีกรณีความกันวุ่นวาย ถ้าถูกกล่าวพาดพิง เดินออกไปนอกห้องเสีย แล้วก็ไม่ได้อยู่ในสภาแห่งนี้ ก็จะมีการนำเอาข้อกล่าวหาขึ้นไปฟ้อง ไปร้องกันได้ เพราะฉะนั้นอยากให้เราเขียนกันให้ชัดเจน ถ้าไม่ชัดเจนอย่างนี้ ในวาระสามที่จะต้องตัดออกไป เพราะว่าในวาระหนึ่งวาระสองนี้ใจความมันชัดเจนอยู่แล้ว ให้เอกสิทธิ์คุ้มครองกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง แล้วผู้ที่มีโอกาสที่จะโต้แย้งในสภานี้เท่านั้น แต่ว่าถ้าเขียนในวาระสาม เขียนไว้อย่างนี้มีปัญหาแน่นอนในการตีความ ขอขอบคุณมาคร่ำครึท่านประธาน

ประธานรัฐสภา : คุณสงสุข แล้วต่อด้วยคุณตรีพล แล้วคุณเสกสรร คุณสงสุข เชิญครับ

นายสงสุข ภัคเกษม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สงสุข ภัคเกษม พรรคชาติไทย จังหวัดเชียงใหม่ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมได้ส่งวนคำแปรญัตติแก่ความในวาระหนึ่งของมาตรา ๑๓๑ ดังนี้ครับท่านประธาน ในที่ประชุมวุฒิสภาก็ดีหรือที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรก็ดี ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาก็ดี สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จะกล่าวข้อความใด ๆ ในทางแถลงข้อเท็จจริง

หรือแสดงความคิดเห็นหรือออกเสียงลงคะแนน ย่อมเป็นเอกสิทธิ์โดยเด็ดขาด ผู้ใดจะนำไปเป็นเหตุฟ้องร้องกล่าวหาสมาชิกผู้นั้นในทางใดมิได้ ท่านประธานที่เคารพ

กระผมได้พยายามที่จะทำความเข้าใจในประเด็นนี้ต่อคณะกรรมการ แต่ท่านประธานก็คงจะเห็นแล้วว่า คณะกรรมการก็ได้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓๑ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเอกสิทธิ์ของสมาชิกแห่งรัฐสภานี้ออกมาดังที่ได้เห็นกัน เพราะฉะนั้นเมื่อกระผมได้สงวนคำแปรญัตติไว้ กระผมมีเหตุผลที่จะกราบเรียนต่อท่านประธานว่าสมาชิกแห่งรัฐสภานี้ พึงจะได้สำนึกอยู่ประการหนึ่งว่า ที่มาของเรานั้น และสถานะในปัจจุบันของเรานั้นคือ เราทำหน้าที่เป็นตัวแทนของประชาชนคนไทยทั่วประเทศ การที่เราจะเป็นตัวแทนของประชาชนคนไทยทั่วประเทศนั้น การที่จะได้นำข้อปัญหา หรือข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับความต้องการ ความเดือดร้อนและความประสงค์ของประชาชนทั่วประเทศ มาปรึกษาหารือกันในสภาแห่งนี้กระผมคิดว่าสถานะของสมาชิคนั้นควรที่จะได้รับการคุ้มครอง ควรที่จะมีเอกสิทธิ์ ท่านประธานที่เคารพ ว่าในประวัติศาสตร์ของสภาเราแล้วนี้เราให้การคุ้มครองในเอกสิทธิ์ของสมาชิกตลอดมา เอกสิทธิ์ของสมาชิกครั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าโดยเจตนาแล้วต้องการที่จะให้สมาชิกไปกล่าวความใด ๆ เป็นการให้ร้ายป้ายสี สาครโคถน แล้วเอาข้อเท็จจริงมาพูดมิได้ เอกสิทธิ์ครั้งนี้เจตนารมณ์ก็ต้องการที่จะให้สมาชิคนั้น ได้ทำหน้าที่ที่เป็นตัวแทนของประชาชนอย่างชัดเจน ปัญหาของประชาชนนั้น ท่านประธานที่เคารพ เราก็คงทราบคืออยู่ว่า มีมากมาย ก่ายกองเหลือเกิน มีปัญหาทับถมซับซ้อน มีปัญหาที่ไม่ได้รับความเป็นธรรม มีปัญหาที่ได้รับการกดขี่หมิ่นเหม่งแกมมาชผู้ตลอดเวลา การที่จะนำเอาปัญหาเหล่านั้นมาหาข้อยุติในสภาแห่งนี้นั้น ท่านประธานครับ ท่านประธานจะวินิจฉัยไม่ได้เลย ถ้าสมาชิกแห่งนี้ไม่สามารถที่จะเอาความจริงมากล่าวต่อสภาได้ เพราะฉะนั้นเจตนารมณ์อันนี้แหละ จึงมีความต้องการที่จะให้ความคุ้มครองแก่

สมาชิก ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอกราบเรียนว่า ในการที่คิดว่าถ้าสภาแห่งนี้มีการถ่ายทอด ทางสื่อมวลชนไม่ว่าจะเป็นสื่อวิทยุและสื่อโทรทัศน์อะไรก็ตามนั้น จำเป็นที่จะต้องให้ละเว้นในการที่จะให้ความคุ้มครองแก่เอกสิทธิ์ของสมาชิก ท่านประธานครับ ตรงนี้เอามาเปรียบเทียบกับเอามาเกี่ยวข้องกับไม่ได้ กระผมขอกราบเรียนเหมือนได้กราบเรียนต่อท่านประธานมาในการพิจารณาในวาระที่ ๑ กระผมกราบเรียนว่าไม่ต้องการ เลข การจะไม่ถ่ายทอดตรงนี้หรือไม่หรือถ่ายทอดตรงนี้นั้น เป็นเรื่องของคนอื่น เป็นเรื่องความต้องการของคนอื่นแต่ประชาชนที่เลือกเราเข้ามาไม่ได้เลือกเข้ามาเพื่อบอกว่า เมื่อไปทำหน้าที่เป็นผู้แทนราษฎรแล้ว ต้องไปอภิปรายในสภา ต้องเอาเรื่องปัญหาของเขาแล้วต้องให้มีการถ่ายทอดด้วย หาใช่ไม่ ประชาชนไม่ต้องการอย่างนี้ ประชาชนต้องการที่จะให้สมาชิกแห่งรัฐสภา โดยเฉพาะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น ให้ฟังทำหน้าที่ในการที่จะดูแลและปกป้องในเรื่องที่เกี่ยวกับผลประโยชน์ และหาทางแก้ไขข้อขัดข้องเป็นปัญหาที่เขาได้รับความทุกข์เดือดร้อนมาอยู่ตลอดเวลา นั้นให้คลี่คลายให้ได้ เพราะฉะนั้นท่านประธาน ถ้าหากว่าการทำหน้าที่ในฐานะที่เป็นตัวแทนของประชาชน แล้วเราไม่สามารถจะเอาความจริงที่ประชาชนกำลังได้รับความเดือดร้อน และมีปัญหาเข้ามาเสนอความจริงต่อท่านประธานแล้ว ท่านประธานจะเอาอะไรมาวินิจฉัย สภาแห่งนี้จะเอาอะไรมาเป็นข้อวินิจฉัยในเมื่อสภาแห่งนี้ได้มีบทบัญญัติโดยรัฐธรรมนูญที่คณะกรรมการได้แก้ไขมาไม่ยอมรับฟังความจริง เราต้องพูดกันประเด็นนี้ก่อน เราจะต้องคำนึงถึงประเด็นนี้ก่อน สำหรับประเด็นอื่น ๆ ในการที่สมาชิกบางท่านไม่ได้เอาความจริงมาพูด ได้เอาสิ่งที่ เป็นเท็จมากล่าวร้ายมา ให้สี มาป้ายร้าย เพื่อจะทำลายกันนั้น ถ้าโดยตรงนั้นท่านประธานที่เคารพ ประชาชนเมื่อสักครู่นี้ท่านสมาชิกผู้มีอาวุโส คือท่านจ้านงศ์ โทริสฮาโร แห่งจังหวัดศรีสะเกษ ท่านก็ได้พูดมาอย่างชัดเจนแล้วว่า ประชาชนจะเป็น

ผู้ตัดสิน ประชาชนจะทราบ ได้มีสมาชิกแห่งรัฐสภาที่ท่านหนึ่ง ได้อภิปราย ก่อนหน้านั้น โดยยกตัวอย่างแห่งการอภิปรายไม่ไว้วางใจ เมื่อมีการเปิดสภา ในยุคสมัยของเราตอนต้น ๆ นั้นที่มีการอภิปรายไม่ไว้วางใจ ซึ่งท่านได้ จดบันทึกถ้อยคำในการกล่าวหาในการอภิปรายไม่ไว้วางใจของฝ่ายค้านที่มีต่อ บุคคลในคณะรัฐมนตรี ท่านประธาน ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นมาจนถึงวันนี้ น่า จะมีข้อเท็จจริงอะไร ที่จะเป็นข้อพิสูจน์อะไรที่พอจะพิสูจน์ออกมาให้เห็นอย่าง ชัดเจนแล้วว่าการกล่าวหาที่ปราศจากความจริง การให้ร้าย การใส่ร้ายนั้น เป็นอย่างไรและความจริงนั้นเป็นอย่างไร ท่านประธานที่เคารพ วันนี้ผมไม่ เห็นว่ารัฐมนตรีที่ได้รับความเสียหาย ในกรณีอย่างนั้นจะมีผลกระทบกระเทือน อะไร ท่านยังบริหารราชการแผ่นดินในฐานะที่เป็นหนึ่งในคณะรัฐมนตรีได้ อย่างดี และสามารถที่จะทำงานให้กับประเทศชาติมีผลสืบหน้าพอสมควร เพราะฉะนั้นท่านประธาน เรื่องอย่างนี้เราเอามาเป็นข้อวินิจฉัยที่จะต้องตัดสิน เค็ดชากว่า เรื่องอย่างนี้ไม่จำเป็นที่จะให้เอกสิทธิ์คุ้มครองแก่สมาชิก มันจะ เป็นไปได้อย่างไร ท่านประธานกระผมขอกราบเรียนต่อท่านประธานว่า ที่ กระผมขอแปรญัตติแก้ความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๓๑ เป็นไปดั่งที่กระผม ได้กราบเรียนต่อท่านประธานนั้นก็เพียงเพื่อจะหวังว่า ท่านประธานจะต้องให้ สภาแห่งนี้ เป็นสภาที่ได้รับอาณัติมาจากประชาชนและจะต้องใช้อำนาจของ ประชาชนนั้นด้วยความยึดถือว่ามีเป็นอำนาจที่ศักดิ์สิทธิ์ซึ่ง ท่านประธานครับ สิ่งที่เราเรียกว่า อำนาจที่ศักดิ์สิทธิ์อันนั้น ผู้ที่จะประพฤติ ผู้ที่จะปฏิบัติมัน ถ้า จะปฏิบัติบิดเบือนไปจากสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ตัวเราเอง เป็นอยู่นั้น ความเสื่อมใส ศรัทธา ความเคารพย่อมจะไม่เกิดขึ้นกับบุคคลนั้นแน่นอน แต่เอกสิทธิ์ที่เราฟัง จะมีในฐานะเราเป็นผู้ได้รับอำนาจ ได้รับมอบหมาย ได้รับควมไว้วางใจ มาจากประชาชนนั้น เป็นภาระหน้าที่ที่เราจำเป็นต้องเอามาเสนอต่อที่ ประชุมสภาแห่งนี้ แล้วให้สภาแห่งนี้ให้ประธานเป็นผู้วินิจฉัยว่า สิ่งที่มีสมาชิก

แห่งสภานี้ ได้นำข้อเท็จจริงดังกล่าวนั้นมาเรียนเสนอต่อที่ประชุมนั้นควรที่จะได้รับความคุ้มครองหรือไม่ ท่านประธานครับ ถ้าหากว่ารัฐธรรมนูญเขียนออกมา โดยกวรวัดกันในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงอย่างนี้แล้ว ท่านประธานอีกหน่อยสภานี้จะไม่สามารถจะเอาข้อเท็จจริงมาพูดได้ เอาข้อเท็จจริงมาเสนอได้ทำอย่างนี้ไม่ได้แล้ว ท่านประธาน สภานี้จะมีความจริงได้อย่างไร สภานี้จะต้องอยู่ด้วยความจริงและความจริง สภานี้จะอยู่ด้วยความเท็จ โดยให้สมาชิกแห่งสภานี้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความกลัวไม่ได้ ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอกราบเรียนต่อท่านประธานว่า เราจำเป็นต้องแก้ไขปัญหาที่ไม่ถูกต้องในบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ท่านประธาน เมื่อรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ขณะที่คณะกรรมการกำลังร่างอยู่ มีเสียงวิพากษ์วิจารณ์อย่างมากมาถ้อยถองว่าจะ เป็นรัฐธรรมนูญที่จะดอยหลังเข้าคลอง ท่านประธานครับ แต่ข้อเท็จจริงมาจนถึงวันนี้ ผมได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นความเห็นกับสมาชิกหลายท่าน หลายฝ่ายจากบุคคลข้างนอก เขาบอกว่า ดู ๆ แล้ว รัฐธรรมนูญที่มีการแก้ไขโดยคณะกรรมการก็ก้าวหน้าไปมากเลยทีเดียว แต่ทำไม ท่านประธาน สำหรับมาตรานี้ คณะกรรมการนั้นทำกันขึ้นมาด้วยความกลัวอะไร กลัวความจริงหรือครับแล้วทำไมต้องกลัวความจริง ในเมื่อเราเป็นสมาชิกแห่งสภานี้ จะกลัวทำไมในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความจริง การเอาความจริงมาพูด ความจริงที่เกิดจากปัญหาทุกปัญหา ท่านประธานเป็นนักกฎหมาย ท่านประธานเป็นทนายความมาท่านประธานได้รับการคุ้มครองแค่ไหน ในขณะที่ท่านประธานปฏิบัติหน้าที่อยู่ในศาล ท่านประธานรู้ว่า เอกสิทธิ์ของท่านประธานที่ทำหน้าที่อยู่ในศาล ซึ่งเป็นสถาบันอำนาจอีกสถาบันหนึ่งนั้นเป็นอย่างไร ทำไมจึงได้รับการคุ้มครอง ท่านประธานที่เคารพ เพราะฉะนั้นอำนาจนิติบัญญัติก็เป็นอำนาจอีกอำนาจหนึ่งซึ่งมีความสำคัญในการที่จะต้องได้รับการคุ้มครอง สมาชิกจำ เป็นที่จะต้องได้รับการคุ้มครอง สมาชิกจำเป็นที่จะต้องเอาความจริงขึ้นมา

พูดกันในวันนี้ มาวินิจฉัยกันในวันนี้ ท่านประธานที่เคารพ อย่างได้เอาสิ่งที่เกิดขึ้นในวัน ๒ วันหรือในระยะเวลาสั้น ๆ ที่ผ่านมา มาเป็นบรรทัดฐานในการวินิจฉัยและตัดสิน กระผมขอกราบเรียนว่า คณะกรรมการได้ตัดสินอย่างผิดพลาดในมาตรา ๑๓๑ นี้อย่างสิ้นเชิง เพราะฉะนั้นสภานี้ได้โปรดอย่ารับรองการตัดสินแก้ไขปรับปรุงเปลี่ยนแปลงของคณะกรรมการอย่างสิ้นเชิงนี้ เราจะต้องใช้อำนาจของเราที่จะไม่เห็นด้วยกับคณะกรรมการ เพราะถ้าหากว่าสภาแห่งนี้ไม่ได้รับการคุ้มครองตรงนี้จริง ๆ แล้ว ท่านประธานครับ เป็นที่น่าเสียดายว่า อำนาจที่ประชาชนเขามอบหมายให้เราเวลานั้น กระผมไม่สามารถที่จะพูดได้เลยว่า มีข้าราชการผู้หนึ่งไปคอยรับชั่งกับพ้อคำคนกลางคนหนึ่ง แล้วทำให้เกษตรกรเดือดร้อน กระผมเอามาพูดในสภาแห่งนี้ไม่ได้ ถ้าพูดในสภาแห่งนี้แล้ว การคุ้มครองโดยรัฐธรรมนูญโดยมาตรานี้ จะถูกนำไปฟ้องร้อง เมื่อกระผมไม่พูด สิ่งที่ประชาชนมอบหมาย สิ่งที่ประชาชนเขาหวัง เขาจะได้อะไรจากสภาแห่งนี้ เขาจะหวังอะไรจากสภาแห่งนี้ และเขาจะเอาสิ่งที่เขาต้องการที่จะให้เราดูแลปกป้องรักษาผลประโยชน์ของเขา เขาจะได้จากตรงไหน ท่านประธาน ถ้าสภาประชาชนแห่งนี้ไม่สามารถจะทำหน้าที่ให้กับประชาชนได้ประชาชนจะหวังพึ่งตรงไหน เกษตรกร ชาวไร ชาวนา คนในชนบท มากมายก่ายกองครับท่านประธาน ที่อยู่ในสังคมนี้โดยไม่ได้รับความเป็นธรรม สมาชิกแห่งสภานี้จะปฏิเสธกันไม่ได้เลยว่า เรื่องอย่างนี้ไม่มีในสังคมไทย เรื่องอย่างนี้มีในสังคมไทยมากมายก่ายกอง ท่านประธานครับ โอกาสนี้กระผมขอกราบเรียนย้ำต่อท่านประธานอีกครั้งหนึ่งว่า กระผมโชคดี กระผมดีใจที่ได้เป็นสมาชิกแห่งรัฐสภาในยุคสมัยที่มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญ เปลี่ยนแปลงรัฐธรรมนูญ โอกาสนี้และครับ เป็นโอกาสที่เราจะใส่ใจ เป็นโอกาสที่เราจะต้องทำหน้าที่ของเราอย่างดีที่สุด เพื่อที่จะให้บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ เป็นกติกาที่จะคุ้มครองประชาชนส่วนใหญ่ของ

ประเทศ ถ้าสมาชิกแห่งรัฐสภานี้ ทำหน้าที่เหมือนคณะกรรมการที่เข้ามา
 ท่านประธานที่เคารพ ถามว่าประชาชนจะได้อะไร ประชาชนจะเอา
 ความหวังตรงนั้นไปไว้ที่ไหน ทำไมจึงยืนอยู่บนโลกของการเมืองด้วยความ
 กลัว เมื่อกล้าที่จะมาเป็นนักการเมือง ท่านกล้าที่จะขึ้นมาเป็นผู้นำของ
 ประเทศนี้ เมื่อกล้าที่จะมาเป็นผู้นำของประเทศนี้ ท่านต้องกล้าหาญที่จะเผชิญ
 กับทุกสิ่ง ไม่ว่าสิ่งนั้นจะเป็นสิ่งที่ดีงามหรือสิ่งที่ชั่วร้าย นักการเมืองต้อง
 กล้าหาญ ต้องกล้าเผชิญความจริง นั่นคือเกียรติยศของนักการเมือง แต่
 ถ้าหากว่านักการเมืองขี้ขลาด ไม่กล้าหาญ อยู่ด้วยความกลัว ท่านประธาน
 ที่เคารพ ประชาชนจะได้อะไร ตรงนี้ต่างหากครับที่ประชาชนเขาฝาก
 ความหวังมา กับพวกเรา กระผมขอกราบเรียนว่า กระผมคิดใจ จะได้ผลหรือ
 ไม่ได้ผลไม่ทราบ แต่สิ่งที่กระผมได้อภิปรายได้กราบเรียนต่อท่านประธานใน
 วันนี้ กระผมขอกราบเรียนว่า กระผมได้ทำหน้าที่ของกระผมแล้ว ในฐานะที่
 เป็นสมาชิกแห่งรัฐสภานี้ที่ประชาชนเป็นผู้เลือกผมขึ้นมา ประชาชนส่วนใหญ่ใน
 พื้นที่ในเขตเลือกตั้งที่เลือกผมมานั้น ท่านประธานครับ ส่วนใหญ่เผชิญกับการ
 กดขี่ขูดรีด ไม่ได้รับความเป็นธรรมจากฝ่ายปกครองมาอยู่ตลอดเวลา จาก
 ฝ่ายอำนาจอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นเอกชนหรือรัฐมาตลอดเวลา เขามอบหมายให้
 กระผมมาทำหน้าที่ตรงนี้ เมื่อมานั่งอยู่ในสภาแห่งนี้ ๕ สมัย ได้ทำหน้าที่อย่าง
 เอาใจใส่ของกระผมในสภาแห่งนี้ ได้พบ ได้เรียนรู้ ได้ทราบถึงข้อปัญหา
 จากเพื่อนสมาชิกแห่งสภาผู้แทนราษฎรอีกมากมาย ว่าสภาพภาพของผู้แทน-
 ราษฎรเหล่านั้นได้รับมอบหมายจากประชาชนมา ไม่ได้แตกต่างไปจากกระผม
 เลย ท่านประธานครับ เราอย่าเอาเหตุผลนี้ว่าวันนี้มาเป็นเรื่องตัดสินใจ เรา
 อย่าคิดว่ารัฐธรรมนูญที่สร้างขึ้นมาจากสภา รสช. นั้น เป็นรัฐธรรมนูญที่
 คุ้มครองฐานะของเราซึ่งเป็นผู้บริหารอยู่ในขณะนี้ได้ เป็นอันพอกัน ไม่ต้องทำ
 อะไรก็ได้ ท่านประธานครับ ไม่ใช่ครับ ขณะนี้ฝ่ายบริหารเขาไม่ได้ว่าอะไร

แต่กรรมวิธีการต่างหากไปเป็นห่วง เป็นใยกับฝ่ายบริหารเขา... ไปที่วังเขา
 ทำไม ในเมื่อเขากลับขึ้นไปนั่งอยู่ตรงนั้น เขาก็ต้องกล้าที่จะเผชิญกับความจริง
 ถ้าเขาไม่กล้าเผชิญกับความจริง เขาก็เป็นคนขี้ขลาด... เป็นคนขี้ขลาด ไม่
 สามารถจะไปเป็นผู้มีอำนาจของประเทศนี้ได้... เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ
 กระผมไม่ได้วิตกกังวลว่า ถ้ากระผมจะยื่นกราบเรียนต่อท่านประธานในหน้าที่
 ของผมในสภาแห่งนี้ แล้วจะต้องมีการถ่ายถอด ไม่ว่าจะเป็นการถ่ายถอด
 โทรทัศน์หรือวิทยุ กระผมไม่สนใจ ท่านประธานจะให้เห็นตลอดเวลาว่า
 ข้าพวกผู้แทนราษฎรมีมันพูดมาก แย่งกันพูดตอนที่มีการถ่ายถอดโทรทัศน์ ท่าน
 ประธานครับ เรามีการพิจารณาทั้งถ่ายถอดและไม่ถ่ายถอด ก็จะเป็นได้ว่า
 สมาชิกแห่งสภาฯ ส่วนหนึ่งได้ทำหน้าที่ของเขา ได้ทำหน้าที่โดยไม่ละเว้น ไม่
 ละวาง ในการที่จะได้พูดได้อภิปราย ได้กราบเรียนต่อท่านประธาน เพื่อขอ
 ให้สภาแห่งนี้เป็นผู้วินิจฉัย... เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ อย่าเอาสิ่งเหล่านี้
 มาเป็นฉากเพื่อปิดบังความขี้ขลาด เพื่อปิดบังสัมพันธภาพของตัวเอง ท่าน
 ประธานที่เคารพให้ประชาชนเขาได้รับทราบ ให้ประชาชนเขาได้ร่วมในการ
 ที่จะตัดสินใจในฐานะที่เขาให้เราเป็นผู้แทนเขา แล้วมาทำหน้าที่แทนเขาใน
 สภาแห่งนี้ ด้วยความเคารพต่อท่านประธาน กระผมขอกราบวิงวอนต่อท่าน
 ประธาน วิงวอนต่อคณะกรรมการทั้งหลาย ได้โปรดเปลี่ยนแปลงความ
 สำนึกและความคิดของท่านเสีย ได้วิงวอนต่อสมาชิกแห่งรัฐสภาฯ ขอได้โปรด
 แก่ความในวาระหนึ่งของมาตรา ๑๓๑ ที่ว่า ในที่ประชุมวุฒิสภาที่ดี ที่ประชุม
 สภาผู้แทนราษฎรที่ดี ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาที่ดี สมาชิกวุฒิสภา สมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎรจะกล่าวข้อความใด ๆ ในทางแถลงข้อเท็จจริง หรือความ
 คิดเห็น หรือออกเสียงลงคะแนน ย่อมเป็นเอกสิทธิ์โดยเด็ดขาด ผู้ใดจะนำไป
 เป็นเหตุฟ้องร้องกล่าวหาสมาชิกผู้นั้นในทางใดมิได้... ขอขอบคุณครับ... ท่าน
 ประธาน

ประธานรัฐสภา : คุณตรีพล แล้วก็คือด้วยคุณเสกสรร แล้วก็
คุณโสภณ ซึ่งยกมือมานานแล้ว

นายตรีพล เจาะจิตต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครุศรีธรรมราช) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายตรีพล เจาะจิตต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมไม่
เห็นด้วยกับคณะกรรมการ ในวาระสามมาตรา ๑๓๑ โดยเหตุผล
๒ ประการคือ

ท่านประธานที่เคารพ สภาผู้แทนราษฎร หรือรัฐสภานั้น เป็นสภา
สูงสุดของประเทศ และผมก็ปรารถนาที่จะเรียกว่า เป็นสภาแห่งความ
เป็นธรรม ถามว่าทำไมต้องเรียกเป็นสภาแห่งความเป็นธรรม เพราะว่าใน
สภาแห่งนี้ เราพิจารณากฎหมาย พิจารณาพระราชบัญญัติเป็นกติกาที่เป็นความ
เป็นธรรมของสังคม นั้นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ญัตติต่าง ๆ ที่เข้ามาสู่สภาผมไปดูรายละเอียด
เกือบทุกญัตติก็เพื่อความเป็นธรรมของสังคม เพราะฉะนั้นสภาแห่งนี้เป็นสภา
แห่งความเป็นธรรม ถามว่าใคร เป็นคนชี้ขาดว่าสภาแห่งนี้เป็นสภาแห่งความ
เป็นธรรม ก็ท่านสมาชิกรัฐสภาทุกท่าน เพราะฉะนั้นการอภิปรายก็ดี การนำ
เสนอข้อมูลก็ดี ผมมีความมั่นใจว่าสมาชิกรัฐสภาทุกท่านนั้น ได้ปฏิบัติไปตาม
พื้นฐานของความเป็นธรรม อย่างน้อยก็ ๓ ธรรม

ประการที่ ๑ อภิปราย และนำเสนอข้อมูลบนพื้นฐานแห่งความ
ยุติธรรมนั่นคือมีเหตุผล และมีหลักความเป็นเหตุมีผลและมีหลักความเป็นจริง

ในประการที่ ๒ อภิปรายอยู่บนพื้นฐานของคุณธรรม ผมมีความ
มั่นใจว่าสมาชิกรัฐสภาปฏิบัติ เช่นนี้ไม่ต่างลำสิทธิ เสรีภาพของคนอื่น

ประการที่ ๓ ทุกท่านที่ผมสังเกตมาอภิปรายอยู่บนพื้นฐานของ
นิติธรรม เมื่อสภาแห่งนี้เป็นสภาแห่งความเป็นธรรมแล้ว ไม่มีเหตุผล
ประการใดที่จะต้องมีการลิดรอน นั่นเป็นเหตุผลประการที่ ๑

เหตุผลประการที่ ๒ ท่านประธานที่เคารพ รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ เนื้อความตอนใดก็ตาม ข้อความตอนใดก็ตามที่เป็นคาบ ๒ คม มีทั้งผลดีผลเสีย ไม่ควรที่จะปรากฏอยู่ในรัฐธรรมนูญ ผมยกตัวอย่างจำเป็นต้องยกตัวอย่าง แต่สั้น ๆ นะครับ สมาชิกบางท่านของเราได้เคยอภิปรายโดยขาดความเป็นธรรมที่กล่าวมา อภิปรายว่ามี ส.ส. สุราษฎร์ธานี อักษรย่อ ช และ ส.ส. สงขลา อักษร ร เกี่ยวข้องกับการค้าขายยาเสพติด ผลที่เกิดขึ้นอย่างไรท่านประธาน ประชาชนชาวจังหวัดสุราษฎร์ธานีและชาวจังหวัดสงขลาเขาหัวเราะ เพราะไม่มีความเป็นจริง นั่นคือขาดความเชื่อถือของสภา เอาอีกตัวอย่างก็ได้ครับท่านประธาน มีสมาชิกของเราบางท่านได้กล่าวหาว่า คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณางบประมาณมีส่วนได้เสีย ๘ ท่าน เอาเข้าจริง ๆ ปรากฏว่าไม่มีความเป็นจริง นี้ขนาดไม่มีเอกสิทธิ์คุ้มครองนะครับท่านประธาน ถ้ามีเอกสิทธิ์คุ้มครองจะเป็นประการใด เพราะฉะนั้นด้วยเหตุผล ๒ ประการนี้ผมจึงเห็นว่าไม่น่าที่จะมีเอกสิทธิ์คุ้มครอง และน่าจะตัดวรรคสามของมาตรา ๑๓๑ ออกไป และผมขอสนับสนุนข้อแปรญัตติของอาจารย์ปรีชา สุวรรณทัต ขอบคุณมากครับ

ประธานรัฐสภา : คุณเสกสรรครับ เดี่ยวคุณขุนทอง ผมเห็นครับ
ใจเย็น ๆ

นายเสกสรร แสนภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) :
กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา ท่านสมาชิกรัฐสภา กระผม เสกสรร แสนภูมิ ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์ พรรคชาติไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพ กระผมเองในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกฎหมายรัฐธรรมนูญนี้ กระผมเองไม่ค่อยจะได้แสดงความคิดเห็นเท่าไรนัก เนื่องจากกระผมเองภาวนาอยากให้อกฎหมายรัฐธรรมนูญมีโอกาสได้บังคับใช้ให้เร็ว ยิ่ง

เร็วทันวันที่ ๑๐ ธันวาคม ซึ่งเป็นวันรัฐธรรมนูญตามที่ท่านประธานเคยแถลง
 ข่าวนั้นกระผมก็ยินดี ท่านประธานครับ กระผมใคร่ขอสิทธิในการแก้ไขของ
 มาตรา ๑๓๑ ของกรมการ มีการอภิปรายในทางที่ไม่เห็นด้วยสักนิดหนึ่ง
 ตามสิทธิ ท่านประธานที่เคารพ จากรัฐธรรมนูญมาตราดังกล่าวนี้กระผมขอ
 ย้อนรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๓๔ ซึ่งกระผมก็ไม่อยากจะเย้ยว่าเป็นรัฐธรรมนูญของ
 รสช. ซึ่งตอนนั้นจะตรงกับมาตรา ๑๒๕ ถ้ากระผมจะอภิปรายมากไปก็เป็น
 การปกป้องหรือว่าผมมีผลได้ผลเสียกับมาตราดังกล่าว เพราะกระผมเองและ
 คุณโสภณ เพื่อนกันก็โดนมาตราดังกล่าวเล่นงานในตอนนี้ ท่านประธานที่เคารพ
 แต่กระผมอยากจะสะท้อนอีกมุมหนึ่งให้ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ และผ่านไปถึง
 ท่านกรรมการที่ได้ไปพิจารณาแก้ไขจากร่างเดิม ท่านประธานที่เคารพ
 กระผมใคร่ขอหยิบยกร่างเดิมมากล่าวนิดหนึ่งสั้น ๆ ร่างเดิมของมาตรา ๑๓๑
 นั้น ได้บัญญัติไว้ว่า ในการประชุมวุฒิสภา กิติ การประชุมสภาผู้แทนราษฎร กิติ
 การประชุมร่วมกันของรัฐสภา กิติ สมาชิกผู้ใดจะกล่าวด้วยคำใด ๆ ในทาง
 แดงข้อมเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นหรือออกเสียงลงคะแนน ย่อมเป็น
 เอกสิทธิ์โดยเด็ดขาด ผู้ใดจะนำไปเป็นเหตุฟ้องร้องว่ากล่าวสมาชิกผู้นั้นใน
 ทางใดมิได้ วรยศสอง เอกสิทธิ์นั้นย่อมคุ้มครองไปถึงผู้พิมพ์และผู้โฆษณา
 รายงานการประชุมตามข้อบังคับวุฒิสภาหรือสภาผู้แทนราษฎรแล้วแต่กรณี และ
 คุ้มครองไปถึงบุคคลซึ่งประธานในที่ประชุมอนุญาตให้แถลงข้อเท็จจริง หรือ
 แสดงความคิดเห็นในที่ประชุมด้วย ท่านประธานครับ จากร่างเดิมนี้กระผม
 เห็นว่า มีความเหมาะสมที่เป็นประโยชน์แล้วกระผมไม่เห็นด้วยกับการแก้ไข
 ของกรมการ โดยเฉพาะในการแก้ไขในวรรคสาม กระผมใคร่ขอ
 ยกตัวอย่างกราบเรียนท่านประธานผ่านไปถึงท่านกรรมการ โดยเฉพาะ
 ท่านเลขานุการกรมการที่กระผมชื่นชมในความสามารถ คือท่านจำลองให้
 ทราบว่า ผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกรัฐสภาน้ำที่ใหญ่ ๆ ก็มีอยู่ ๖ ข้อ

๓ ประการ ข้อแรก ก็คงเป็นการออกกฎหมายข้อที่ ๒ ก็คืออนุวัติงบประมาณข้อที่ ๓ ก็คือการควบคุมการบริหารงานของคณะรัฐบาล กระผมมีความเข้าใจว่า คณะรัฐบาลคือใคร กระผมมีความเข้าใจว่า รัฐบาลก็คือคณะรัฐมนตรี อันประกอบด้วยนายกฯ เป็นหัวหน้า ปัจจุบันในรัฐธรรมนูญเดิมมี ๔๘ ท่าน รวมทั้งนายกรัฐมนตรี ตรงนี้กระผมเห็นว่าเป็นผู้บริหารงานบ้านเมืองและในขณะที่เดียวกันผู้ที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็มีสิทธิไปเป็นผู้บริหารในบางส่วนนี้ ตรงนี้ท่านประธานที่เคารพ ในภาพกว้าง ๆ ของที่น้องประชาชนโดยทั่วไป ยังแยกแยะกันไม่ออกว่า คำว่า ผู้แทนราษฎร คำว่า ฝ่ายบริหารหรือ เสนาบดีหรือรัฐมนตรีนั้นเป็นอย่างไร แต่ผู้ที่เข้าใจและก็ยอมรับมาละครับว่า ผู้แทนราษฎรก็แยกกันเป็น ๒ ส่วน ส่วนที่เป็นผู้บริหารก็คือเป็นรัฐบาลหรือคณะรัฐมนตรีอย่างที่เราทราบเรียบร้อยแล้ว ส่วนอีกฝ่ายหนึ่งก็คือผู้ที่สนับสนุนรัฐบาลหรือพรรคร่วมรัฐบาล อีกซีกหนึ่งก็คืออีกฝ่ายค้าน ท่านประธานที่เคารพ ในประเด็นข้อที่ ๓ ที่กระผมจำเป็นต้องหยิบยกขึ้นมาในที่นี้เพราะว่า แล้วเราจะควบคุมการทำงานของรัฐบาลไปได้อย่างไร ถ้าหากเราไม่มีเอกสิทธิ์ในการแสดงความคิดเห็น ในการพูด ในการชี้แจง ในการหยิบยกนำเสนอว่า บุคคล นาย ก คนนี้ไม่เหมาะสมที่จะบริหารชาติบ้านเมือง มีการแสดงพฤติกรรมในการคดโกงคอร์รัปชัน ฉ้อราษฎ์บังหลวง ท่านประธานที่เคารพยิ่งในรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้ ถ้าหากมีผลบังคับใช้ มาตรา ๑๑๔ นี้ระบุนัดเจนว่าต่อไปนี้ผู้ที่เป็นผู้บริหาร เสนาบดีจะทำสัญญากับรัฐบาลอะไรไม่ได้ ตรงนี้ก็เป็นภาพติดอีกอย่างหนึ่ง แต่กระผมอยากจะสะท้อนให้เห็นว่า ด้วยข้อที่ว่าผู้ที่เป็นฝ่ายบริหาร เสนาบดี ไม่สามารถทำสัญญากับรัฐบาลได้ นั้นละครับเป็นสิ่งที่ผู้ที่มีโอกาสมีอำนาจนี้จะต้องตั้งสตาฟ (Staff) ตั้งทีมงาน ตั้งคนข้างเคียงเป็นคณาผลประโยชน์ ท่านประธานครับ กระผมไม่อยากจะหยิบยกเรื่องในอดีตเมื่อปี ๒๕๓๕ การเลือกตั้งครั้งที่ ๑ เขาเรียกว่าการเลือกตั้ง ๒๕๓๕/๑ เมื่อ

มีการเปลี่ยนแปลงนายกฯ ลาออกจะมีการเสนอพรรคอีกพรรคหนึ่งเป็น
 นายกรัฐมนตรี ท่านเชื่อไหม เพียงทราบข่าวเพียงคืนนั้นคืนเดียวมีผู้กลุ่ม
 ผลประโยชน์ เอาโทรศัพท์มือถือไปแจกสมาชิกในพรรคนั้นครั้งหนึ่งแต่พอดี
 รุ่งเช้ากลายเป็นชื่อคนอื่น ดีไม่ดีที่เหลือยังไม่ได้ท่านประธาน ดีไม่ดีไม่ตาม
 เอาคืน นี่ผมสะท้อนให้เห็นว่า บริวารของคนที่มีโอกาสที่อนุมัติโครงการ
 ต่าง ๆ นั้น เป็นคนนำไปให้ ผมสะท้อนให้เห็นว่า บริวารเขาเป็นคนหาเงิน
 เป็นการประกอบในด้านการที่จะนำผลประโยชน์ในส่วนไม่ดี เพราะฉะนั้นผม
 อยากจะสะท้อนให้เห็นว่า การกล่าวถึงบุคคลคนอื่นนั้นมีความจำเป็นเหมือนกัน
 แล้วผมขอเรียนว่า ถ้าผู้แทนราษฎรหรือว่าสมาชิกรัฐสภาไม่มีคุณภาพจะไป
 กล่าวอ้างเขาลอย ๆ นั้น มันไม่ใช่ผลดี ผลเสียก็สะท้อนมาสู่บุคคลคนนั้น
 เปรียบเหมือนนวมมะแรงเช่นเดียวกัน กว้างออกไปก็ย้อนกลับมาพาดคอตนเอง
 ท่านประธานครับ ในฐานะที่สื่อมวลชนแขนงวิทยุก็ดี โทรทัศน์ก็ตาม เป็น
 สื่อหนึ่งที่จะเป็นประโยชน์ต่อระบบการเลือกตั้งประชาธิปไตย เวลานี้ผมอยาก
 จะกราบเรียนท่านประธานว่า มีฝ่ายบริหารหลายผู้หลายคน ในอดีตนั้นไม่ได้
 สดสวยเท่าไรนัก แต่ก็อาศัยภาพสื่อเหล่านี้ แสดงหน้าากว่าตนเองนั้นเป็น
 ผู้วิเศษเลิศเลอก็มีการซ่อนเร้นปิดบังไปได้ชั่วระยะหนึ่ง ท่านประธาน ถ้าหาก
 ว่าสมาชิกมีเอกสิทธิ์ในการนำเสนอ ในการกล่าวถึงบุคคลที่เขาอยู่แวดวงที่ทำ
 มาหาเงินหาผลประโยชน์ให้กับรัฐมนตรีคน ๆ นั้น กระผมว่ามันจะเป็น
 ประโยชน์ต่อระบบปกครองประชาธิปไตยเดี๋ยวนี้เห็นไหมครับ นักวิชาการซึ่ง
 ไม่เคยเป็นสมาชิกรัฐสภา หรือเคยเป็นแล้วก็ตามแต่หมดสมัยไปแล้ว ก็มักจะ
 กล่าวอ้างโจมตีว่าสภานี้โสมม คล้าย ๆ ว่ามีกลุ่มผลประโยชน์อะไรต่อมิอะไร
 ต่าง ๆ นานา ผมต้องกราบเรียนให้ทราบว่เมื่อเราสามารถชี้แจง เมื่อ
 เราสามารถได้ทุกอย่างชัดเจน มันจะเป็นข้อดีผมต้องขอหยิบยกความคิดเห็น
 ของท่านंसสุข ในฐานะสมาชิกรัฐสภาท่านหนึ่งต้องขออภัยที่เอ่ยนาม ท่าน

บอกว่าจะเป็นผู้บริหารต้องมีความกล้า กล้าเผชิญกับความจริง กล้าให้เขา
 ชักฟอก กล้าให้เขาชี้แจงนำเสนอมา ถ้าไม่กล้าอย่างมาเป็น อย่างมาหลบ ๆ
 หลีก ๆ ต่อ ๆ ทำเป็นว่าตนเองมีคุณภาพมากกว่าคนอื่นให้เขาพูดมาสิครับ
 ถ้าเขาพูดมาไม่ดี เป็นการกรรโชก เป็นการกล่าวร้าย เขานั้นแหละครับจะ
 ตกต่ำ ผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า ในการทวงร่างเดิมไว้มาตรา ๑๓๑
 นั้น กระผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ดีและมีประโยชน์ เพราะอย่างน้อย ๆ ท่าน
 ประธาน ถ้าหากว่ามีการแก้ไขตามวรรคสามก็จะเป็นเรื่องใหญ่ ซึ่งคุณโสภณ
 ก็จะอภิปรายในโอกาสต่อไป ผมกราบเรียนว่าอย่างวรรคสาม มาตรา ๑๓๑
 แ่ต้องประชุมนี้ก็คิดความกันลำบาก เวลานี้ต้องประชุมตอนเช้าอาศัยจากการ
 ลงนาม แต่ว่าตอนบ่ายนับสมาชิกในห้องประชุม เพราะฉะนั้น คำว่า
 องค์กรประชุม ในตรงนี้มีบริเวณรอบนอกของอาคาร หรือบริเวณรั้วของรัฐสภา
 หรือไม่ นี่ก็เป็นเรื่องจะต้องคิดความกันลำบากเหมือนกันท่านประธาน เพราะ
 ฉะนั้นสรุปแล้วกระผมเห็นว่า สมาชิกรัฐสภาควรที่จะสามารถอภิปรายรัฐมนตรี
 ผู้บริหารงาน หรือลือลือที่หาผลประโยชน์ให้กับรัฐมนตรี ในภาพของรัฐมนตรี
 ผู้บริหารอาจจะแสดงความสะอาดสะอาดชั้นชั้นเงิน แต่ในขณะที่เดียวกันอาจจะให้
 บริวารคนทีมาหากินในลูกน้องของตนเอง หรือในแควดวงของตนเองนั้น เป็น
 ผู้มีส่วนหาผลประโยชน์จากอำนาจหน้าที่ ซึ่งตรงนี้ถ้าหากไม่มีสิทธิที่จะอภิปราย
 แล้วไซ้ จะทำให้สภาพของการบริหารบ้านเมือง การปกครองในระบอบ
 ประชาธิปไตยนั้นไม่ใสสะอาดไม่สว่างาม กระผมกราบเรียนท่านประธานผ่าน
 ไปถึงท่านประธานกรรมการทำนกรรมาธิการทุกท่าน ขอให้กลับมาใช้
 ร่างเดิม ด้วยความเคารพต่อท่านประธานและกรรมาธิการ และสมาชิก
 รัฐสภาทุกท่าน ขอขอบคุณท่านประธานด้วยความเคารพ

ประธานรัฐสภา : คุณโสภณครับ คุณเรวัตนานแล้วด้วยผมให้คุณ
 นายโสภณ เพชรสว่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) :

กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม โสภณ เพชรสว่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ พรรคชาติพัฒนา ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา กระผมขอประทานกราบเรียนขอพระคุณท่านประธานที่กรุณาให้ผมได้มีโอกาสได้แสดงความคิดเห็น กระผมไม่ได้แปรญัตติในมาตรา ๑๓๑ ไว้ก็เนื่องจากว่าเห็นว่าร่างเดิมดีแล้ว ปัญหาที่จะเราต้องพิจารณาขณะนี้ก็คือว่า เราควรจะให้เอกสิทธิ์คุ้มครองแก่สมาชิกที่อภิปรายในสภาหรือไม่ เพื่อที่จะไม่ต้องถูกดำเนินคดีทางอาญาทางแพ่ง ท่านประธาน กระผมขอกราบเรียนว่าผมก็อยู่ในสภามาตลอดตั้งแต่ปี ๒๕๑๘ ได้บ้างตกบ้างตลอดมา ด้วยเจตจำนงที่รับราชการอยู่ เห็นความไม่เป็นธรรมในสังคม เห็นการเอาเปรียบ พ่อค่านักธุรกิจ นักการเมืองที่เอาเปรียบ ผมจึงได้ลาออกจากราชการมาทำหน้าที่ทางการเมือง ท่านประธาน ต้องยอมรับว่าในอดีตที่ผ่านมาฉัน เราที่เคยมีให้เอกสิทธิ์คุ้มครองแก่สมาชิกในการที่อภิปรายในสภา มันก็ไม่มีเหตุการณ์ที่เดือดร้อนเกิดขึ้น ปัญหาในขณะนี้ที่อยากจะกราบเรียนก็คือว่านักธุรกิจการเมืองเข้ามามีบทบาทมากในสภาในรัฐบาล คนที่กล่าวคำนี้ก็คือท่านนายกรัฐมนตรี ท่านชวน หลีกภัย ที่ผมเคารพนับเอง ท่านประธานมองทุกพรรค พรรคประชาธิปไตยเองก็ไม่ได้เป็น ส.ส. ก็มีเข้ามาอยู่นี้เป็นรองนายกฯ เป็นรัฐมนตรีคลัง พรรคพลังธรรมก็เอาบ้าง ก็ไม่ได้เป็น ส.ส. เข้ามาเป็นรัฐมนตรีในรัฐบาลนี้ พรรคความหวังใหม่ก็เอาบ้าง ท่านประธานผมเป็นห่วงตรงนี้ว่า ในการที่นักการเมืองเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารประเทศชาติ ในการเข้ามาเป็นสมาชิกสภาแล้ว ถ้าหากว่าไม่ให้เอกสิทธิ์คุ้มครองแก่ผู้ที่อภิปรายแล้ว ถ้าเขาโกงบ้านโกงเมืองท่านประธาน พวกเราทำไมจะมีโอกาสที่จะไปอภิปรายในการชี้ให้เห็นว่า คนเหล่านั้นมันคืออย่างไร หน้ากากเขาเป็นอย่างไร ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอกราบเรียนว่าในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย เรานั้นรับอำนาจรับหน้าที่รับภาระมา

จากพี่น้องประชาชน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นคนยากคนจนของประเทศ เป็นเกษตรกร
ที่ยากจน ฝ่ายหนึ่งเมื่อมีเสียงข้างมากเข้าไปทำหน้าที่บริหารเป็นรัฐบาล
อย่างเช่นในขณะนี้พรรคประชาธิปัตย์ ความหวังใหม่ พลังธรรม เอกภาพ
เสรีธรรม เข้าบริหารประเทศชาติ การบริหารประเทศชาตินั้นก็คือเอาภาษี
ของประชาชนนั้นมาใช้จ่าย แต่ถ้าหากว่านักการเมืองเหล่านั้นเข้าไปบริหาร
ประเทศชาติ ไปช่วยพวกนายทุน ท่านประธานอย่างเช่นผมขอประธาน
กราบเรียน ตัวอย่างที่ชาวบ้านเขาพูดมา พวกนายทุนพวกนี้ไปเช่าป่าได้ เป็น
หมื่นไร่ เข้าได้ ๒,๐๐๐ ไร่ ๓,๐๐๐ ไร่ ๕,๐๐๐ ไร่ได้ แต่คนจนถูกไล่จับ
ถูกไล่ทุบไล่ตี ท่านประธานครับ ถ้าสมมุติว่ารัฐมนตรีที่รับผิดชอบมีส่วนร่วมใน
การที่ให้เช่าสัมปทานป่า ถ้าเราไม่พูดถึงว่ารัฐมนตรีคนนั้นกินอย่างนั้นโกง
อย่างนั้น ทำไมชาวบ้านจะได้รู้ ทำไมนายกรัฐมนตรีที่รับผิดชอบจะได้รู้ไม่มี
โอกาสหรือครับ หรืออย่างกรณีถ้าสมมุติว่ามีการต่อสัญญาโรงงานสุรา
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม สมมุติเช่นครับ ไม่ใช่ท่านได้รับเงินไป
๑,๐๐๐ ล้านบาทในการต่อสัญญาอีก ๓๐ ปี สมมุติอย่างนั้น แทนที่รัฐบาลจะได้
เงินเพิ่มขึ้น ก็ได้ลดลง ท่านประธานครับ ใครเสียประโยชน์ประชาชน ถ้า
อย่างนี้ไม่ให้เอกสิทธิ์คุ้มครองให้ ส.ส. อภิปรายแล้ว ท่านเหล่านั้นก็สบาย
สิครับ คนเสียประโยชน์คือประชาชน แล้วเราเข้ามาทำหน้าที่เพื่อปกป้อง
ประชาชน เราทำหน้าที่ได้ไหม ไม่ได้หรือครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นใน
เรื่องของเอกสิทธิ์คุ้มครอง ท่านประธานครับ ผมเห็นว่าจะต้องมีอยู่

ประการต่อมาที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานก็คือว่า ใน
อดีตนั้น กระผมกราบเรียนว่าผมต้องยกย่องท่านคือองคมนตรีรัฐบุรุษของไทย
เราคือพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ท่านเข้ามาบริหารประเทศชาติไม่มีปัญหา
ต่างพร้อมมี ส.ส. คนไหนไปด่าว่าท่านโกงกินบ้าง ท่านโกงบ้านโกงเมืองมี
ไหม ไม่มีครับ ผมยกย่องท่านมาตลอดแล้วก็ติดตามมาตลอด แต่ถ้าเข้ามาแล้ว

ท่านประธานครับ เข้ามาบริหารประเทศชาติแล้ว เป็นรัฐมนตรี เป็น ส.ส. ที่
 เขากล่าวหาไปโง่งไปโงิน ต้องให้เขาทำได้ว่า ได้ครับ เราต้องสะอาดบริสุทธิ์
 ถ้าหากว่าไม่มีกฎหมายฉบับนี้คุ้มครอง ท่านประธานครับ ก็แค่ จริ่งอยู่การที่
 เรวจะอภิปรายพาดพิงไปถึงบุคคลภายนอกนั้นไม่ควร แต่ถ้าหากบุคคลภายนอก
 เป็นนักธุรกิจอยู่ในพรรคการเมืองที่หากินกับรัฐมนตรีบางคนละครับท่านประธาน
 วันนี้ผมอ่านหนังสือพิมพ์ของมติชน มีเพียงตัวอย่างเล็ก ๆ น้อย ๆ ในการที่
 มติชนเสนอข่าวมา ต้องยอมรับว่าเขาเป็นสื่อที่รักษาประโยชน์ของประชาชน
 ที่จังหวัดศรีสะเกษครับท่านประธาน การซื้อครุภัณฑ์ของ สปช. กับของ
 กรมสามัญแตกต่างกันมาก เขามีตารางให้เห็นเลขรถเข็นดิน สปช. ชื่อ ๘๐๐
 บาทต่อกัน ของกรมสามัญ ๑,๑๐๐ บาท ส้อมพรวนดิน สปช. ชื่อ ๑๕๐ บาท
 กรมสามัญชื่อ ๒๕ บาท หลาย ๆ รายการทั้งหมดรวมเสร็จแล้วโรงเรียนหนึ่ง
 เงินต่างกันถึง ๔๔,๐๐๐ กว่าบาท ศรีสะเกษ ๑๑๖ โรง ต่างกันถึง
 ๒ ล้านกว่าบาท ท่านประธานครับ เงิน ๒ ล้านบาทเป็นเงินของใคร เงิน
 ภาษีประชาชนที่เสียมาให้แก่รัฐมนตรีเป็นคนบริหาร ถ้าสมมุติว่าบริษัทห้างร้าน
 บุคคลภายนอกร่วมทุจริตกับรัฐมนตรีบางคนละครับท่านประธาน สมมุติอย่างนั้น
 ไม่ว่ารัฐบาลไหน อย่างนี้ถ้าหากเราซื้อเท็จจริงผมจะอภิปรายให้ท่าน
 ประธานทราบเพื่อฟ้องประชาชนฟ้องนายกรัฐมนตรี อย่างนี้ก็พูดไม่ได้ท่าน
 ประธาน ก็ไม่มีประโยชน์ในการที่จะมาเป็น ส.ส. ในการที่จะมาเป็นวุฒิสมาชิก
 ท่านประธานอยู่ในเวทีทางการเมืองมานาน ท่านก็เห็น หลายครั้งที่
 นายกรัฐมนตรีรับผิดชอบไม่รู้ สมัยพลเอก เปรมก็หลายคน พอ ส.ส. ขึ้นมา
 อภิปรายชี้แจงแสดงเหตุผลว่า มีเงินฝากธนาคารตรงนั้นไปปรับเงินที่นั่น บริษัทนั้น
 ท่านประธานครับ ท่าน พลเอก เปรม ต้องขอร้องให้ลาออกก็หลายคน
 เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ต้องกราบเรียนว่า การให้สิทธิคุ้มครองแก่สมาชิกต้องมี
 ท่านประธานครับ ผมขอกราบเรียนด้วยความเคารพว่า ถ้าหากไม่มีให้

เอกสิทธิ์คุ้มครองแล้ว ใครก็คงไม่กล้าหกรอกครับ ผมเองเห็นด้วยอย่างผม
 ยกปราย ไม่ไว้วางใจท่านรัฐมนตรีคมนาคมท่านหนึ่ง ไม่ได้ไปเหยยชื่อของท่าน
 โกงกิน เป็นแต่เพียงพาดพิงไป บุคคลภายนอกก็อักษระย่อ อักษร ป. ผมไม่
 กล้าพูด เพราะว่าเราไม่รู้ไม่มีเอกสิทธิ์ก็ยังถูกฟ้อง ไม่เป็นไรไปว่ากันทางศาล
 เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า เราให้เอกสิทธิ์คุ้มครองแล้วจะ
 เป็นการป้องปรามรัฐมนตรีบางคนที่จะประพฤติชั่ว หรือกำลังจะประพฤติชั่วจะ
 ได้ไม่โกงบ้านโกงเมือง ผมเป็นห่วงตรงนี้ท่านประธาน เช่นสมมุติว่ามีมีการ
 ประมุขปุยนะครับ ท่านรัฐมนตรีนิพนธ์ พร้อมพันธุ์ ประมุข ๒ ครั้ง ๓ ครั้ง
 เห็นว่ามันแพง ท่านยกเลิกนั้นทำถูกต้อง แต่ถ้าสมมุติว่ารัฐมนตรี นาย ก. ไป
 หากินกับบริษัทปุ๋ยได้เงินเข้ากระเป๋า ๒๐๐ ล้านบาท ปุ๋ยแพง ท่านประธาน
 ครั้นไม่ว่า คนเดือดร้อนคือชาวนา ชาวไร่ ถ้าอย่างนั้นผมรู้ว่ามีรัฐมนตรีคนนั้นไป
 โกงบ้านโกงเมืองนี้ ถ้าพูดไม่ได้ มันก็ไม่ถูกหกรอกครับ อันนี้ผมต้องขอ
 กราบเรียนท่านประธานที่เคารพว่า ที่ผมไม่แปรญัตติไว้ก็คือว่าเห็นดีแล้ว แต่
 เมื่ออย่างไรก็ตามเมื่อคณะกรรมการได้แก้ไขมาแล้วท่านประธาน ผมคิดใจ
 วรคสาม ก็เกิดข้อสงสัยอยากให้ท่านประธานกรรมการได้กรุณาชี้แจง
 น้อย ถ้าหากใช้คำว่า สมาชิกซึ่งอยู่ในที่ประชุม ถ้าเขาไม่อยู่ออกนอกห้อง
 ประชุม มาเซ็นชื่อจะทำอย่างไร รัฐมนตรี ๓ พรรคการเมืองขณะนี้ไม่ได้เป็น
 ส.ส. ไม่ได้เป็นสมาชิกสภา ถ้าถูกอภิปรายไม่ไว้วางใจก็ไม่ได้สิทธิคุ้มครอง
 ท่านประธานครับ ถ้าจะแก้ผมขอกราบเรียนท่านประธานกรรมการได้
 พิจารณาด้วยว่า นอกจากสมาชิกแล้ว ถ้าเป็นรัฐมนตรีที่ไม่ได้มาจาก ส.ส.
 เดียวนี้มีอยู่ ๓ พรรคการเมืองแล้วจะทำอย่างไร ถ้าหากว่าสมมุติจะครับ นี้
 ผมไม่ได้ว่าท่าน สมมุติว่าท่านทำมิติมชอบขึ้นมา เราจะไปพูดถึงท่านได้ไหม ก็
 ถูกฟ้องอีก ไม่ได้ ตรงนี้อยากจะให้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นว่า นอกจากสมาชิกแล้วก็ให้
 เป็นรัฐมนตรีด้วย เพราะว่ามันทั้งแต่งตั้งและไม่แต่งตั้ง นี้ประการที่ ๑ ผมขอ
 กราบเรียน

ประกาศที่ ๒ ก็คือว่า ในกรณีไม่อยู่ที่ประชุม ท่านประธานครับ ถ้าสมมุติว่า รัฐมนตรีชุดครั้งนี้เสร็จออกไปนอกห้อง กลับไปเลยครับทำอย่างไรหรืออย่างกรณีรัฐมนตรี ถ้าบังเอิญสมมุติที่จะถูกอภิปรายไม่ไว้วางใจ เขารู้ว่าทางฝ่ายค้านหรือ ส.ส. คนใดก็ตามแต่ มีหลักฐานชัดเจนที่จะมาพูดที่จะมาเปิดเผย มีวาสเทเมนท์ (Statement) รับเงินจากธนาคารไหน เอาเงินไปฝากที่เมียน้อยคนไหน เอาเงินไปฝากญาติคนไหน เขาู้ชัดแจ้ง มีหลักฐานพยานจะมาพูด ท่านประธานครับ เขาไม่มาประชุม ทำอย่างไร อันนี้ก็ขอฝากท่านกรรมาธิการหาทางแก้ด้วย เพราะฉะนั้นโดยสรุปก็คือ ผมเห็นว่าเมื่อเราจะเขียนรัฐธรรมนูญแล้ว เพื่อปกป้องสิทธิของ ส.ส. ที่จะอภิปรายรวมทั้งสื่อมวลชนด้วย อย่างยกตัวอย่างให้ท่านประธานไปแล้วว่า หนังสือพิมพ์มติชนเขารักษาประโยชน์ของบ้านของเมือง เรื่องกามิอากระของประชาชนที่เราเข้ามาพูดนี้ ท่านประธานครับ อย่างท่านประธานเป็นรัฐมนตรีสาธารณสุขมีไหมครับใครเคยไปตำท่านว่าท่าน ไม่มี เพราะท่านไม่เคยทุจริต ผมติดตามท่านมาตลอด อย่างนี้ถ้าหากท่านบริสุทธิ์ท่านดี ไปตำไปว่าท่านทางบ้านเขาก็ต้องรู้ ประชาชนเขาก็รู้ว่าคนพูดไม่ดี ไปใช้วาจาสามหาวในการออกถ้อยทอดวิฤกกระจายเสียง โทรทัศน์ เขาก็รู้ เป็นคนใช้ไม่ได้ เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ ที่ผมอยากจะกราบวิงวอนท่านวุฒิสมาชิกที่เคารพทุกท่านด้วย วิงวอนท่านเพื่อนสมาชิกทั้งหลายด้วย ผมไม่อยากจะอินคำ่ว่ารัฐบาลนี้เป็นรัฐบาลแล้วไม่กล้าที่จะให้เอกสิทธิ์คุ้มครองแก่ฝ่ายค้าน ผมไม่อยากจะอินเลยครับ และผมไม่อยากจะอินว่า รัฐบาลชุดนี้จะไม่มีกรออก ไม่ให้กฎหมายฉบับนี้ผ่านสภา ซึ่งผมไม่เชื่อท่านประธาน ในวงการการเมืองนั้น เราเสียดสละทุกคนเข้ามาทำงานทางการเมือง ผมให้เกียรติทุกคน ไม่ว่าจะ เป็นฝ่ายค้าน รัฐบาล และทุกคนมีเจตนาเดียวกัน วุฒิสมาชิกท่านเข้ามานั้นก็เช่นเดียวกันที่จะรักษาประโยชน์ ปกป้องบ้านเมืองของเรา เป็นแต่เพียงว่า

คนบางคนที่มีอำนาจเข้ามาบริหารประเทศชาติ ถ้าให้เอกสิทธิ์คุ้มครองแล้ว พวกเราสามารถไปเปิดโปงความชั่ว ความเลวของเขาได้ ถ้าไม่ให้เอกสิทธิ์คุ้มครองแล้ว เราเปิดไม่ได้ มันก็ไม่มีประโยชน์ท่านประธานครับ เราก็ร่วมกันทำงานเออะครับ ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายค้านรัฐบาล หรือวุฒิสมาชิก ทำอย่างไรบ้านเมืองของเราจะก้าวทันกับประเทศอื่นเขา ทำอย่างไรลูกหลานของเราจะดีขึ้นในอนาคต ถ้าหากว่าเราไปห่วงในเรื่องของรัฐมนตรีบางคน จะต้องแหม ถูกพวกพิงอภิปรายหนอยก็ไปฟ้อง ๆ กัน ถ้าเราไม่มีทางป้องกันเลย ท่านประธานครับ มันก็แน่ แล้วต่อไปผมกราบเรียนว่าจะยิ่งทำให้พวกที่มีเงิน เศรษฐีร่ำรวยก็จะไปสมัครผู้แทน เอาเงินไปตุ้ม ๆ เข้ามาเป็นรัฐมนตรี พวกนักธุรกิจหมื่นล้านแสนล้าน ไม่ต้องมาสมัคร ส.ส. ก็ให้เงินแก่พรรคการเมืองก็มาเป็นรองนายกฯ เป็นรัฐมนตรี แล้วท่านประธานครับ บ้านเมืองของเรา ประชาชนคนจนจะหวังพึ่งอะไร เขาจะได้อะไรบ้างจากการที่เลือก ส.ส. เพราะฉะนั้นผมขอประธานกราบเรียนท่านประธานกรรมาธิการ ได้โปรดพิจารณาแก้ไขตามที่ผมเสนอด้วยขอขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : คุณเรวัต แล้วต่อด้วยคุณณรงค์ คุณเรวัตครับ ยกมือมานานแล้ว คุณชัยรอเดี๋ยวก่อน ให้ผู้ที่ยกมือก่อน

นายเรวัต สิริกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาญจนบุรี) :
ท่านประธานที่เคารพ ผม นายเรวัต สิริกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี พรรคชาติไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ถือโอกาสนี้กราบขอบพระคุณท่านประธานที่ให้โอกาสกับผม ท่านประธานครับ ในมาตรา ๑๓๑ ซึ่งมีการแก้ไขคณะกรรมการได้แก้ไขในวรรคสอง และก็เพิ่มในวรรคสาม ความจริงแล้วในมาตรา ๑๓๑ นั้น วาระแรกเป็นร่างที่ถูกต้องแล้วและไม่จำเป็นต้องไปแก้ไขในวรรคสองและเพิ่มวรรคสามด้วย ท่านประธานครับ ในมาตรา ๑๓๑ บอกชัดเจนว่า ในที่ประชุมวุฒิสภาก็ดี ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร

กิติ ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา กิติ สมาชิกผู้ใดจะกล่าวด้วยคำใด ๆ ในทางแสดงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น หรือออกเสียงลงคะแนนย่อมเป็นเอกสิทธิ์โดยเด็ดขาด ผู้ใดจะนำไปเป็นเหตุฟ้องร้องว่ากล่าวสมาชิกผู้นั้นในทางใดมิได้ ชัดเจนครับและถูกต้องด้วย เพราะอะไรครับท่านประธาน นั่นหมายความว่าสมาชิกทำหน้าที่ในสภาผู้แทนราษฎรต้องได้รับความคุ้มครอง ไม่มีข้อระวางสงสัยต้องให้เอกสิทธิ์อย่างเต็มที่ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๓ มาตรา ๑๒๔ ชัดเจนครับบอกว่า สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรย่อมเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย จะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของปวงชนชาวไทย ถูกต้องครับต้องคุ้มครอง ต่างประเทศเขามีร่างรัฐธรรมนูญแบบนี้มาตรานี้ออกมาเพื่ออะไรครับ ออกมาเพื่อคุ้มครองสมาชิกไม่ให้ถูกฟ้อง เขาจำเป็นต้องออกมา สมาชิกที่พูดไปโดยสุจริตนั้นจะไม่ถูกฟ้อง เพราะเขาออกการคุ้มครองเอกสิทธิ์ให้กับสมาชิก นี่ต่างประเทศเขาทำกัน เราก็ทำอย่างนี้ถูกต้องแล้ว จริง ๆ แล้วมาถึงวันนี้ก็ต้องนำภาคภูมิใจว่า ที่เมืองประชาชนชาวไทยเขาอยาก رؤอยากเห็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรวุฒิสภาทำหน้าที่ในสภาโดยสมบูรณ์ อยากฟังความคิดเห็น ใครก็ตามเข้ามาอยู่ในสภาแห่งนี้จะมาใช้เวทีตรงนี้พูดตลกพูดสนุกไม่ได้ พูดเท็จไม่ได้ต้องพูดกันเรื่องจริง ๆ เอาความจริงมาพูดด้วยเหตุด้วยผล จะมาพูดสนุกแล้วก็มาออกทีวี ไม่ได้ครับเขารู้ จะพูดว่าตรงนั้นไม่ดีกว่าไม่ได้ ใครไม่ดีกว่าก็รู้ ใครดีจะบอกว่าไม่ดีกว่าไม่ได้ คนไม่ดียะบอกว่าดีก็ไม่ได้ เขารู้กันครับ เพราะฉะนั้นเขาก็อยากจะรู้ข้อเท็จจริงว่าสมาชิกสภาแห่งนี้ทำอะไรกันบ้าง มีหน้าที่อะไรทำอะไร มีเหตุมีผลอย่างไร เขาต้องการตรงนี้ สำหรับในวาระของซึ่งกรรมาธิการได้เพิ่มเติมไปบอกว่า เอกสิทธิ์ตามวาระหนึ่งไม่คุ้มครองสมาชิกผู้กล่าวด้วยคำในการประชุมสภาที่มีการถ่ายทอดทางวิทยุกระจายเสียง หรือวิทยุโทรทัศน์ หากด้วยคำที่กล่าวในที่ประชุมไปปรากฏนอกบริเวณรัฐสภาและ

การกล่าวด้วยคำนั้นมีลักษณะ เป็นความคิดทางอาญาหรือละเมิดสิทธิในทางแพ่ง
 ต่อบุคคลอื่น ผมอยากจะเรียนถามคณะกรรมการถกเถียงกันถึงว่า ท่านไปมอง
 ข้ามประธานสภาผู้แทนราษฎรของผมอย่างไร ไปมองข้ามอย่างไร ขอ
 ประทานโทษด้วยว่าต้องกล่าวถกเถียงกันว่า ไปดูถูกได้อย่างไร ประธานรัฐสภา
 ประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานวุฒิสภาไปมองข้ามได้อย่างไร ตรงนี้ไป
 เดิมทำไมถ้าสมมุติว่ามีการกล่าวหาพิงเสียดสีท่านประธานรัฐสภา ท่าน
 ประธาน สภาผู้แทนราษฎร ประธานวุฒิสภา สามารถที่จะไม่ให้พูดได้เลย
 กดปุ่มแป๊บเดียว พูดไม่ได้ เสียงไม่ออกแล้ว ไม่ให้ถ่ายทอดปิดทันทีเลย
 อย่างนี้เป็นต้น ทำได้คืออยู่แล้วทำไมต้องไปใส่ ผมไม่เข้าใจจริง ๆ ทำไมต้อง
 ไปใส่ ตัดออกหมดวรรคสอง วรรคสาม ไปใส่ทำไมครับ ท่านเคยเห็นใหม่
 ครับ ประธานสภาเคยเรียกให้สมาชิกออกนอกห้อง ไม่ออก เชิญตำรวจมาให้ออก
 ไปก็ทำไม่ได้ ไม่ให้พูดก็ได้ แล้วไปใส่ทำไมครับ ผมไม่เข้าใจจริง ๆ ว่า
 ของเดิมเขาได้อยู่แล้วก็จำเป็นต้องเอาไว้ คงไว้ ของไม่ดีเราก็เพิ่มเติมไม่
 เป็นไร เอกสิทธิ์คุ้มครองต้องคุ้มครอง เพื่อให้พี่น้องประชาชนจะได้รู้ว่า
 เดียวนี้วันนี้สมาชิกรัฐสภาทำอะไรกัน มาพูดอะไร พูดไม่จริงก็อย่าไปพูด
 เลยครับ ไม่ได้แน่ มาถึงวันนี้คือสิ่งที่กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ของเดิม
 เขาถูกต้องแล้ว ก็คงไว้ร่างเดิม ขอบคุณครับท่านประธาน

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ ศาสตราจารย์มารุต นูนาค
 ประธานรัฐสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้นายมีชัย ฤชุพันธุ์ รองประธาน
 รัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณณรงค์ครับ

นายณรงค์ นิยมไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) :
 ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายณรงค์ นิยมไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 จังหวัดเชียงใหม่ พรรคประชาธิปัตย์ ในนามสมาชิกรัฐสภา ท่านประธาน

ก่อนอื่นผมต้องขอกราบเรียนท่านประธาน เพราะมีคนถามว่า รัฐธรรมนูญจะให้เสร็จเร็ว ๆ ได้ไหมมีคนชาวจังหวัดเชียงใหม่ถามผมมา ผมก็ขอเรียนท่านประธานและผ่านไปถึงคณะกรรมการด้วยว่า รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ การที่จะพิจารณาพูดกัน ๒ - ๓ คำ แล้วให้รัฐสภาแห่งนี้อยู่ให้ ผมก็ว่าเป็นวิสัยซึ่งไม่สามารถจะทำได้ จะต้องคิดจะต้องอ่านจะต้องทบทวนกันอย่างลึกซึ้ง ซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศที่เราจะใช้กัน จะทันวันที่ ๑๐ ธันวาคมหรือไม่ไม่ใช่เรื่องสาระสำคัญ สำคัญที่ว่ากฎหมายซึ่งออกใช้นั้นจะสมบูรณ์แค่ไหนเพียงไรเท่านั้นเอง ท่านประธาน ในมาตรา ๑๑๑ ซึ่งเรากำลังพิจารณากันอยู่ขณะนี้ว่าด้วยสิทธิของการอภิปราย ในสภาผู้แทนราษฎร ผมจะไม่อ่าน เพราะว่าท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติได้อ่านไปหลายครั้งหลายหนแล้ว ก็คือว่าคณะกรรมการได้เขียนไว้ว่า ให้มีเอกสิทธิ์คุ้มครอง เอกสิทธิ์คุ้มครองผู้อภิปรายไม่ว่าจะเป็นการถ่ายทอดวิทยุหรือถ่ายทอดโทรทัศน์ก็ตาม พูดภาษาชาวบ้านว่าเมื่อหลุดออกไปแล้ว ผู้ที่ถูกกล่าวหาตึงจะเป็นเท็จหรือเป็นจริงก็ตาม จะไปฟ้องร้องกันไม่ได้ ท่านประธาน คำว่า เอกสิทธิ์ นั้นตามรัฐธรรมนูญมีดังต่อไปนี้คำว่า เอกสิทธิ์ ในความหมายตามรัฐธรรมนูญหมายถึง สิทธิอันเป็นพิเศษแต่สมาชิกรัฐสภาในการปฏิบัติหน้าที่ซึ่งมีความชอบธรรมที่จะอ้างเพื่อประโยชน์บางประการอันพิเศษยิ่งกว่าบุคคลอื่น ๆ เห็นไหมครับ อันเป็นพิเศษแก่บุคคลอื่น ๆ คือเอกสิทธิ์ที่เรากำลังพูดกันอยู่ เราได้รับเอกสิทธิ์มาก มากกว่าคนอื่น ๆ อยู่แล้วแต่ทำไมเราจะต้องใช้เอกสิทธิ์ของเราอีกละครับ ซึ่งไปกล่าวหาตึงในความไม่ชอบธรรมหรือชอบธรรมของเขาก็ตาม ท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติได้อภิปรายกันว่า การซึ่งเราจะพูดกันใน ณ ที่นี้ ที่ประชุมรัฐสภานั้นจะกล่าวหาตึงถึงใคร ต้องเอาความจริงมาพูดกัน ท่านประธานที่เคารพ ผมอยู่รัฐสภาแห่งนี้มา ๒ ปีเศษ ๆ ผมเป็น ส.ส. สมัยที่ ๒ ๒ ปีเศษ ๆ ผมได้เห็นสภาพทางสถิติสภาพามาร

เยอะแยะ ในการอภิปรายจวัดเรเวียน เอาเรื่องส่วนตัว เอาเรื่องครอบครัว
 เขามาล่า เลิกเบิกประจาน จริงอยู่ประชาชนเป็นผู้ตัดสินว่า ผู้อภิปรายนั้นจะ
 อภิปรายได้ถูกต้อง มีคุณธรรมหรือไม่ แต่บางคนไม่มีคุณธรรม ใช้คำรามคมคาย
 ใช้ความโค้งงอของตัวเองว่ากล่าวผู้อื่น โดยไม่สำนึกถึงตัวเองว่าตัวเอานั้น
 เป็นอย่างไรมาอย่างไร ตัวอย่าง ๒ ปีเศษในการอภิปรายไม่ไว้วางใจ
 รัฐมนตรีก็เช่นกัน กระผมพูดอย่างนี้ไม่ใช่ว่าเป็น ส.ส. ของรัฐบาล หรือเป็น
 สมาชิกสภาของรัฐบาล ไม่ใช่ คนเราต้องกล้าที่จะพูด พูดถึงความจริงกัน
 แต่การพูดนั้น ท่านประธานครับ เมื่อสักครู่นี้ก็มีการยกตัวอย่างว่า สมมุติ
 สมมุติ และสมมุติอยู่นั้น ประชาชนผู้ฟังที่อาจฟังไม่ทันคำว่าสมมุติ ก็คล้ายตาม
 ไปว่า รัฐมนตรีคนนั้น ส.ส. คนนั้นทุจริตต่อหน้าที่ ยกตัวอย่าง เมื่อสักครู่มีท่าน
 สมาชิกสภาผู้ทรงเกียรติ ได้กล่าวถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
 คือท่านธารินทร์ นิยมานเหมินท์ ท่านบอกท่านเป็นข้าวนอกนาในฝ่ายของ
 ประชาธิปไตยมาเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กระผมขอเรียนว่าวันนี้
 ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังท่านไม่นั่งอยู่ที่นี้ ท่านไม่สามารถจะ
 ลูกขึ้นมาชี้แจงได้ กระผมขอชี้แจงว่ามันเป็นเอกสิทธิ์ของพรรคประชาธิปไตยที่
 จะน้อมเชิญหรือเรียนเชิญใครมาช่วยชาติบ้านเมือง เราน้อมเชิญท่านธารินทร์
 เข้ามาเพื่อช่วยชาติช่วยบ้านเมือง ไม่ใช่สมมุติว่าท่านธารินทร์จะโกง อย่าพูด
 อย่างนั้น อย่าใช้คำว่าสมมุติ กระผมพูดอย่างนี้ผมไม่ได้ปกป้องรัฐมนตรี แต่
 กระผมพูดด้วยความเป็นธรรม พูดด้วยความเป็นธรรมว่าคนเราจะพูดอะไรนั้น
 จะยกตัวอย่างอะไรนั้นอย่าแฝง อย่าแฝงคำว่าสมมุติออกมา เดี่ยวผมก็สมมุติ
 เอาบ้าง แต่ผมไม่ทำหอกครับ ผมกระดากปากผม

ท่านประธานที่เคารพ พรรคสามซึ่งกระผมได้อภิปรายผมไม่
 เห็นด้วยที่คณะกรรมการจะให้เอกสิทธิ์ เอกสิทธิ์ที่ว่านี้ถ้าเราพูดจริงไม่ต้อง
 กลัวศาล ไม่ต้องกลัวความยุติธรรมซึ่งมีเกิดขึ้น ศาลให้ความยุติธรรมกับเรา

ได้ ผมเชื่อครับ ผมเชื่อองค์การนี้ ผมเชื่อตุลาการ ผมเชื่อความเป็นธรรมของศาล ยกตัวอย่างซึ่งมีการอภิปรายอีกเหมือนกัน อภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรี มีการฟ้องร้องกันถึงศาล ในคดีตัวเลขที่ ๔๔๘๗/๒๕๓๖ ศาลอาญาวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๗ ความอาญา โจทก์คือ ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง จำเลยคือ นายอาคม เอ่งฉ้วน และมอบให้ทนายสมศักดิ์ ภาศิริโพธิ์ เป็นทนายโจทก์ เขาฟ้องร้องกันได้เห็นไหมครับ เขาฟ้องร้องกันได้ในฐานะซึ่งกล่าวพวกพิงกล่าวในสภาครับ ผมนั่งอยู่ด้วย ระหว่างคุณอาคมกับร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง เขาโต้กัน เสร็จแล้วก็ฟ้อง ฟ้องเสร็จแล้ว ถูกผู้ขายไม่ว่ากันแล้วก็มีการประชุมประนอมกันเมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน เวลา ๐๘.๐๐ นาฬิกา ปี ๒๕๓๗ นี้เอง เห็นไหมครับท่านประธาน ถูกผู้ขายเมื่อพูดได้ก็ประชุมประนอมคุยกันได้เมื่อถึงศาลแล้ว ฉะนั้นเรื่องอย่างนี้ผมว่าขอตัดเลขครับ พรรคสามทั้งหมด ขอตัดพรรคสามทั้งหมด ท่านประธานครับ ถ้าเราไม่มีศาล ถ้าเราให้มีการพูดกันอย่างเสรี คือหมายความว่าฟ้องร้องกันมิได้ ผมกลัวว่ารัฐสภาแห่งนี้จะเหมือนสภาต่างประเทศ ซึ่งต้องถูกข่มมาชกกัน มาตีกัน ถอดรองเท้า ข้างหัวกัน ผมกลัวครับ เพราะว่าไม่มีใครจะตัดสิน ผมกลัวเหมือนต่างประเทศ ซึ่งเราและท่านทั้งหลายเห็นอยู่ ภาพนั้นแพร่ออกทั้งโลก นั่นคือสภาต่างประเทศ ถ้าเรายังให้เอกสิทธิ์คุ้มครองกันว่าอภิปรายอย่างไรก็ได้ ฟ้องกันไม่ได้ อะไรก็ไม่ได้ ผมว่าซีกซ้าย ซีกขวา ซีกกลาง รับรองครับ เมล็ด ๆ ได้พกป็นเข้ามาในสภายังกันสุดสุดเหมือนกัน ฉะนั้นผมว่าจะต้องกลับไปสู่ร่างเดิมแล้วครับ คือเมื่อผิดพลาด เมื่อพาดพิงหรือกล่าวร้ายให้ไทยโดยปราศจากความจริง ให้ฟ้องร้องกันที่ศาล ขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณพรพิชญ์ครับ

นางพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นราธิวาส):
ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน แพทย์หญิงพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ สมาชิก

สภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธาน ในมาตรา ๑๑๑ นี้ ดิฉันเองก็เป็นผู้หนึ่งที่ได้แปรญัตติไว้ แต่ว่าทางกรรมาธิการได้นอกว่า ผู้สงวนแปรญัตตินี้พอใจซึ่งดิฉันยังไม่พอใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวรรคสามของมาตรา ๑๑๑ ที่เขียนไว้ ดิฉันคิดว่าครั้งนี้คงมีหลายคนได้กล่าวไปแล้วว่า สมาชิกซึ่งอยู่ในที่ประชุมสภาที่มีการถ่ายทอดทางวิทยุกระจายเสียงหรือวิทยุโทรทัศน์ตามวรรคสอง หากมีถ้อยคำที่กล่าวในทางแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นพาดพิงถึงตน แม้ถ้อยคำจะมีลักษณะ เป็นความคิดทางอาญาหรือละเมิดสิทธิในทางแพ่ง ก็จะไปเป็นเหตุฟ้องร้องผู้กล่าวถ้อยคำนั้นในทางโลกมิได้ ท่านประธาน ตรงนี้ที่ดิฉันคิดขัดและคิดว่าวรรคสามนี้ไม่ควรจะมี ควรจะตัดออกไปทั้งวรรค โดยเฉพาะในประโยคที่ว่า หากมีถ้อยคำที่กล่าวในทางแถลงข้อเท็จจริงท่านประธาน คงไม่มีใครยอมรับว่าตัวเองแถลงข้อเท็จจริงหรือข้อจริง แล้วใครจะเป็นผู้ตัดสินว่าที่กล่าวถึงพูดอยู่นั้น ที่กล่าวพาดพิงอยู่นั้นเป็นเรื่องจริงหรือเรื่องเท็จ แล้วสิ่งหนึ่งดิฉันคงไม่อยากจะใช้เวลาในสภานี้มากนัก สิ่งทีดิฉันอยากจะเน้นก็คือ ในหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือในหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภานั้น หน้าที่ที่สำคัญคือ หน้าที่ในการออกกฎหมาย ในการร่างกฎหมายออกมา แต่หน้าที่ที่จะตัดสินว่าใครผิดใครถูกไม่ใช่หน้าที่ของ ส.ส. ไม่ใช่หน้าที่ของพวกเขา เพราะฉะนั้นตรงจุดนี้ในบ้านเมืองนี้มีผู้ที่ทำหน้าที่นี้อยู่แล้ว ก็คือทางฝ่ายศาล เพราะฉะนั้นตรงนี้ดิฉันก็คงไม่คิดว่าจะอภิปรายมากแต่ดิฉันคิดว่าตรงนี้ในกรณีทีคน ๆ นั้นพูดออกไปแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีการถ่ายทอดทางวิทยุกระจายเสียงหรือมีการถ่ายทอดทางวิทยุโทรทัศน์สิ่งที่ตามมา ถ้าเป็นการกล่าวถึง สิ่งนั้นเป็นความเสียหายที่ไม่สามารถแก้ไขได้ในทันที เพราะฉะนั้นตรงจุดนี้เป็นข้อเสียหายที่จะพัวพันกับคนที่ถูกกล่าวพาดพิง เพราะฉะนั้นตรงจุดนี้ดิฉันอยากจะเรียนท่านประธาน ว่าผ่านถึงคณะกรรมการวินิจฉัยข้อร้องตรงนี้

ว่า ได้โปรดคัดวรรคสามออกทั้งหมด ไม่มีเอกฉันทิคุ้มครองถ้า เป็นการพูด
แถลง ถึงแม้จะเป็นการแถลงข้อเท็จจริง เป็นข้อเท็จหรือข้อจริงขอให้คัดทั้ง
วรรค ขอบเขตค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณวิทยา แก้วภากร คัด
นายวิทยา แก้วภากร คัด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม
วิทยา แก้วภากร คัด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรค
พลังธรรม ในฐานะสมาชิกรัฐสภาท่านประธาน กระผมไม่เห็นด้วยกับร่าง
มาตรา ๑๓๑ วรรคสาม ที่กำหนดให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในรัฐสภาแห่งนี้ สามารถ
ที่จะกล่าวด้วยคำในทางที่เป็นความคิดทางอาญาหรือละเมิดทางแพ่งกับบุคคลที่
อยู่ในที่ประชุมด้วยกัน ไม่ให้มีสิทธิฟ้องร้องท่านประธานครับ ความไม่เห็นด้วย
ของกระผมครั้งนี้ไม่ใช่ว่าไม่เห็นด้วยในฐานะที่เป็นรัฐบาล ผมคิดว่าเพื่อน
สมาชิกหลายท่านที่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ไม่ใช่เพราะวันนี้สมาชิก
เหล่านั้นเป็นฝ่ายค้าน เป็นรัฐบาล หรือเป็นวุฒิสมาชิกแต่ทุกท่านทราบดีว่า
กติกายของระบอบประชาธิปไตย คือกฎหมายรัฐธรรมนูญที่เรากำลังนั่งพิจารณา
อยู่วันนี้ เป็นกรอบกติกาที่เราวางไว้สำหรับอนาคตของบ้านเมือง ในระบอบ
ประชาธิปไตย วันนี้หลายท่านอาจจะนั่งเป็นฝ่ายค้านวันนี้หลายท่านอาจจะนั่ง
เป็นรัฐบาล แต่การนั่งเป็นฝ่ายค้านหรือฝ่ายรัฐบาลก็ไม่ใช่สถานะที่แน่นอนว่า
ทุกคนจะต้องดำรงอยู่ตรงนั้น แล้ววันหนึ่งอาจจะมีการไปนั่งฟังการ
ประชุมรัฐสภาหรือสภาแห่งนีที่บ้าน ท่านประธานครับ กระผมคิดว่าสาระที่ผม
ไม่เห็นด้วยกับร่าง ในวรรคสามมีหลายประการด้วยกัน

ประการแรก วัตถุประสงค์ของการถ่ายทอดการประชุมสภาผู้แทน
หรือการประชุมร่วมของรัฐสภาที่ดี ที่ให้ประชาชนได้มีโอกาส ได้ดู ได้เห็น
ได้ฟัง ทางวิทยุหรือโทรทัศน์นั้น วัตถุประสงค์ครั้งนี้ผมเข้าใจว่าเราหวังที่จะ

ให้ประชาชนทั้งประเทศได้ติดตามบทบาทตัวแทนของประชาชนที่ผ่านการเลือกตั้งเข้ามาก็ดี ติดตามบทบาทของวุฒิสมาชิก ติดตามบทบาทของรัฐบาล เป็นการตรวจสอบระบบของเราทั้งหมด แล้วแนวทางของรัฐบาลแห่งนี้กำลังเป็นแบบอย่างให้กับประชาชนทั้งประเทศได้จับตามอง ไม่ใช่เฉพาะประชาชนที่เป็นผู้บรรณมิติภาวะเท่านั้น ในเวลานี้เรายังมีเยาวชนอีกจำนวนมากที่เริ่มอ่านออกเขียนได้ แล้วก็รู้จักวิธีการประชุมรัฐสภา เพราะฉะนั้นการประชุมสภาน่าจะเป็นแบบอย่างที่สอนประชาธิปไตยให้กับประชาชนทั้งประเทศ แต่ปรากฏว่าในร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ในวรรคสามของมาตรา ๑๓๑ ได้กำหนดข้อความที่สามารถให้บุคคลที่นั้งอยู่ตรงนี้กระทำความผิดในทางกฎหมายอาญานั้นได้ การกล่าวถ้อยคำ ถ้ากล่าวความจริงแล้วก็เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะไม่เป็นความคิดในทางอาญา แต่การกล่าวถ้อยคำที่ไม่เป็นความจริงแล้วก็ทำให้บุคคลอื่นเสียหายเป็นความคิดในทางอาญา ปัญหาว่าความคิดในทางอาญาเรากำหนดกติกาจากไหน เรากำหนดความคิดในทางอาญามาจากกติกา เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน แต่เรากำลังร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญให้มีการละเมิดการกระทำที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน ถ้าหากประชาชนที่นั้งมองอยู่ทางบ้านได้เห็นบุคคลที่อยู่ในสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้กล่าวถ้อยคำที่เป็นความคิดในทางอาญา คือกล่าวถ้อยคำที่ไม่จริง และเป็นการล่วงละเมิดบุคคลที่นั้งอยู่ในรัฐสภาด้วยกันแล้วก็ได้รับการยกเว้นตามกติกาข้อนี้ที่วางไป ถามว่าคนในประเทศและเยาวชนในประเทศทั้งหมด ได้ซึมซาบเอาวิธีการละเมิดกฎหมายในทางอาญากฎหมายที่ดูแลความสงบเรียบร้อยของประชาชนเข้าไปในสำนัก วันนั้นเราจะให้อะไรกับประชาชน ให้อะไรกับเยาวชนที่ติดตามการประชุมรัฐสภา ท่านประธานสภาที่เคารพ แม้ว่าเราจะให้เอกสิทธิ์กับการคุ้มครองบุคคลที่กล่าวถ้อยคำความคิดในทางอาญาหรือละเมิดในทางแพ่งต่อบุคคลที่นั้งอยู่ในบริเวณนี้

ด้วยกัน อยู่ในที่ประชุมด้วยกันให้มีสิทธิตอบได้ ท่านประธาน เมื่อฝ่ายหนึ่งกล่าวด้วยคำอันเป็นความคิดอาญาอันเป็นความเท็จ อันเป็นความจริง เป็นการละเมิด แล้วเรายังให้บุคคลอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งนั่งอยู่ด้วยขึ้นมากล่าวตอบโต้ และให้สิทธิบุคคลนั้นตอบโต้ในเรื่องที่เป็นความคิดอาญา และเรื่องที่เป็นความคิดในการละเมิดทางแพ่ง อะไรจะเกิดขึ้นคนหนึ่งพูดเรื่องราวที่เป็นความคิด ความไม่จริง และอีกคนหนึ่งขึ้นมาตอบโต้ด้วยความคิด ความไม่จริง ผมฟังเพื่อนสมาชิกหลายท่าน ยกตัวอย่าง สภาในต่างประเทศ เราเห็นการวิวาทห้ำกันด้วยวาจาในสภา แต่เราเห็นการวิวาทกันด้วยการใช้กำลังของสภาในหลาย ๆ ประเทศ วันนี้เรากำลังจะนำทิศทางไปสู่จุดนั้น ท่านประธาน ผมไม่ได้ตั้งใจที่ว่าวันนี้ใคร เป็นรัฐบาล หรือวันนี้ใคร เป็นฝ่ายค้านแต่ทั้งหมดกรอบกติกาที่วางไว้ เพื่อให้สังคมทั้งหมดได้เป็นกรอบกติกาในการเดินตามทิศทางอันนี้ วันนี้ถ้าเราปล่อยให้มีการเขียนกฎหมายคุ้มครองบุคคลในสภาแห่งนี้ให้กระทำความผิดอาญากันได้ ผมเชื่อมั่นว่าการถ่ายถอดการประชุมสภา ซึ่งเป็นหัวใจที่จะพัฒนาระบบประชาธิปไตยเราอาจจะล้มเหลว เราอาจจะเกิดความรู้สึกในหมู่ประชาชนทั้งประเทศว่าสภาแห่งนี้เป็นที่ที่กล่าวอะไรกันก็ได้ แล้วก็สังคมแห่งนี้จะทำอะไรตามใจกันก็ได้ ไม่จำเป็นต้องเคารพกฎ กติกา กฎหมายอาญาหรือกฎหมายของบ้านเมืองอีกต่อไป ดังนั้นโดยความเห็นผมทั้งหมด ด้วยความบริสุทธิ์ผมคิดว่าเราไม่พร้อมพอที่จะให้รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๑ วรรคสามบัญญัติไว้ กระผมขอเสนอตัดออกทั้งหมดครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณชัยครับ

นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดพรรคชาติไทย สมาชิกรัฐสภา ท่านประธาน ใน มาตรา ๑๓๑ ของกฎหมายรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ ที่เนื่อง

คนไทยในชาติ ทุกคนที่เลือกผู้แทนราษฎร หรือนายกรัฐมนตรีที่ได้แต่งตั้ง
วุฒิสมาชิกเพื่อมาทำหน้าที่รับใช้ประเทศไทย ให้ออกกฎหมาย ให้แก้ไขปัญหา
ต่าง ๆ ของบ้านเมือง ไปสู่ความสงบเรียบร้อยของแผ่นดิน ท่านประธาน
ที่น้องประชาชนเขาเลือกผู้แทนมาเขาให้ทำหน้าที่อะไร เขาให้มาพูดที่นี่ ให้
มาแก้ไขปัญหานี้ และถ้ามาปิดปากมาปิดเสียง มาปิดความคิดความเห็น ท่าน
ประธาน เลือกมาทำไมผู้แทนเสียงประมาณของแผ่นดินเสียเปล่า ๆ ฉะนั้น
กฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๑ เป็นกฎหมายที่สำคัญ ในมาตรานี้สำคัญที่สุด
ท่านประธาน ถ้าเราจะผ่านลอย ๆ ไป ที่น้องประชาชนที่เลือกตั้งผู้แทน-
ราษฎร ๓๖๐ คนมา กับวุฒิสมาชิกที่นายกฯ เลือกมา ๒๒๐ คน เกิดการ
เสียหาย ฉะนั้นในกรณีเรื่องนี้ กระผมเองในฐานะที่มีโอกาสได้มาเป็น
ปากเสียง ในการที่พิจารณาพระราชบัญญัติสำคัญซึ่งที่ปกครองประเทศชาติใน
มาตรา ๑๓๑ นี้ จำเป็นที่จะต้องดูว่าเรียนต่อท่านประธานรัฐสภาว่า ความ
เป็นจริงนั้นกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๑๑ ดีที่สุดควรเอาอันนั้นมาใช้ทั้งหมด
นั่นแหละครับประชาธิปไตยอยู่ตรงนั้น แต่ตอนนี้ผมมาเห็นการเสนอและแก้ไข
ของคณะกรรมการผมมาเห็นในวรรคสองนี้ ผมไม่สบายใจอย่างยิ่ง คัดลสิทธิ
เสรีภาพของประชาชนคนไทยที่พี่น้องประชาชนเขาเลือกผู้แทนมาให้ใช้สิทธิแต่
มาตัดลสิทธิเขา ความเป็นจริงนั้นผู้แทนที่เขาอยู่ในสภาเขามีคุณธรรมทุกคน
วุฒิสมาชิกก็มีคุณธรรม เขาจะพูดอะไรในสภานี้เขาจะไม่ทำให้เกิดการ
เสียหายกับส่วนรวมทั้งสิ้น เขาจะพูดในเรื่องจริง เรื่องปลอมไม่มี เพราะว่า
มันไม่มีกฎหมายฉบับนี้ เวลาเข้าไปอักษร ก อักษร ข อะไรต่าง ๆ ที่
ยกตัวอย่างขึ้น เพราะว่ากฎหมายไม่ให้การคุ้มครอง ถ้าให้การคุ้มครอง ผม
เชื่อมั่นเหลือเกินครับท่านประธาน เมืองไทยเราจะดีกว่านี้ขึ้นอีกเยอะ คือคน
ไม่กล้าโกง ไม่กล้ากิน ไม่กล้าทำผิด จะมีมารยาท จะมีคุณธรรมดีขึ้น นี่เรื่อง
สำคัญ ผมจึงประธานกราบเรียนท่านประธานว่า ในมาตรา ๑๓๑ นี้ ควรเปิด

โอกาส ควรให้สิทธิ อย่าไปปิดช่องประตู คนที่ปิดช่องประตูกำลังคิดในสิ่งที่
 ไม่มีดี ผมประทานกราบเรียนท่านประธาน กำลังคิดในสิ่งที่ไม่มีดี ถ้าตัวเรา
 ดีแล้วจะไปกลัวอะไร เราอยู่ที่สถานี ใครพูดว่าเรา เราไม่ได้ทำจริงเราก็
 แก้วตัวในนี้ พูดความจริงในนี้ไม่เสียหายครับท่านประธาน กลัวแต่ว่า กลัวคน
 เอาใส่ที่ตัวทำผิด แล้วก็มีระมัดระวังตัวเอง นั่นคือคนระแวงตัวเอง อย่าง
 ผมประทานกราบเรียน ถ้าผมชั่วคราวไหน เปิดมาเลยตรงนี้ ผมจะรับผิดชอบนี้
 ประชาชนที่เลือกตั้งผมมานี้เขาจะได้สบายใจว่า กำนันชัย ชิดชอบ เสียตรงนี้
 รับผิดชอบนี้ ขอมรับผิดชอบนี้ นั่นแหละคือสิ่งที่ถูกต้อง ท่านประธานครับ ผมไม่
 สบายใจในพรรคสองนี้ ความจริงข้อความเค็มคืดที่สุด แต่ทางคณะกรรมการ
 ประทานโททที่หม่า เป็นที่จะต้องประทานกราบเรียนด้วยความเคารพ ท่าน
 เป็นห่วงวิตกกังวลทำไม ท่านไปเพิ่มเติมข้อความว่า ไม่คุ้มครอง ก็ให้
 คุ้มครองสิครับ มันจะเกิดผลดีต่อสภา เกิดผลดีต่อบ้านเมือง ส่วนที่เพื่อน
 สมาชิกได้เรียนว่า ข้อตกในข้อเพิ่มเติมในพรรคสาม ผมว่าพรรคสามมา
 เพิ่มเติมรายละเอียดในพรรคหนึ่งนี้ถูกต้องแล้ว ผมเห็นด้วย ๑๐,๐๐๐
 เปอรเซ็นต์ ต้องเปิดสิทธิให้เขา จะเกิดผลดีที่สุด ดีกว่าผลเสีย ผมขอ
 ประทานกราบเรียนด้วยความเคารพว่า ในพรรคสองนี้ ท่านประธานขอ
 อนุญาตครับ ผ่านไปยังประธาน หรือเลขาธิการ หรือคณะกรรมการ
 พิจารณาร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ดัดทั้งได้ไหมครับ พรรคสองดัดทั้งให้หมด เอา
 พรรคหนึ่งกับพรรคสามคงไว้ กระผมว่าพี่น้องประชาชนเขาจะได้รู้อะไรดี ๆ
 ในสถานี เขาจะได้รู้อะไรดี ๆ ว่าใครทำอะไร ใครทำมีดีมีร้ายอะไรจะ
 รู้หมด แล้วก็คณะผู้บริหารก็จะต้องระมัดระวังตัว ผู้แทนก็ต้องระมัดระวังตัว
 ไม่จำเป็นจะต้องไปเขียนมาตรา ๑๑๔ มาตรา ๑๖๖ เสียด้วยซ้ำ หรือไม่ต้อง
 ไปเขียนบทเฉพาะกาลในมาตรา ๓ เสียด้วยซ้ำ ตรงนี้เป็นสิ่งสำคัญที่สุด
 กระผมจึงประทานกราบเรียนต่อท่านประธานรัฐสภาว่า อยากจะขอรับรองทาง

คณะกรรมการได้ไปพิจารณาให้รอบคอบ เพราะวุฒิสมาชิกก็ตาม สมาชิกสภาผู้แทนก็ตาม ต่างคนต่างมีอุดมการณ์อันแน่วแน่ที่จะแก้ไขปัญหาให้ดีที่สุดของบ้านของเมืองนี้ เราจะไปคิดคนต่างประเทศนั้นประเทศอื่นเขา เราเอาประเทศไทยเรานี้ครับ เราจะพูดอะไรก็ได้ เราจะแก้ไขปัญหอะไรก็ได้อยู่ในเมืองไทยเรานี้แหละครับประเสริฐที่สุด ฉะนั้นกระผมจึงประทานคราบเรียนเพื่อไม่ให้เสียเวลา อยากรจะประทาร้องของท่านประธานรัฐสภาผ่านไปยังคณะกรรมการว่า ตัดพรรคสองออกให้เหลือพรรคหนึ่งและพรรคสาม ผมประทานคราบเรียนด้วยความเคารพเพื่อบ้านเมืองนี้จะอยู่ดีมีสุข จะได้รับความจริงในสภาแห่งนี้ กระผมประทานคราบเรียนด้วยความเคารพ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณเฉลิมจะใช้สิทธิขาดฟังหรือจะอภิปรายครับ ถ้าอภิปรายหลังคุณสมัคร ถ้าใช้สิทธิขาดฟังก็เอาเลย

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : อภิปรายครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : อภิปรายใช้ไหมครับ คุณสมัคร เชิญครับ

นายสมัคร สุนทรเวช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สมัคร สุนทรเวช พรรคประชากรไทย กรุงเทพมหานคร ที่กระผมจะต้องขอพูดอีกหนอย่นั้น ก็เพราะเหตุว่าการอภิปรายได้ขีดเข็มนาฬิกาเข้ามาแล้ว เมื่อฟังความแล้วก็จะเห็นได้ชัดว่า เมื่อมีการอภิปรายกันเข้า แล้วขณะนี้ต้องมีการลงคะแนนเสียงกันแน่นอน ท่านทั้งหลายที่ฟังที่บ้านท่านลงคะแนนไม่ได้หรือครับท่านก็จะต้องรับรู้ได้ แต่ว่าท่านสมาชิกทั้ง ๒ สภา ที่นั่งอยู่รอบ ๆ ข้างนอกนั้น ท่านก็จะต้องฟังเหตุผลเหมือนกัน กระผมได้นั่งฟังมาตั้งแต่เช้า แล้วก็ฟังเหตุผล ซึ่งแต่ละท่านยกขึ้นมาอ้างอิงนั้น ผมอยากจะได้แสดงความเห็นครั้งนี้ให้เห็น

ว่า เรื่องนี้เราไม่ต้องการสิทธิเสรีภาพเพื่อจะไปทำลายสิทธิเสรีภาพใครเลย เรื่องนี้เป็นเรื่องของแง่มุมของกฎหมาย เป็นความเป็นมาของกฎหมายของบ้านเมืองนี้ กระผมขอเรียนนะครับว่า บ้านเมืองเรามีรัฐธรรมนูญมาแล้ว ๑๕ ฉบับ ทั้งฉบับนี้ ยกวันฉบับสุดท้ายนี้ สถานะนี้มีภูมิคุ้มกันให้สภาผู้แทนราษฎรตลอดมา เมื่อเหตุเกิดเมื่อเช้าท่านสมาชิกผู้มิ่เกียรติจากจังหวัดสงขลาได้เอ่ยถึงนั้น กระผมเองก็อยากจะได้ฟังคนอื่น ๆ ว่าต่อไปด้วย คืออยากจะเรียนนะครับว่าเมื่อเวลาท่านแสดงความคิดเห็น ท่านก็คิดว่าเพราะไปพูดจาอย่างนั้น ท่านได้จดข้อความไว้อย่างนั้นก็เลยต้องโดนฟ้องอย่างนั้น แล้วยังไปลงท้ายว่าเพราะว่าลูกกับลูกเป็นเพื่อนกัน นั่นก็เป็นการแสดงความคิดเห็นแต่ว่าไม่ใช่ความจริง ผมต้องขออนุญาตยกตัวอย่างให้เห็นชัด ๆ เลย ความจริงก็คือว่าตอนผมพูดในสภาอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีท่านนั้น ผมมีภูมิคุ้มกันยังใช้มาตรา ๑๑๔ อยู่ มีภูมิคุ้มกัน แต่ตรงนี้เป็นจุดที่เราต้องการจะให้ได้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ท่านประธานครับ ตอนนั้นกฎหมายออกมาแล้ว แล้วก็มาถ่ายทอดก็ยังไม่มีกฎหมายมาคุ้มครอง ถ่ายโทรทัศน์ก็ไม่มีการคุ้มครองใช้มาตรา ๑๑๔ เดิมนั้นแหละครับ ศาลใช้ดุลพินิจคุ้มครองครับ ผมพูดออกอากาศทั้งวิทยุ ทั้งโทรทัศน์ ฟ้องผมไม่ได้หรอกครับ มีภูมิคุ้มกันแม้จะไม่มีกฎหมายอะไรอื่น คุ้มครองครับ แต่จะเห็นได้ชัดว่าผมถูกฟ้องเพราะเรื่องที่เล็ก ๆ นิดเดียวกลับไม่มีภูมิคุ้มกัน เรื่องเดียวกันนะครับ ขอทบทวนให้ฟังอีกครั้งว่าเมื่อพูดจาว่ากล่าวไปหมดแล้วฟ้องไม่ได้ แต่เมื่อเวลาที่ผมเห็นว่าเลขาฯ ไปเอารายละเอียดจากที่เกิดเหตุมาแถลงข่าวหนังสือพิมพ์ ผมก็คิดใจมาก เพราะอ่านหนังสือพิมพ์แล้วก็ถือว่าเราไม่ได้พูดจาในรายละเอียด เขาไปหารายละเอียดมาลง ผมก็มาเอาสิ่งที่พูดในสภาทำตัดออกจากการถอดเทปในสภาเป็นกระดาดของสภาเลยถอดเทปสำหรับจะมาพิมพ์เพื่อรายงานการประชุมเอารายงานมาวางแล้วก็เอาที่เขาตัดมาวาง ด้วยความดีใจเป็นอันมาก

เลยกบอก ดุสิตรับท่านผู้อ่าน เขียนในหนังสือพิมพ์นะครับ ผมไม่เคยบอกว่า
 จังหวัดไหนก็อุตสาหกรรมไปหาจังหวัดเจอ ไม่เคยบอกว่ากำนันฮวด กำนันเอง
 ชื่อจริงนามสกุลอะไรก็อุตสาหกรรมทำให้หมดชื่อจริงครั้งนี้ นามสกุลดังนี้ แล้วก็ไม่มี
 เลขเอ่อยเลยว่ามีที่ดินเท่าไร บอกมีคนทั้ง ๒ คนรวมกัน ๑,๕๐๐ ไร่ ดุสิตรับ
 เขาต้องการอย่างเดียวกันทั้ง ๒ คน ยืนยันว่าไม่เคยไปหารัฐมนตรีและไม่
 เคยรู้จักรัฐมนตรี เขาถือว่าการออกข่าวนี้เป็นการได้เปรียบเชิงกลของการ
 การไปเสาะแสวงหาข่าว ผมก็ใช้สิ่งที่เขาแถลงนั้นมาเทียบเคียงแล้วผมโดน
 ฟ้องเพราะเหตุนี้ โดนฟ้องเพราะเหตุว่าเอารายงานไปลงหนังสือพิมพ์ ไม่มี
 ภูมิคุ้มกันครับ เพราะอะไรครับ มาตรา ๑๑๔ บอกว่าภูมิคุ้มกันนี้ไปถึงผู้พิมพ์
 ผู้โฆษณารายงานนี้ด้วย ผมเรียนย้ำอีกครั้งนะครับ ทนาย ๑๐ คน ๘ คน
 บอกว่าผู้พิมพ์ผู้โฆษณาไม่ใช่ผู้พิมพ์ผู้โฆษณาหนังสือพิมพ์หมายถึงคนในสภาเพราะ
 ฉะนั้นอย่างนี้ขัดรัฐธรรมนูญแน่ ดุสิตรับ พูดตลอดออกอากาศที่หัวบ้านหัวเมือง
 ฟ้องไม่ได้ แต่เอาข้อความที่อยู่ในสภาแล้วเอาไปถ่าลงเท่านั้นโดนฟ้อง
 แล้ว เรื่องที่จริงท่านรัฐมนตรีก็เป็นนักเลงพอดกลองเงรจากความบอกอย่างนี้
 อธิบายความ ท่านก็บอกท่านยินดียินดี เกิดเรื่องขึ้นมายุ่งยากเพราะทนายไม่
 ให้ออน ทนายว่าความเอาเงินไม่เอาไม่ทราบแต่ทนายบอกไม่ให้ออนเด็ดขาด
 ท่านรัฐมนตรีก็มีปัญหาเรื่องนี้เพราะทนายไม่ยอมถอน ผมก็เลยต้องทำอย่างไร
 ต้องไปหาทนายอาวุโสมาว่าความผมเพื่อทนายจะได้ไปเจรจากับศาล ซึ่งยัง
 อาวุโสน้อยกว่าทนายหน้อย แล้วศาลท่านก็เห็นด้วย แล้วท่านก็เลยเรียกทนาย
 มาซักเสียบั้นแหละครับต้องอาศัยบารมีศาลจึงได้ถอนฟ้อง แล้วผมก็ต้องการ
 ขอขมาผมยินดีทำให้ เพราะอย่างไรก็ไม่ต้องการเพิ่มคดีให้มากขึ้นแต่ว่า
 เหตุผลในการที่จะขอแก้ไขกฎหมายกันนั้น มันมีเหตุสุจริต ปัญหาก็คือว่าถ้าไม่มี
 รัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๓๔ ก็คงจะไม่ต้องแก้ ผมก็ขอแก้คนเดียว ขอแก้คำนิยาม
 ซึ่งก็ไม่มีนิยาม ผมก็เที่ยวบอกว่าขอให้คำนิยามนิดเดียวตรงไหนก็ได้ว่า คำว่า

ผู้พิมพ์ผู้โฆษณาฉันให้หมายรวมถึง ผู้พิมพ์ผู้โฆษณาหนังสือพิมพ์ที่รายงานด้วย
 เท่านั้นเอง ผมต้องอยากได้เรื่องนี้เพราะผมเขียนหนังสืออยู่ด้วย ผมก็กลัว
 บรรณาธิการเขาจะเดือดร้อนไปด้วย มืออยู่ในรัฐธรรมนูญ แต่นักกฎหมาย
 คิดความว่าไม่ได้หมายความว่า ผู้พิมพ์ผู้โฆษณาหนังสือพิมพ์ เพราะฉะนั้น
 หนังสือพิมพ์ที่รายงานข่าวสภา โคนห้องได้วันไหนวันนั้นเลย นี่กำหนดครบ
 มาตรา ๑๑๔ ที่มีพูดมาถึงว่าเมื่อมีการมาแก้เป็นมาตรา ๑๒๕ มาตรา ๑๒๖
 และยังมีมาตรา ๑๑๖ นั้น อันนี้ยังเป็นเรื่องน่ากลัว ท่านประธานก็รู้เท่า ๆ
 กับผม ว่าวันนี้ถ้าผมหรือสมาชิกสภาลุกขึ้นไปพูดจากพวกพิงใคร โคนห้องพันที่
 แน่นนอน แต่ว่าจะมีคน ๔ คนในสภานี้ รัฐมนตรี ๒ คน รองนายกฯ ๒ คน ถ้า
 จะลุกขึ้นตำพ่อต่อแม่ใคร ชี้น้ำต่าง ๆ ลากใส่ใครมากองในสภา ฟ้องไม่ได้
 ครับ มาตรา ๑๑๖ ฟ้องไม่ได้ ถ้าประธานชี้ให้พูดแล้วจะพูดอะไรลงไป
 อย่างไร ให้เลวทรามตำช้ำอย่างไร ฟ้องไม่ได้ครับ ทำไมผู้มีกัมมันไปอยู่
 กับคนที่ไม่ได้เป็นสมาชิก เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ถึงได้มีการแก้ไข แต่เมื่อมีการ
 แก้ไขมาแล้วนั้นถ้าจะกลับไปมาตรา ๑๑๔ อย่างเดิม ผมก็ไม่ขัดข้อง แต่เมื่อ
 เอาของเขามาใช้ ฉบับ ๒๕๒๑ ก็คือมาตรา ๑๑๔ เอามาใช้ใส่มาตรา ๑๓๑
 ใช้อย่างเดิมผมก็ไม่ขัดข้องยังอยากจะขอเดิมน้อยกว่า คำวินิจฉัยว่า ผู้พิมพ์
 ผู้โฆษณาฉันขอให้เขาได้รับความคุ้มครองด้วย ผมไม่ได้นึกถึงบรรณาธิการทุก
 ทุกฉบับเดี๋ยวเขาจะหาว่าไปเอาบุญคุณเขา เปล่าครับ ผมนึกถึงตัวผมเพราะ
 เขียนหนังสืออยู่ทุกวันไม่ยอมให้ชื่อเขียนของตัวเองนั้น บรรณาธิการต้องไป
 เดือดร้อน เห็นไหมครับ เรื่องอย่างนี้มันเป็นเรื่องเป็นเหตุเป็นผลกัน เดี่ยวนี้
 มันกลายเป็นว่าสมาชิกที่ลุกขึ้นพูดต้องเป็นคนเลว เพราะว่าไปพูดจาเรื่องอื่น
 อะไรต่าง ๆ ผมก็ถามท่านสมาชิกผู้มีเกียรติสักคนหนึ่งจากจังหวัดนครราชสีมา
 ท่านบอกว่าไม่ใช่หน้าที่ หน้าที่ของ ส.ส. คือออกกฎหมาย ผมก็เสียใจ
 เหมือนกัน เสียใจแทนพรรคประชาธิปไตย เหมือนกันที่สมาชิกท่านพูดจาไม่

รอบคอบ . ไม่มีอะไรเสียหายหรือครับ แล้วมาตราที่ว่าด้วยการไม่ไว้วางใจ แล้วทำอย่างไรละครับถ้าจะมีการไม่ไว้วางใจใครทำหน้าที่ครับ ไม่ใช่ ส.ส. หรือครับ และถ้าไม่ไว้วางใจ ไม่เอาความมากล่าวกันในสภานี้หรือครับ การดำเนินการไม่ไว้วางใจก็ผมได้ตรวจสอบแล้วแต่เห็นว่าไม่มีเอกสารอะไรผมก็เลยไว้วางใจท่านไม่ได้เช่นนั้นหรือครับ มันต้องเอามากล่าวหาไม่ไว้วางใจไปว่าไม่ให้บริหารบ้านเมืองต่อไปแล้ว มาตรานี้เป็น การเปิดช่องว่าสมาชิก ต้องมาพูด ต้องเอาความมาพูด แล้วท่านประธานก็เป็นนักกฎหมาย ผมเรียนท่านครับว่าการพูดแล้วโดนฟ้องคดีแล้วไปขึ้นศาลนั้น กับการพูดแล้วคนฟังในสภาไม่เหมือนกัน คดีเดียวกันนี้ ผมข่าให้ฟังอีกทีก็ได้ ผมเขียนหนังสือและผมก็เคยตั้งว่ามีคนสำคัญคนหนึ่ง ไปตัดถนนเข้าป่าสงวนโดยใช้อิทธิพล ท่านนั้นครับผมโดนฟ้อง ท่านประธานดูนะครับผมเขียนข้างนอก ผมโดนฟ้องข้างนอก และผมก็นำสืบให้ศาลเห็นว่า ไปยื่นขอทางหัวหน้ากองก็ไม่อนุมัติ ไปขออธิบดีก็ไม่อนุมัติ ไปขอปลัดกระทรวงก็ไม่อนุมัติ ไปขอรัฐมนตรี รัฐมนตรีเรียกประชุมหมดเลยแล้วก็อนุมัติ คำวินิจฉัยของศาลบอกว่าถ้าเขาได้อนุมัติ เรียบร้อยมีใบอนุญาตถูกต้องแปลว่าคุณหมั้นประมาท ศาลดูอย่างนั้นครับ ถ้าใบอนุญาตออกเรียบร้อย ผมเป็นคนหมั้นประมาทเขา แต่ท่านประธานลองนึก ถ้า เรื่องนี้พูดกันในสภา พูดในสภาเหมือนกันอย่างนี้เรียบร้อยเลย เรื่องอย่างนี้สภาจะเห็นทันที บอก อ้อ ก็ไปขอกอง ขอกรม ขอปลัดไม่ให้ ขอรัฐมนตรี รัฐมนตรีให้ อย่างนี้แปลว่าใช้อิทธิพลรัฐมนตรีแน่นอน เห็นไหมครับ ถ้าอยู่ในสภาจะเป็นอย่างไรสภาเข้าใจทันที และจะมีความรู้สึกกันว่ารัฐมนตรีคนนี้ทำใช้ไม่ได้ ยังมีอึ่งไปก่อนั้นในรายละเอียด ซึ่งผมบอกว่าผมเสียเปรียบ เพราะว่าอธิบดีบอกว่ามีคดีความอยู่จริง นุ่ถูกจริง ทำอะไรเกินจริง แต่ขออนุญาตไม่ไปให้ปากคำ เพราะกำลังมีส่วนได้เสียในคดีกันอยู่ ผมเลยแพ่คดี เพราะไม่เอาไปให้ เค็ดวนี้ เรื่องนี้อยู่กรมป่าไม้ไม่ฟ้องครับ เพราะคนที่ถูก

นั้นกลายเป็นรัฐมนตรีไปเสียแล้ว ไม่พียงครีบอกอยู่ในกรมป่าไม้ กรมป่าไม้ไปสอบมาแล้วให้ตัดถนน ๖ เมตร นี่ไป ๒๐ ไป ๓๐ ไปทำที่จอดรถ ไปทำเฟอร์นิเจอร์ , ไปทำแท็งก์น้ำ กรมป่าไม้สอบแล้วได้บุกรุกป่าสงวนจริง แต่ว่าเรื่องนี้ไม่มีมติด้วยนะครีบอกให้ดำเนินคดีที่ศาล ฟ้องไม่ได้ครีบอก เพราะว่าคนที่จะถูกฟ้องนั้นเป็นรัฐมนตรีเสียแล้ว แล้วอย่างนี้การเมืองจะทำอย่างไร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ผมไม่อยากจะครีบอกครีบอก แต่ว่าตอนนี้กำลังถ่ายถอด ก็ต้องระมัดระวังทีเดียวจะฟ้องอีก โคนอีกคดีหนึ่ง

นายสมิทธ สุนทรเวช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ถ้ามันจะต้องโคนอีกสักคดีหนึ่งผมก็เห็นจะต้องขอมครีบอก ท่านประธาน เพราะว่าคนทั้งบ้านทั้งเมืองจะได้เห็นว่า เอ๊ะ อ้ายนี้มันบ้าหรือเปล่า นายสมิทธนี่บ้าหรือเปล่าพูดถึงเรื่องนี้ ผมเรียนท่านว่าเรื่องนี้เห็นใหม่ครีบอก ขณะนี้ท่านยังเตือนผมเลย แล้วบ้านเมืองเราจะทำอย่างไร นักการเมืองฝ่ายค้านก็ถูกหนังสือพิมพ์ดูแคลนทุกวัน ไม่มีน้ำยา ไม่เข้าทำควมควมรัฐบาลไม่ได้ แล้วก็ชมเชยรัฐบาลกันเหยียบย่ำฝ่ายค้านกันไป มันจะทำอะไรได้ถ้ามันเอาความสกปรกของรัฐบาลมาพูดกลางสภาไม่ได้ เพราะฉะนั้นผมขอเรียนว่าเป็นเหตุเป็นผลกันอยู่ จะแก้ไขกันตรงไหนอย่างไรก็สุดแต่แต่ที่ว่านี่ต้องมีภูมิคุ้มกัน ถ้าไม่อย่างนั้นแล้วบ้านเมืองแย่ครีบอก เป็นอย่างนี้ต่อไปคุณไม่ได้เลย เออถึงไม่ได้ ถ้าอะไรไม่ได้ก็ล่อกันสบายแฮไปเลยที่เดียว ผมเรียนว่าวันหนึ่งข้างหน้าผมก็เป็นรัฐบาล ผมเคยเรียนแล้วในที่นี้ว่าผมเคยเป็นรัฐมนตรี เคยถูกกล่าวหา ๒๕ คนว่าผมเอาไปฟ้องคดี ฟ้องไม่ได้ครีบอก เพราะว่าเหตุว่ามีภูมิคุ้มกัน แต่ทว่าผมก็ต้องได้ตอบเขาในสภาผมอธิบายความได้หมดเหตุผลเป็นอย่างนั้น ๆ ผมพิสูจน์ให้เห็นได้กลางสภาว่าไม่ได้ เป็นอย่างที่คุณมากล่าวหาผมเลย นั่นคือเหตุผลที่เขาเขียนไว้ กระมาธิการเอามาเขียนไว้ก็คือว่าคนอยู่ในสภาด้วยตนเองแล้วฟ้องไม่ได้ ความหมายคืออย่างนั้น แต่ไป

เขียนด้อยคำไว้ไม่รัดกุมว่า ผู้ที่อยู่ในสภา ก็เลขถามว่าใคร ผมก็เลขส่งบรรทัดที่ ๔ ไปให้เขา วรรคสี่ ว่าเติมได้ไหมว่าเหมือนกับคำจำกัดความ พหุคูณ ๓ วรรคแล้วก็บอกว่า ผู้ที่อยู่ในสภา หมายถึงสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งมีทะเบียนหรือมีชื่อมาจากการเลือกตั้งครั้งนั้นทั้งหมดทุกคน แปลว่าคุณอยู่บ้านคุณก็เหมือนอยู่ในสภา คุณอยู่ห้องน้ำก็อยู่ในสภา เพราะเป็นคนประเภทเดียวกัน เพื่อป้องกันว่ารัฐมนตรีถูกขึ้นค่า ส.ส. เสร็จเรียบร้อยแล้วเดินไปเข้าห้องน้ำเลข ส.ส. จะตอบรัฐมนตรี คำรัฐมนตรีกลับไปโดนฟ้องเลข เพราะรัฐมนตรีอยู่ข้างนอก เห็นไหมครับ เรื่องอย่างนี้เป็นเหตุเป็นผล กระผมก็เสียใจว่า การอธิบายความเรื่องนี้รัฐบาลได้แสดงให้เห็น เพราะว่าคนของรัฐบาลแปรญัตติกินเป็นแผงเลข แล้วเหตุผลที่แสดงนั้นว่ากล่าวกัน อย่างเดียว ก็กลัวว่าคนจะมาใช้สิทธิแล้วก็จะมาละเมิดกันบ้าง อะไรวะ ๗ ต่าง ๗ ผมก็พิสูจน์ให้เห็นว่าในเวลา ๑๓ ปีครั้งที่ใช้กฎหมายฉบับนั้นมา มีคดีความคดีเดียวและเป็นคดีตัวอย่างซึ่งนำศึกษามาก เป็นเหตุเป็นผลดีมากทีเดียวครับ แล้วก็ไม่มี ความเสียหายอะไรกับบ้านเมืองเลย แต่ว่าพอเป็นรัฐบาลเข้าก็หวังใจว่าจะไม่ให้แก้มาตรานี้ ถ้าเป็นอย่างนี้แล้วละก็ ฝ่ายค้านไม่มีความหมาย วันหนึ่งถ้าท่านไปเป็นฝ่ายค้านบ้าง ผมเป็นนายกรัฐมนตรีละก็อย่ามาแตะผมเลย บ๊ายพี่อง ๗ เอาอย่างนี้เลข จะโกงกินกันอย่างไรก็ได้ ทำให้มันแนบเนียนหน่อย เสร็จบ๊ายทำอะไรไม่ได้ ไม่มีใบเสร็จ อย่างนี้วันหนึ่งย่อมเกิดขึ้นได้ เหลือ ๔ ที่นั่ง มันไม่ถึงกับเทียบมันก็ยังไม้ดับหรือครับ มีเขียนมาต่อใหม่มันก็สว่างขึ้นมาได้อีก เพราะฉะนั้นอย่าคิดเลยว่าถ้ามาก ๗ แล้วครองเมืองกันอยู่แล้วอย่างนั้นมันจะงอกเงยขึ้นไม่ได้ ไม่ต้องทำอะไร อยู่เฉย ๆ ก็มีคนสะดุดเท้าตัวเองหกกลับไปแล้วก็เห็นกันต่อหน้าต่อตา ผมก็บอกได้ว่าผมเล่นการเมืองอย่างนี้ จะลงไปจะดับไม้ดับแหล่ ผมก็ยังอยู่ยังทำหน้าที่อยู่ถึงเวลาต้องพูดเรื่องนี้ผมต้องพูดเรื่องนี้ และผมก็หวังใจด้วยว่าการวินิจฉัย

วันนี้จะเป็นเหตุเป็นผลออกมา ผมเขียนได้เลขครบว่าถ้าหากฟังความกันแล้วบอก เอ๊ย ต้องเอาช่วยรัฐบาลหน่อย อย่างนี้บ้านเมืองไม่มีความหมาย แต่ถ้าจะทำความเข้าใจ รัฐบาลเป็นวันนี้ วันหน้า เป็นฝ่ายค้านคุณมาใช้สิทธินี้เลย อย่างนี้ถึงจะมีความหมาย ผมยื่นยันขออนุญาตใช้คำคุณช่วยท่านหน่อย มีมาตรานี้แล้วไม่มีใครกล้าโกงครับ โกงไม่ได้เลย หัวหดกันหมดเลยไม่ได้เลยก็แล้วกัน แล้วทำไมเราไม่ยอมทำให้บ้านเมืองสะอาดอย่างนี้ ทำไมเราไม่ปราบคนโกงด้วยการทำอย่างนี้ แบบนี้มันเหมือนกับว่าเป็นตำรวจแต่ว่าไม่ให้พกปืน จะให้ไปจับผู้ร้ายแต่เดินตัวเปล่า ๆ เข้าไปไม่พกปืน ไม่ได้ห rokok ครับ ผู้ร้ายมีปืนแต่ถ้าตำรวจเดินตัวเปล่า ๆ เข้าไปใครจะกล้าเป็นตำรวจครับคือไปนี้ ตำรวจสภาไม่พกได้เพราะสมาชิกสภาไม่ได้พกปืนมา แต่ว่าตำรวจไปจับผู้ร้ายแล้วบอกพกปืนไม่ได้ ไม่ได้ ๆ น่าเกลียด ไม่ให้พกปืน ไม่เอา เสียมันเขา ไม่ได้ครับ ผมเรียกร้องเรื่องนี้ ผมบอกผมไม่ยิงแต่ผมต้องพก อย่างน้อยที่สุดยิงขึ้นฟ้าได้ เขียดหัวเขียดหางผมต้องยิงได้เพราะผมเป็นตำรวจ ผมต้องขู่ผู้ร้ายได้ อย่างน้อยที่สุดต้องเอาผู้ร้ายมาดูแล้วก็ดูสีว่าคุณมีของกลางอยู่ที่นั่นจริงหรือเปล่าแต่ว่าทำอะไรไม่ได้ จับไม่ได้ก็วิ่งไล่กันไป ผู้ร้ายวิ่งเร็วกว่าตำรวจจับไม่ได้มันก็แสบสิครับ เรื่องนี้ไม่คิดจะอุปมาอุปไมยอย่างนี้ละครับ แต่ลักษณะมันเป็นอย่างนี้ สมาชิกสภาร้องขอภูมิคุ้มกัน ร้องขอเพื่อจะเอาไว้ว่า รัฐมนตรีเล่น เอาไว้ว่านายกรัฐมนตรีให้มันปาก ผมไม่ทราบว่าจะใครจะคิดอย่างผมหรือไม่ แต่ผมต้องแน่ใจว่าสมาชิกสภานั้นอย่างน้อยที่สุดก็มีเกียรติยศติดตัวกันมาทุกคน จะลุกขึ้นมาตำเขาโครม ๆ ตาดเสียบเสียบได้หรือครับ ผมอาจจะมึนตีความอยู่เยอะ ผมอาจจะพูดจาในสภาไว้เยอะ แต่ถามสิครับว่าผมทำอย่างนี้เพื่ออะไร อย่างดั่งหรือครับ ไม่เลขครบ ไม่จำเป็นเลย ไม่ต้องถึงถึงเรื่องนี้ผมก็ทำอย่างอื่นผมก็ทำได้ ผมแสดงความคิดเห็นอย่างอื่น เขียนหนังสือให้คนอ่าน ปาฐกถาให้คนฟังผมก็ทำได้ แต่ผมทำหน้าที่อย่างนี้เพราะเหตุว่ามีหลายคนไม่กล้าทำ ผมทำอย่างนี้ไม่มีใครเห็นเลยว่า คนที่จะเอาคน

ไปเข้าตงระวางนั้นมือต้องสะอาด ไม่มีใครเห็นเลขแต่กลับไปยังห้องสรรเสริญ คนที่ไม่เคยแตะต้อง ไม่เคยว่าใคร ไม่เคยเหยียดถึงใครไม่เคยยกถ่วงถึงใคร แต่ความสกปรกข้างในมีเท่าไรไม่มีใครทราบ แต่ผมเลือกหนทางของ ผมเพราะผมแน่ใจว่าเป็นรัฐบาลผมต้องมีความคิดในการแก้ไขปัญหานบ้านเมือง เป็นฝ่ายค้านต้องควบคุมรัฐบาลได้ ลองถามท่านนายก ฯ ชวนดู รัฐมนตรี หลายคนในพรรคประชาธิปัตย์ หรือในพรรคไหนก็อ้างได้ ทำตีผมต้องสนับสนุน ผมไปที่ไหนผมคุย บอกรัฐบาลผลงานเป็นอย่างไร ผมบอกเรื่องจัดสรรที่ดินให้ ประชาชนเขาแน่จริง ๆ เขาทำได้จริง ๆ แล้วปัญหาคือนี้เอายากจริง ๆ เพราะเขาพอใจที่ได้สิทธิ ภาคอื่นพอใจ เอาไปจ้มนำ จ้มนองไม่ได้ ไม่พอใจ ได้เอกสารสิทธิ์ไม่พอใจ แต่ภาคใต้พอใจ เพราะเขาแค่ไม่ให้ใครไปรบกวน เขาก็พอใจแล้ว ผมคุยเรื่องนี้ให้รัฐบาลบอกเขาแก้ไขปัญหาคือ นี้อย่างไรครับ คนอย่างนี้ที่คุมรัฐบาลอยู่ แต่อธิบายเลขว่ารัฐบาลทำอะไรอย่างไร ปัญหา เป็นอย่างไร ไม่คิดตรงไหนก็ตำหนิติเตียน สกปรกตรงไหนมีอะไรไม่ชอบมา พากถ ผมก็ต้องพูด อย่างวันนี้ผมก็ตันปากอยากจะพูด แต่ไม่ยอมมีคดีที่ ๕ ที่ ๖ เพราะเหตุว่ามีเรื่องไม่คดีที่กระทรวงเกษตร มีเรื่องร้ายแรงขนาดที่ว่า จะซื้อเครื่องบินกัน ๓ ประเทศ มันมีขนาดไปพิมพ์ซื้อชื่อใส่ไปในเอกสาร ของสำนักงบประมาณ เรื่องนี้รัฐบาลรู้สึกไม่อะไรเลย พิมพ์ใส่ชื่อเครื่องบิน ชื่ออยู่ในเอกสารงบประมาณ ก็จัดซื้ออย่างนี้ ผมบอกอย่างนี้เป็นรัฐบาลอายุ แทบแทรกแผ่นดินหนี รัฐมนตรีเกษตร ผมว่าน่าเป็นประเทศอื่นบอกอยู่ไม่ได้ ต้องออก อยาเขาเลยครับ จะซื้อเครื่องบินเลือกชื่อไว้เสร็จเลย แล้วพิมพ์ ไว้ในเอกสารงบประมาณ แต่ไม่ขายครับ แล้วอย่างไรครับเลือกไปแล้ว เลือกบริษัทที่มีชื่ออยู่ในนั้นเสร็จเรียบร้อยไปแล้ว แล้วผมก็ต้องรออภิปราย ไม้ไว้ว่าจะใจ แล้วผมก็ต้องมาทำความเข้าใจ มาลาถอะไรต่าง ๆ มีอยู่เสมอ มีอยู่ ตลอด ท่านประธานจะเอาสักอันก็ได้ ผมอยากมีคดีไปศาลเหมือนกัน มี หน่วยงาน บขส. ชื่อรถ ๒ ชื่อ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะให้ผมงดการ
ถ่ายถอดก่อนไหม

นายสมิทธิ์ สุนทรเวช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพฯ-
มหานคร) : ผมยินดีไปศาลก็จะคงทำไม่ละครับ ชื่อประมูลรถ ๒ ชื่อ
มีคนประมูล ๒ คน ประมูลซื้อรถ ๒ บริษัท เสร็จนั้นได้กันหมดถึงได้เข้า
๒ บริษัท ประมูลซื้อ ๑๕๓ คัน กับประมูลขาย ๑๑๔ คัน ประมูลซื้อบริษัทหนึ่ง
เสนอ ๖๖๓ ล้านบาท บริษัทหนึ่งเสนอ ๕๓๔ ล้านบาท ก่อนซื้อนั้นบริษัทที่จะ
ขอซื้อ ชื่อ ๘๒ ล้าน ๓ แสนกว่าบาท อีกบริษัทหนึ่งชื่อ ๘๘ ล้านบาท บริษัทนั้น
ซื้อก็ถูก ชื่อแค่ ๘๘ ล้านบาท ขายก็แพง ขาย ๖๖๓ ล้านบาท อีกบริษัทหนึ่ง
ซื้อก็แพง ขายก็ถูก ตอนซื้อรถใหม่นั้นแตกต่างกัน ๑๒๘ ล้านบาท แล้ว
อย่างไรไหมครับ พอเปิดซองเสร็จ บ.ข.ส. บอกว่าเนื่องจากราคา
ประเมินในการจะขายซากรถสูงกว่า ไม่บอกเท่าไรนะครับ ราคาประเมิน
ขายซากรถสูงกว่า เพราะฉะนั้นที่เสนอมา ๘๒ ล้านกว่าบาท นั้นต่ำกว่าราคา
ประเมิน เราตรวจสอบแล้วต่ำกว่าไม่กี่แสนบาท ปรากฏว่าเขาสั่งเลิกประมูล
เขาสั่งเลิกประมูลอันนี้ ๑๒๘ ล้านบาท ที่ถูกกว่าไม่ซื้อ เพราะเห็นว่าขายรถ
ได้น้อยไปหน่อย น้อยกว่าราคาประเมินไปไม่กี่แสนบาท เสร็จแล้วอย่างไร
ครับ เรียกประมูลใหม่ ท่านประธานครับ ผลการประมูลออกมาแล้วนะครับ
ผมก็เฝ้าดูด้วยความตื่นเต้น บริษัทที่เสนอ ๖๖๓ ล้านบาท เสนอครั้งใหม่เสนอ
๖๐๓ ล้านบาท ลงมา ๖๐ ล้านบาท บริษัทที่เสนอ ๓๕๔ ล้านบาท ไปมันเขียว
อย่างไรไม่ทราบเสนอ ๕๘๓ ล้านบาท เคี้ยวนี้แตกต่างกัน ๒๐ ล้านบาท
เขียวแรกแตกต่าง ๑๒๘ ล้านบาท เคี้ยวนี้แตกต่าง ๒๐ ล้านบาท แต่ยังไม่
แตกต่างกันน้อยอยู่ ยังน้อยอยู่เสนอน้อยกว่า และเสนอชื่อนั้นบริษัทที่เคยเสนอ
๘๒ ล้านบาท เสนอ ๑๑๑ ล้านบาท ชื่อก็แพงคือ ๑๑๑ ล้านบาท ขายก็ถูกกว่า
คือ ๕๘๓ ล้านบาท บริษัทข้างบนจาก ๖๖๓ ล้านบาท ลดเหลือ ๖๐๓ ล้านบาท

อย่างนี้จะได้เริ่มต้นเสียที ไม่มีใครสนใจ ไม่สนใจเลย แต่ผมรอได้ขอเรียน
ท่านประธาน ถ้าวันนี้ไม่ผ่าน คือหมายความว่าเข้าข้างรัฐบาล ให้รัฐบาลมี
ภูมิคุ้มกัน ส.ส. ไม่มี บ้านเมืองนี้ผมต้องใช้คำว่า ไม่น่าอยู่และไม่น่าเป็น
ผู้แทนราษฎร ทำกันแบบนี้ไม่เอาใครกันเลย ไปเที่ยวยกตัวอย่างที่โน่นที่นี้
ยกตัวอย่างที่เขาดี ๆ สิบยกตัวอย่างที่เราตอกแบบเขามาสิ ยกตัวอย่างว่า
คนที่ต้องการจะให้บ้านเมืองสะอาด ให้กำลังใจบ้างสิ มีภูมิคุ้มกันเอาไว้ให้ก็
นับว่าดีที่สุดแล้ว แล้วใครมาแสดงความเลวอย่างนั้นละก็อย่างนั้นต้อง
ฆ่าตัวตายกลางสภาแน่นอน แต่ผมแน่ใจว่าแสดงมาตั้งแต่ต้นจนจบ ผมไม่เคย
ฆ่าตัวตาย นอกจากคนที่เกลียดผมเท่านั้นเอง ใครเกลียดก็ต้องว่าผมเลว
เท่านั้นเอง แต่ผมแน่ใจว่าผมทำสิ่งดีมีประโยชน์กับบ้านเมือง คงทำอยู่ได้ไม่
นานหรอก ถ้าสถานการณ์จะเป็นแบบนี้ ผมไม่เคยเห็นอะไรที่ไม่มีเหตุผล
เท่ากับเรื่องที่มีการขอแปรญัตติให้ภูมิคุ้มกันรัฐบาล แต่ไม่คุ้มกัน ส.ส. ขอ
ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณเฉลิม

(นายวินัย เสนเนียม ได้ขึ้นและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ประท้วงหรือครับ

นายวินัย เสนเนียม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : ท่าน
ประธานที่เคารพ กระผม วินัย เสนเนียม สมาชิกรัฐสภา จากจังหวัดสงขลา
พรรคประชาธิปัตย์ ขออนุญาตท่านประธาน เพราะว่าท่านสมาชิกที่พูดจบลงไป
เมื่อสักครู่นี้ได้พาดพิงถึงกระผมในการอภิปรายเมื่อตอนเช้า ผมขออนุญาต
ตามข้อบังคับ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เอาสั้น ๆ เพราะเท่าที่ผม
จับความได้ไม่ได้เอ่ยชื่อใครเลย

นายวินัย เสนเนียม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) :

เย้ยชื่อถึงสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลาที่พูดเมื่อเช้า ผมตรวจสอบดูแล้วว่ามีคนเดียวคือ นายวินัย เสมเนียม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ถ้าอย่างนั้นสั้น ๆ หม่อม
ก็แล้วกัน

นายวินัย เสมเนียม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : ครับ
ท่านประธาน ที่จริงการแสดงความคิดเห็นกันในวันนี้ เป็นสิ่งที่ เป็นประโยชน์
และ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับตัวท่านอดีตท่านรองนายกฯ สมัคร ศูนย์รวม
กฎหมายรัฐธรรมนูญที่เป็นอยู่ปัจจุบันน่าจะ เป็นคุณกับท่าน เพราะว่าพักหลังนี้
ประชาชนพูดกันว่า คุณสมัครพูดน้อยลง เนื่องจากว่ามีคือผู้หลายคดี นั้น
ประการที่ ๑

ประการที่ ๒ รอลงอาญาไว้ และพูดน้อยลงนี้เป็นประโยชน์
เพราะแต่ก่อนนี้บางครั้งบางทีกลอนอาจจะพาไป อย่างการอภิปรายที่ผมยก
ตัวอย่างเมื่อเช้า ที่ผมยกตัวอย่างมาเพราะว่าผมเป็นสมาชิกพรรค
ประชาธิปไตย ตามที่ได้กราบเรียนท่านประธานแล้ว กระผมไปตามหาว่า
กำนันเอง กับกำนันฮวด ที่มาพัวพันกับพรรคประชาธิปัตย์นั้น มีจริงหรือไม่
ปรากฏว่ามีจริง ที่อำเภอแกลง จังหวัดระยอง มีกำนันเอง กำนันฮวด มีจริง
ผมได้ไปพิสูจน์ ได้ชวนตัวแทนจากสื่อมวลชนไป ให้เขาไปตามเอง เราไปนั่ง
อยู่ใกล้ ๆ ไม่รู้ว่ำนั้นกำนันเอง ในที่สุดคดีที่กล่าวหาพรรคประชาธิปัตย์
อภิปรายไม่ไว้วางใจในขณะนั้นพูดถึง พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์ เรื่องถึง
ศาลปรากฏว่า สภาให้เราให้พูดความจริงกัน ข้าพเจ้าทั้ง ๒ รู้สึกสับสนและ
เสียใจในความคิดที่ได้กระทำต่อ พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์ จึงขอสารภาพ
ผิดและขอมาต่อพลตรี สนั่น ขจรประศาสน์ เพื่อบรรเทาความเสียหายจาก
ผลร้ายที่ข้าพเจ้าได้กระทำลง และข้าพเจ้าขอยืนยันอีกว่า ต่อไปนี้ข้าพเจ้าจะ
ไม่กล่าวหรือเขียนข้อความใด ๆ เป็นในทำนองให้ร้าย พลตรี สนั่น นี้คือ

เอ่ยชื่อถึงสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลาที่พูดเมื่อเช้า ผมตรวจสอบดูแล้วว่ามีคนเดียวคือ นายวินัย เสนเนียม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ถ้าอย่างนั้นสั้น ๆ หน่อยก็แล้วกัน

นายวินัย เสนเนียม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : ครับท่านประธาน ที่จริงการแสดงความคิดเห็นกันในวันนี้ เป็นสิ่งที่ เป็นประโยชน์ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับตัวท่านอดีตนายกรัฐมนตรี สมัย สุนทรเวช กฎหมายรัฐธรรมนูญที่เป็นอยู่ปัจจุบันน่าจะเป็นคุณกับท่าน เพราะว่าพักหลังนี้ประชาชนพูดกันว่า คุณสมัครพูดน้อยลง เนื่องจากว่ามีคดีอยู่หลายคดี นั้น ประการที่ ๑

ประการที่ ๒ รองอาญาไว้ และพูดน้อยลงนี้เป็นประโยชน์ เพราะแต่ก่อนนี้บางครั้งบางทีทักตอนอาจจะหายไป อย่างการอภิปรายที่ผมยกตัวอย่างเมื่อเช้า ที่ผมยกตัวอย่างมา เพราะว่าผมเป็นสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ ตามที่ได้กราบเรียนท่านประธานแล้ว กระผมไปตามหาว่า กำนันเอง กับกำนันฮวด ที่มาพัวพันกับพรรคประชาธิปัตย์นั้น มีจริงหรือไม่ ปรากฏว่ามีจริง ที่อำเภอแกลง จังหวัดระยอง มีกำนันเอง กำนันฮวด มีจริง ผมได้ไปพิสูจน์ ได้ชวนตัวแทนจากสื่อมวลชนไป ให้เขาไปตามเอง เราไปนั่งอยู่ใกล้ ๆ ไม่รู้ว่านั่นกำนันเอง ในที่สุดคดีที่กล่าวหาพรรคประชาธิปัตย์ อภิปรายไม่ไว้วางใจในขณะนั้นพูดถึง พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์ เรื่องถึงศาลปรากฏว่า สภานี้เราให้พูดความจริงกัน ข้าพเจ้าทั้ง ๒ รู้สึกสำนึกและเสียใจในความผิดที่ได้กระทำต่อ พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์ จึงขอสารภาพผิดและขอขมาต่อพลตรี สนั่น ขจรประศาสน์ เพื่อบรรเทาความเสียหายจากผลร้ายที่ข้าพเจ้าได้กระทำลง และข้าพเจ้าขอยืนยันอีกว่า ค่อยไปนี้ข้าพเจ้าจะไม่กล่าวหรือเขียนข้อความใด ๆ เป็นในทำนองให้ร้าย พลตรี สนั่น นี้คือคำประกาศขอขมาในการฟ้องร้องคดีเลขคำ ที่ ๑๕๒๓๕ / ๓๓๓ ศาลแขวงดุสิต

จำเลยคือคุณสมภารที่ผมพูดว่าที่จริงแล้วเป็นคุณถ้ำกุดหมายเขียนอย่างนี้ ให้สิทธิคุ้มกันเฉพาะข้างในไม่คุ้มกันข้างนอก พลตรี สนั่น ได้ลุกขึ้นชี้แจงในที่ประชุมสภาว่า ไม่ได้เป็นความจริงตามที่คุณสมภารกล่าว กำนันเฮง กำนันฮวด อยู่ที่ไหนมาออก ทวีวี กันก็ได้ ก็ไม่ออก ทวีวี คุณสมภารเอาถ้อยคำไปเขียนในหนังสือพิมพ์เคลมมีเรอร์เลขกลาย เป็นคดี เพราะว่ากุดหมายไม่ให้สิทธิคุ้มกันภายนอก เพราะฉะนั้นผมในฐานะเป็นผู้แทนราษฎร และเป็นสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้อภิปรายเมื่อเข้าจึงขออนุญาตลุกขึ้นมาเรียนความจริงต่อท่านประธาน ขอขอบคุณครับ

(นายสมบูรณ์ ทองบุราณ ได้ขึ้นและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณสมบูรณ์ประท้วงว่าอย่างไร

นายสมบูรณ์ ทองบุราณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ช.โสรธ) :

กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม สมบูรณ์ ทองบุราณ ส.ส. ช.โสรธ พรรคพลังธรรม ในฐานะที่เป็นสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ บังเอิญปีนี้ ๒๕๓๘ กระผมได้เป็นกรรมาธิการงบประมาณอยู่ด้วย และบังเอิญท่านไพโรจน์ก็นั่งอยู่ตรงนี้ ท่านธานีก็นั่งอยู่ตรงนี้ ผมถามว่าในฐานะที่พวกเราเป็นกรรมาธิการงบประมาณถึง ๕๓ คน ก็ ๑๐๔ ตา ท่านประธานปรากฏว่า ยี่ห้อเครื่องบินที่กระทรวงเกษตรที่หัวหน้าพรรคประชากรไทยบอกว่าจะเสนอยี่ห้อ มาด้วย ผมก็แปลกใจว่าทำไมผ่านสายตากรมการไปได้ ทำไม ผมงบประมาณทำเรื่องอย่างนี้ ผมเองก็เลขไม่สบายใจว่า มาถึงวันนี้ผมเรียนถามท่านประธานว่า เป็นเรื่องจริงหรือเปล่าที่ว่ากำหนดยี่ห้อเครื่องบินมาด้วย อย่างนี้ ถ้าเป็นอย่างนั้นแสดงว่ากรรมาธิการชุดนี้สายตาแย่มาก ผมอยากจะขอท่านประธานว่า ขอเอกสารตรงนั้นได้ไหมท่านประธาน ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณสมบูรณ์ ถ้าชี้แจงเรื่อง พาดพิง ก็ต้องบอกว่าชี้แจงเรื่องพาดพิง อย่าใช้วิธีประท้วง ทำให้เข้าใจผิดได้ เชิญคุณสมภาร

นายสมัคร สุนทรเวช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ผม สมัคร สุนทรเวช ประชากรไทย กรุงเทพมหานคร ก็มีของแถมนิดหน่อยจะได้ไม่ต้องย้อนกันไปย้อนกันมา มีความจริง แล้วก็จะเอาไปส่งของให้ท่านประธาน แล้วก็จะเป็นอย่างไรบ้าง โบกมือ ๆ แล้วเป็นความจริงจริงแท้แน่นอนครับ และกรรมการ ๑๐๔ คน ก็ควรจะต้องอาศัย เป็นความจริงแต่ผมไม่ได้คำหนิกรมาธิการเลย ผมว่ากระทรวงเกษตรจะ เอาอีหื่อนี่เสียจนกระทั่งไปใส่ในหนังสือเอกสาร อยากเรียนคุณวินัยสักนิดหนึ่ง เมื่อสักครู่นี้ออกชื่อออกนาม ผมอยากเรียนที่ อธิบายความเมื่อสักครู่นี้ ผมเป็นคนบอกว่าผมเป็นคนขอมา ผมต้องการให้เห็นว่าในทางการเมืองนั้น เมื่อไปดูมีคนค่าผมบอกว่าไปยกเมฆ ไม่มีกำนันฮวด กำนันเฮง ไม่มี ผมโดนค่าเสียหน้าเลย แต่พอข่าวออกมาบอกว่ามีผมก็ ดีใจ ในทางการเมืองผมถือว่าผมได้ชัยชนะ เพราะอะไรครับ เพราะเหตุ ไม่ได้เอ่ยจำนวนที่ดินเลย ว่ากำนันฮวด กำนันเฮงมีเท่าไร บอกรึ ๑,๕๐๐ ไร่ แล้วคดีความที่ฟ้องนั้น ฟ้องจากเหตุที่ว่า เพราะผมเอาข้อความในสภาไปตีพิมพ์ ซึ่งไม่คุ้มกัน แปลกไหมครับ พุดในสภา ออกโทรทัศน์ ออกวิทยุคุ้มกัน แต่พอเอาข้อความไปตีพิมพ์ไม่คุ้มกัน ผมจึงบอกว่าจะต้องมีการแก้กฎหมายอย่างนี้ เท่านั้นเอง ไม่ได้คำหนิหรือว่าคุณวินัยว่าอะไรอย่างไร เลขปัญหา ก็คือ ว่า ต้องแก้ความเพื่อเหตุว่า ทำไมจึงจะต้องแก้ ผมทราบคุณวินัยขอ ประทานโทษ ที่ทำไว้นี้ได้ประโยชน์กับผม เรียบร้อยแล้ว ที่พูดมานี้กลัวว่าจะไม่ ยินกรานกรรมการ ผมไม่ได้เป็นคนแปรรูปคดี แต่ผมได้เสนออันที่ ๔ เพราะว่า มีข้อบกพร่อง ไม่ได้ผมก็ไม่ว่าเพราะไปตีความเอา เรื่องนี้เป็นที่เข้าใจกัน แต่ที่พูดทั้งหมดนั้นกลัวว่าฟังสมาชิกรัฐบาลอภิปราย ไก่ระ ๑ ประเด็นท่าน วุฒิชัยเข้ามา ท่านก็โหวตให้รัฐบาลหมด ผมก็ไม่ต้องทำอะไรวันข้างหน้า นั่ง หุบปากเฉย ๆ เพราะฉะนั้นยังอยากจะพูดอยู่ ขอเรียนนะครับ เรื่องนี้ไม่ได้มี

ข้อขัดแย้งอะไรอย่างไรเลย และข้อสำคัญที่สุดอยากก็เรียนท่านประธานว่า บัดนี้สถานการณ์ที่เขย่งกล่าวกันว่าวันเขตป่าสงวนไม่ได้ เดียวนี้วันเรียบร้อยแล้วกำนันฮวด กำนันเฮง ก็สบายใจดีก็กันทั้ง ๒ คนแล้ว คือว่าได้วันเขตป่าสงวนไป ๓ กิโลเมตร ก็เป็นคุณประโยชน์กับบ้านเมือง ผมไม่ได้ตำหนิทางนี้เลย เพราะฉะนั้นท่านประธานจะเห็นว่าจะพูดกันอย่างไรก็ตามแต่ ไม่มี ความกล่าวหา ไม่มีมีความเสียหายบอกขอมาคุณสนั่น ผมก็ขอมา ส่วนขอมา ต้องเป็นอย่างนั้น ต้องเขียนอย่างนั้นแน่นอนเลย แต่ผมจะบอกให้ฟังเลย ว่าที่ต้องเขียนรุนแรงอย่างนั้นเพราะทนาย เขากระพืดกระพืดมาก ทนายไม่ยอมให้ถอน ต้องให้ศาลมาเล่นงานทนายถึงได้ถอน ธรรมดาสำนวนขอมา เขียนให้หนุ่มนวลก็ได้ เขียนให้แรงก็ได้ ต้องออกมาแรง ผมก็ต้องยอม เพราะ มีอยู่ ๒ คดี ๓ คดีอยู่ตรงนั้นแล้วก็ต้องทำอย่างนั้น ขอขอบคุณท่านประธานที่ให้ โอกาสผมชี้แจงอีกที ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญครับ พาดพิงครับ

นายบัณฑิต ศิริพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภา : กราบเรียนท่านประธาน รัฐสภาที่เคารพ ผม บัณฑิต ศิริพันธุ์ ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา กระผมต้องขอ ประทานอนุญาตขอใช้สิทธิพาดพิงที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติคือ คุณสมัคร สุนทรเวช ได้พาดพิงถึงตัวกระผม ในฐานะทนายความของ พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์ ที่ท่านได้กล่าวว่า ตัวกระผมเองไม่ยอมให้ถอนฟ้องคดีนี้ ผมขอ กราบเรียนท่านประธานที่เคารพว่า คุณสมัครกล่าวเท็จทั้งสิ้น กล่าวเท็จต่อ บรรดาสมาชิกผู้ทรงเกียรติในสถานะทั้งสิ้น ผมเป็นทนายของ พลตรี สนั่น ใน คดีนี้ฉันนี้ ผมขอกราบเรียนท่านประธานที่เคารพว่า คุณสมัครได้ส่งนายกสภา ทนายความคือคุณประธาน ดวงรัตน์ มาพบผม ขอความกรุณาให้ผมไปพูดกับ พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์ ผมบอกว่า ผมไม่มีหน้าที่ที่จะไปเจรจากับ พลตรี สนั่น ขอให้คุณสมัครไปเจรจากับคุณสนั่นเอง ผมมีหน้าที่ที่ปฏิบัติตามคำความ

มอบหมายให้ผมเท่านั้น ถ้าตัวความยินยอมให้ถ้อย ผมก็ถอน ถ้าตัวความให้
 คำเนนคตติดต่อผมก็ต้องคำเนนคตต่อไป ผมไม่มีหน้าที่ เพราะถ้าผมทำเช่น
 คุณสมัครพูด ผมจะต้องประพาศพิจารณารวมของมารยาททนายความ ซึ่งผม
 เป็นกรรมการมารยาทอยู่ด้วย ผมทำเช่นนั้นไม่ได้ ผมได้บอกกับท่านประธาน
 ดวงรัตน์ ไปเช่นนั้น หลังจากนั้นมาอีกไม่นานได้ทราบข่าวว่า คุณสมัคร
 สุนทรเวช ได้ขอร้องให้ลูกสาวของคุณสมัครเองไปพบกับลูกสาวของ พลตรี
 สนั่น ขจรประศาสน์ ซึ่ง พลตรี สนั่น นั่งอยู่ขวามือของกระผม สามารถเป็น
 พยานได้ดี เพราะว่าลูกสาวของท่านสมัครกับลูกสาวของ พลตรี สนั่น เป็น
 คลาสเมท (Classmate) เป็นเพื่อนนักศึกษาที่จุฬาฯ ด้วยกัน ได้ไปขอร้อง
 วันหนึ่งก็นั่งรับประทานข้าวกับพลตรี สนั่น ลูกสาว พลตรี สนั่น ได้บอกว่า
 คุณพ่อหนูขอสักอย่างหนึ่งได้ไหมในชีวิตไม่เคยขอพ่อเลย พลตรี สนั่นบอกได้
 ขอบอะไร ขอให้ถอนฟ้องคุณสมัคร สุนทรเวช ในคดีที่คุณพ่อได้ฟ้องอยู่ที่ศาล
 พลตรี สนั่น ดกลง และได้มาปรึกษาผมผมไม่ขัดข้องเลยท่านประธานที่เคารพ
 เมื่อ พลตรี สนั่น มาขอร้องผมก็ไม่มีปัญหา เขาขอมขอมมาผมก็เขียนคำขอ
 ขมาไป แล้วก็กล่าวอ้างว่า เมื่อสักครู่นี้กล่าวอ้างว่า ศาลได้เรียกผมไปแจ้ง
 ไม่เลขรับท่านประธานที่เคารพ ศาลได้นั่งบัลลังก์ ท่านเกรียงชัย ผมเอ่ยชื่อ
 ได้เลย ศาลชื่อ ท่านเกรียงชัย จึงจตุรพิช เดี๋ยวนี้ท่านอยู่ศาลอุทธรณ์ ท่าน
 เรียกผมเข้าไป ท่านบอกว่า เรื่องนี้ศาลจะขอได้ไหม เพราะเรื่องนี้ถ้าหาก
 ได้พิจารณาต่อไปนั้น ผมไม่รองอาญาแน่ เพราะคุณสมัครถูกรองอาญา
 มาแล้ว ๓ เรื่อง คุณบัณฑิตคงทราบดี เพราะคุณบัณฑิตเป็นคนคำเนนคตฟ้อง
 คุณสมัครเอง ผมก็บอกท่าน ฝ่าย พลตรี สนั่น ไม่ขัดข้อง ในที่สุดก็ได้มี
 คำขอขมาออกมา ซึ่งคุณสมัครก็เซ็นในคำขอขมาอย่างศิโรราบ ไม่ได้ขัดข้อง
 อะไรเลย แล้วแต่ผมไม่เข้าใจว่าเหตุใดจะมาพูดว่า วันนี้ทนายความของ
 พลตรี สนั่น ไม่ยอม ซึ่งเป็นกรกล่าวหาว่า ตัวกระผมประพาศพิจารณามารยาท

ทนาย ซึ่งผมขอสงวนสิทธิไว้ด้วย อาจจะต้องดำเนินการคดีกับคุณสมัคร โดยส่วนตัว ขอรบกวนขอพบพระคุณครับ

(นายสมัคร สุนทรเวช ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เกี่ยวกับคุณสมัครครับ ให้ท่าน รัฐมนตรีสนั่นพูดเสียอีกที แล้วเดี๋ยวจะได้ชี้แจงเสียทีเดียว เกี่ยวกับคุณก็จะต้อง มาชี้แจงอีกที ให้ท่านสนั่นพูด เชิญครับ

พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิจิตร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์ ผมถูกหาคดีฟ้อง อย่างนี้มาหลายครั้ง ทุกครั้งที่คุณสมัครมาพูดในสภานี้ ผมจำได้ว่า ๓ - ๔ ครั้งแล้ว และผมก็พยายามที่จะนึกว่าเป็น เรื่องนิสัยของคุณสมัครเอง ผม กราบเรียนท่านประธานว่า ผมเห็นใจคุณสมัครคนนั้น ประกอบด้วยหลาย เรื่องและก็ตอนนั้นก็ รสข. ก็ยึดอำนาจด้วย ผมก็เห็นว่าเป็นนักการเมือง ด้วยกันจึงได้ยอมดอมท้องให้ และตามที่คุณบังเกิดได้พูด ผมไม่อยากจะเอามา อ้างซ้ำอีกที แต่ผมเข้าใจคุณสมัครคิดว่า คุณสมัครเป็นคนอย่างนี้ เป็นคนอย่างที่ ปฏิบัติอยู่เดี๋ยวนี้ ไม่เคยรู้จักบุญคุณใครเลย และถ้ามีโอกาสเมื่อไรจะเหยียบ เพื่อนอยู่เสมอ ต่อไปนี้คุณสมัครกับผม ขออนุญาตท่านประธาน ขอใช้คำว่า เลิกคบกันได้แล้ว เป็นบุคคลที่ใช้ไม่ได้เลย ผมกราบเรียนท่านเพื่อนสมาชิก ในนี้ ไม่มีนิสัยลูกผู้ชายเลย ขอบพระคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณสมัคร

นายสมัคร สุนทรเวช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ผมตั้งใจที่มีชีวิตอยู่ถึงวันนี้ข้อความที่ศาลจะต้อง เรียกทนายไปถามพิสูจน์ให้เห็นได้ชัดว่าศาลเชิญไปพบที่ละคน ที่ผมต้อง เปลี่ยนทนายนั้น เพราะผมได้ทราบจากทนายของผมว่าตัวความนั้นคิดว่าพอพูด ได้แต่ทนายคงจะไม่ยอม ผมถึงต้องเปลี่ยนเอาคุณประธานซึ่งเป็นนายก

สมาคมทนายความไปเป็นคนเจรจา ไปพูดกับศาล ท่านเกรียงชัยนั้นผมแน่ใจว่าถ้าท่านจะต้องมาให้ปากคำกับสถานี ท่านก็จะพูดได้ว่าท่านต้องเชิญทนายไปพบ ข้อนั้นเป็นการพิสูจน์อยู่ชัดเจนเรียบร้อยว่า ปกติศาลไม่ต้องเชิญทนายไปพบเป็นการส่วนตัว จะต้องเชิญพร้อม ๆ กันหน้าบัลลังก์ แต่เชิญไปพบที่ห้องท่านทีละคน ๆ ผมอยากจะบอกว่าผมดีใจที่มีคนระดับรัฐมนตรีซึ่งเมื่อแรกผมก็คิดว่าเป็นคนใจสปอร์ต (Sport) ใจนิกเลง และจะมีความคิดเหมือนนักการเมือง แต่มาประกาศตัดการไม่คบแล้วมาตำหนิผมว่าเป็นคนใช้ไม่ได้ ท่านประธานผมไม่สงวนสิทธิ์ที่จะไปฟ้องร้องเรื่องนี้ แต่ผมจะบอกให้ฟังว่าได้มีการพูดความเท็จกันในสถานี เพราะลูกสาวผมไม่เคยมาและต้องเรื่องของพ่อ ลูกสาวไม่เคยไปพูดกับลูกสาวใครที่จะขออนุญาต ผมแน่ใจว่าเรื่องนี้ถ้าลูกสาวผมจะทำเขาจะต้องมามอกพอก่อน ลูกสาวผมไม่เคยเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้เลย ถ้าหากว่าลูกสาวท่านรัฐมนตรีจะมีไมตรีจิตนึกถึงพ่อของเพื่อนก็ดีของขอพบพระองค์ ว่า ขยายหนุ่่นได้มีความนึกถึง แต่เรื่องลูกสาวผมจะไปขอไม่มีวัน เพราะฉะนั้นถ้ากล่าวอ้างว่าลูกสาวผมไปขอร้องละก็นั้นเป็นความเท็จ ผมก็ยินดีประกาศว่าเราก็อายุไม่ห่างกันเท่าไรนักอยู่บ้านเมืองมาด้วยกัน มีก้าพิศกันมาอย่างไรนั้นเราเอามาแลกกันได้วันข้างหน้า วันนี้ประกาศสงครามแล้วว่าจะไม่อะไรอย่างไรกันผมก็อยู่ตามปกติสบายดี ผมอยู่ตามปกติ วันข้างหน้าจะมีอีกก็คิดผมก็ต้องไปขึ้นศาล จะเป็นโจทก์หรือเป็นจำเลยผมก็ต้องไปฟังศาล ไม่มีปัญหาอื่นเลย แต่ผมยืนยันได้เลย นี่ผมบ้ำหรือเปล่าที่จะพูดจาเอามั่นแล้วก็เป็นจำเลยในศาล ไม่เลยครับ ผมทำทั้งหมดเพื่อประโยชน์ของบ้านเมือง ผมทำทั้งหมดไม่มีอะไร เป็นการส่วนตัว แล้วนักการเมืองที่เขาพูดกันว่าไม่มีมิตรแท้และไม่มีศัตรูถาวรนั้น ใจผมคิดถึงท่านรัฐมนตรีสนั่นเหมือนมิตรแท้ เพราะว่าได้มีความกรุณาอ่อนท้องให้ผมด้วยคำรพขมา เป็นการแลกเปลี่ยน แต่ว่าเมื่อเราจะแก้กฎหมายกันตรงนี้ท่านไม่เห็นประโยชน์ พอวันข้างหน้าถ้า

ท่านเป็น ส.ส. ฝ่ายค้านแล้วท่านไปโดนอย่างนี้เข้าบ้าง ท่านไม่มีช่องทางอื่น
 นี้เรากำลังแก้กฎหมาย ผมพูด ๒ วัน ๓ วัน ผมต้องการบอกให้รู้ว่าเป็นเพราะ
 เรื่องเป็นอย่างนี้ พวกกันออกอากาศถ่ายทอดไปทั่วหมดฟ้องไม่ได้ แต่เอา
 เอกสารสภาไปพิมพ์เท่านั้น โดนฟ้องทันที ถึงได้บอกว่าเพื่อป้องกันว่าคนอยู่
 หนังสือพิมพ์เขาจะต้องไม่เดือดร้อน เฉพาะขี้งหนังสือพิมพ์ผมเขียนอยู่เป็น
 ประจำ เพราะฉะนั้นวันนี้ละครึบท่านประธานผมดีใจที่ผมมีชีวิตอยู่ถึงวันนี้ ผม
 แน่ใจว่าผมเองก็เป็นคนมีคุณภาพพอสมควรแก่ตัวผม ผมจะมีนิสัยเป็นอย่างนี้
 ขอประธานโทษท่านรัฐมนตรีพูดซ้ำไปแล้วผมบอกสถานีว่าผมเป็นคนอย่างนี้ ผม
 ขออย่างนี้ ดำเนินการอย่างนี้แล้วผมเป็นอย่างนี้ แต่ว่าถ้าหาหนีคดีเห็นว่า
 เป็นคนใช้ไม่ได้อย่างไรละก็ก็เป็นความรู้สึกของท่านส่วนตัวเอง แต่ว่าใน
 ฐานะประชาชนที่เลือกผมมาจากผู้แทนราษฎรนั้นเขาคงจะคิดว่าผมใช้ได้ ผม
 แน่ใจว่าเลือกตั้งครั้งใหม่ฉันท์ผมกำลังคิดว่าจะเลิกเสียที ต่อไปนี้ต้องประกาศ
 ตรงนี้ว่าไม่เลิก จะต้องกลับมาสถานีอีกให้ได้ จะต้องพยายามปรับเปลี่ยน
 สถานะให้นั่งข้างบนให้ได้แล้ววันหนึ่งก็คงจะได้เจอกันบ้างละครึบ ขอขอบคุณ
 ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิกครับ ผมคิดว่า
 ถ้าเราต่อความยาวสาวความยืดก็จะกลายเป็นเรื่องใหญ่และยังจะนำไปสู่การ
 ฟ้องร้องข้างนอกมากยิ่งขึ้น จึงไม่เป็นผลดีต่อใครเลย เจตนาทุกฝ่ายก็ต้องการ
 ที่จะชี้แจงให้เห็นถึงสภาพความเป็นจริงของตัวเท่าที่ได้ทำมา ผมก็เปิดโอกาส
 เต็มที่แล้ว คิดว่าคงจะยุติเรื่องนี้ได้ เชิญคุณเฉลิมต่อ

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ร้อยตำรวจเอก เฉลิม
 อยู่บำรุง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคกิจสังคม ในฐานะ
 สมาชิกรัฐสภา เพราะวันนี้เป็นการประชุมร่วม กระผมฟังความคิดเห็นของ

เพื่อนสมาชิกทั้งปีกฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาลในเรื่องรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๑๑ ที่แก้ไขเพิ่มเติม และคณะกรรมการพิจารณาได้มีการเปลี่ยนแปลงข้อความบางส่วน นี้ครับในระบอบประชาธิปไตยซึ่งมาจากการเลือกตั้งมันโดยตรงนี้ครับ มันควบคุมและอธิบายความกันได้ มีผู้คนที่หลายคนกระผมไม่อยากจะเอ่ยนาม แต่อยากจะบอกท่านประธานและท่านวุฒิสมาชิก ซึ่งท่านจะเป็นกำลังสำคัญในการลงมติในมาตรานี้ และพี่น้องประชาชนที่รับฟังรับชมการถ่ายทอดวิทยุและโทรทัศน์ หลายคนแสดงความเห็นเหมือนไม่ทำการบ้าน ขาดความเข้าใจในลักษณะเนื้อหาสาระ พี่น้องประชาชนที่อยู่ทางบ้านฟังก็กลายเป็นว่า ผู้แทนราษฎรกำลังจะเอาสิทธิ ต้องบอกท่านประธานก่อนว่า เอกสิทธิ์ ตามพจนานุกรมนั้นแปลว่า สิทธิพิเศษ สิทธิเฉพาะคนสิทธิกลุ่ม ในพจนานุกรมได้บัญญัติไว้ชัดเจน ผู้คนไม่รู้ ผู้แทนที่อภิปรายบางคนก็ไม่รู้ ออกมาพูดจาในลักษณะผู้แทนราษฎรอยากจะเอาเอกสิทธิ์ จะเที่ยวไปเกาะกระแสด่ากราด พี่น้องประชาชนคนทั่วประเทศ หรือแปลว่า ในสถานะนี้ผู้แทนราษฎรจะด่าใครก็ได้ ไม่ใช่ ผมค่อนข้างจะแปลกใจเพราะการแสดงความคิดเห็นในเรื่องนี้ ถ้าจะแบ่งให้ชัดเจนค่อนข้างจะเป็น ๒ ส่วน ผู้แทนราษฎรที่เป็นฝ่ายค้านขณะนี้ ไม่ว่าจะเป็นพรรคชาติไทย พรรคกิจสังคม พรรคประชากรไทยซึ่งเคยบริหารบ้านเมืองร่วมกับพรรคประชาธิปัตย์ อาจจะให้ออกสิทธิ์คุ้มครองการอภิปรายในสภาต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่ว่าพรรคแกนนำรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งพรรคประชาธิปัตย์ มีสมาชิกหลายคนได้แปรญัตติสงวนความเห็น ไม่เห็นด้วยที่จะให้ผู้แทนราษฎรมีเอกสิทธิ์คุ้มครองในการอภิปราย ไม่เห็นด้วยก็ไม่เป็นไร เอาเหตุผลมาแสดงกัน ก่อนที่กระผมจะมีความเห็นลงไปอย่างชัดเจนผมอยากจะเรียนท่านประธานนิดเถาะครับว่า เราอยู่แวดวงการเมืองกันมา ท่านประธานก็เป็นรัฐมนตรีมานาน ผมถนัดในฐานะฝ่ายค้านผมเคยอภิปรายไว้ในสภา ๒ โมง ๔๕ นาที ยังไม่มีใครทำลายสถิติ

มีผู้คนไปกระแหนะกระแหนว่าเรื่องอย่างนี้น่าขมขื่น ร้อยคำร้องเอกราช
 เดลิ้ม ชอบ ไม่ใช่ ท่านประธานก่อนที่กระผมจะมาอภิปรายนั้นกระผมต้อง
 ทำการบ้าน ผมต้องดูที่มจที่ไปไหนเนื้อหาที่จะอภิปรายผมถึงจะอภิปรายได้
 ไม่ใช่ชอยู่ ๆ มาขึ้นเห็นเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖. ยังเป็นเด็กไม่รู้เรื่องอ้าง
 ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ พอ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๕ สนุกกับเขาอ้าง ๖ ตุลาคม ๒๕๑๕
 อ้างมันปากอีกแล้วอ้างพฤษภาคม ๒๕๑๕ ทั้ง ๆ ที่ไม่รู้เรื่องคนรู้เรื่องมีไม่กี่คน
 หอกรในสภาแห่งนี้ แต่ที่ว่าไม่ได้อยากจะไปพูดเพราะการฟื้นฟูหาคะเข็บ จะ
 สร้างความแตกแยกในบ้านเมืองมากยิ่งขึ้น ในขณะที่ไม่มีอยู่แล้ว เรื่องความ
 สามัคคีเห็นกันคนละทิศคนละทาง ท่านประธานจำได้ไหมหลังเหตุการณ์
 ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ ท่านธีรยุทธ บุญมี ซึ่งกระผมต้องเขียนนาม เป็นผู้ที่มีความ
 คิดเห็นและจุดประกายระบอบประชาธิปไตย เริ่มไปแจกใบปลิวที่ตลาดประตูน้ำ
 ตอนนั้นผมเป็นร้อยตำรวจโทอยู่กองปราบก็ติดตามดู ในที่สุดก็ถูกจับไป
 ดำเนินคดีที่โรงเรียนนายสิบ บางเขน โรงเรียนตำรวจแล้วก็มีการปล่อย
 ออกมาไม่มีนักศึกษาเรียกร้องประชาธิปไตยกันมากมายถ้ายกผู้นำใน
 ขณะนั้นอยู่ไม่ได้ต้องไปอยู่ที่อื่น พอปี ๒๕๑๗ ก็มีการร่างรัฐธรรมนูญซึ่งเราจะ
 แลเห็นว่าคราวนั้นท่านประธาน มีการระดมสมาชิกอย่างหลากหลาย ถึงขนาด
 ไม่มีที่ประชุมต้องไปประชุมกันที่สนามม้านางเลิ้ง เรียกสภาสนามม้ามีท่าน
 อาจารย์หม่อมราชวงศ์ สีกฤทธิ ปราโมช เป็นประธาน ที่กระผมต้องบอก
 ตรงนี้ก็เพื่อจะเรียนท่านประธานกับเพื่อนสมาชิกที่เข้ามาใหม่ หรือท่าน
 วุฒิสมาชิกซึ่งจะเป็นเสียงสำคัญในการตัดสินใจ การให้เอกสิทธิ์คุ้มครองต่อ
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น ไม่ได้เริ่มคิดในคณะกรรมการชุดนี้ เขาเริ่ม
 คิดกันมาตั้งแต่รัฐธรรมนูญ ปี พ.ศ. ๒๕๑๑ ในมาตรา ๑๓๕ ท่านประธาน
 ที่เคารพ สรุปความได้ว่าที่ประชุมวุฒิสภา สภาที่ ๓ สมาชิกจะกล่าวด้วยคำใด ๆ
 ในการแถลงข้อเท็จจริงนั้น ย่อมได้เอกสิทธิ์คุ้มครองแปลว่าพูดอะไรในสภา

นั่นคือพูดกับสมาชิกด้วยกันหรือพูดกับคนที่ป็นรัฐมนตรี และเป็นสมาชิกของสภา
ท่านประธาน เขาให้เฉพาะคนอยู่ในสภาและเป็นสมาชิกของสภา เขาไม่ได้
ครอบคลุมไปถึงคนที่อยู่ข้างนอก คาสี คาสา ป่ามี ขายแม้น เขาไม่ครอบคลุม
รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๑๑ ได้รับการชื่นชมจากนักรการเมืองแทบจะทั่วทุกคนว่าเป็น
รัฐธรรมนูญที่เป็นประชาธิปไตย ให้โอกาสผู้แทน ผู้แทนจะได้ทำงานได้ จะได้
ควบคุมฝ่ายบริหาร เพราะผู้แทนไม่ได้มีหน้าที่อย่างเดียวกับเหมือนกับที่คุณสมกร
ได้ต่อว่าต่อขานใครเมื่อสักครู่ ผู้แทนมีหน้าที่ ๓ อย่าง ๑. ผู้แทนมีหน้าที่
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ซึ่งจะออกเป็นกฎหมายบังคับใช้ที่ห้องประชาชนคน
ในประเทศ ๒. ผู้แทนราษฎรมีหน้าที่อนุมัติงบประมาณแผ่นดินซึ่งคณะฝ่าย
บริหารต้องเสนอต่อรัฐสภาทุกปีไปอาจจะเป็นงบประมาณประจำปี งบประมาณ
รายจ่ายเพิ่มเติม นั่นแปลว่าผู้แทนราษฎรมีหน้าที่ อีกส่วนที่สำคัญคือส่วนที่ ๓
คือผู้แทนราษฎรมีหน้าที่ควบคุมการทำงานของฝ่ายบริหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ผู้แทนราษฎรที่อยู่ในปีกไม่ได้เป็นพรรคร่วมรัฐบาล ท่านประธาน ทำไมผู้แทน-
ราษฎรฝ่ายรัฐบาลไม่จำเป็นต้องพูดจาตรงนี้ เพราะเขามีสมาชิกในพรรค
เขา ไปเป็นนายกฯ ไปเป็นรัฐมนตรี รัฐมนตรีช่วย รองนายกฯ นั่นแปลว่า
ประชุมพรรคพูดกันได้ ตามกันเข้าใจ แต่ผู้แทนราษฎรที่อยู่ปีกฝ่ายค้าน เช่นที่
กระผมทำหน้าที่อยู่ตรงนี้ กระผมไม่มีโอกาสที่จะไปถามนายชวน หลีกภัย ใน
ที่ประชุมพรรคประชาธิปัตย์ ผมไม่มีโอกาสไปถามนายบัญญัติ บรรทัดฐาน
รองนายกรัฐมนตรี ว่ากรณีไปสั่งจับนายพล สิน สอง นั้น ทำไมไม่บอก
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เพราะว่าอยู่คนละพรรค เรื่องอย่างนี้ผม
จะต้องถามในรัฐสภา ในสภาผู้แทนราษฎร ท่านประธาน รัฐธรรมนูญ
ปี พ.ศ. ๒๕๑๑ ให้สถานะตรงนี้อาไว้ หลังเลือกตั้งพรรคประชาธิปัตย์ได้
๖๐ กว่าที่นั่ง พรรคประชาธิปัตย์นำรัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๑๑ ซึ่งมาตรา ๑๓๕
ให้สิทธิ เอกสิทธิ์ผู้แทนราษฎรอภิปรายในสภาไปชื่นชมยินดีว่า เป็นรัฐธรรมนูญ

เขี่ยมออกเป็นประชาธิปไตย พี่น้องประชาชนเชื่อเลือกพรรคประชาธิปไตยมา
 เขอะ ท่านอาจารย์เสนีย์ตั้งรัฐบาลแถลงนโยบายต่อสภา ปรากฏว่าสภาไม่
 รับรองนโยบายที่จะบริหารราชการบ้านเมือง ท่านอาจารย์เสนีย์ต้องลอย
 อาจารย์ก็กฤษฎีซึ่งมี ๑๗ ที่นั่ง เป็นนายกรัฐมนตรี ตอนนั้นพรรคของท่านทวี
 กลิ่นประทุม พรรคธรรมสังคม ได้ ๔๕ - ๔๖ ที่นั่ง แต่ว่าคุณทวีไม่ได้มาจาก
 การเลือกตั้ง คุณทวีตก ไม่ได้เป็นผู้แทนราษฎร เป็นนายกรัฐมนตรีไม่ได้ ก็
 เป็นรัฐมนตรี ท่านประธาน รัฐธรรมนูญที่ให้เอกสิทธิ์อภิปรายต่อผู้แทนราษฎร
 ในสภาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๗ มาตรา ๑๓๕ ท่านประธานไปดูประวัติของคุณชวน
 นิลสิกรับ ที่กระผมต้องพูดพาดพิง เมื่อพรรคประชาธิปไตยจะได้เปลี่ยนใจมา
 หนุนเนื่องให้เอกสิทธิ์ในการอภิปรายของสมาชิกรัฐสภา รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๑๗
 ส่งเสริมให้คุณชวน หลีกภัย มีตำแหน่งสูงส่งในขณะนั้น เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๘
 นายชวนเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม ต่อมาปี ๒๕๑๘ นายชวน
 หลีกภัย เป็นรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ท่านในฐานะผู้นำพรรค
 ประชาธิปไตย ท่านต้องออกมาบอกต่อสภานี้ว่า ในขณะที่รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๑๗
 มาตรา ๑๓๕ ให้โอกาสเอกสิทธิ์คุ้มครองการอภิปรายของสมาชิกรัฐสภา
 บ้านเมืองในวันนั้นมันเสียหายไหม สภามันถูกเป็นไฟหรือเปล่า ผู้แทนราษฎร
 มันเลวร้ายเลวระยำหรือไม่ที่ได้รับเอกสิทธิ์ เท่าที่กระผมติดตามการเมือง
 เพราะผมเป็นนายตำรวจอยู่กองปราบก็ไม่ค่อยได้ย้ายไปต่างจังหวัด ก็เห็นว่า
 สภาก็เรียบร้อยดี ชื่นชมยินดี ครั้นมาปี พ.ศ. ๒๕๑๘ ท่านประธาน เมื่อวันที่
 ๖ ตุลาคม เรื่องอย่างนี้ไม่มีใครรู้เท่ากระผมกับคุณสุธรรม แสงประทุม
 คุณสุธรรม แสงประทุม เป็นคนที่เจ็บปวดมากที่สุดเมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม
 พ.ศ. ๒๕๑๘ แต่ว่าหลายคนไม่รู้ชื่อไหนชื่อไหนอ่านหนังสือฉบับนั้นฉบับนี้ก็เอามา
 ผสมผสาน แล้วก็อ้างอิงการต่อสู้การกดขี่ข่มเหง ท่านประธาน คุณสุธรรมถูก
 จับอยู่กองปราบ ผมเป็นร้อยตำรวจเอกไปเยี่ยมคุณสุธรรม เขารู้ดี ถ้าใครจะ

พูดในสภาต่อไปนี่ให้ไปถามคุณสุธรรมก่อน ท่าน พลเรือเอก สงัด ชลออยู่ ยึดอำนาจโดยตั้งคณะของท่านว่า ปฏิรูปการปกครอง ยึดอำนาจอาจารย์หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช ก็แปลว่าปฏิวัติ แต่ชื่อให้มันโก้แก้หม่อม ปฏิรูปท่านประธาน ฝ่ายทหารซึ่งยึดอำนาจเอาไปจากระบบประชาธิปไตย ทำลายรัฐธรรมนูญ แล้วก็ร่างรัฐธรรมนูญขึ้นมาใหม่ ท่านประธานเตรียมมาหรือแปลว่ากรรมไม่ทราบ แต่ว่ากรรมเตรียมและทำการบ้านมา อยากจะชี้ให้ท่านประธานเห็นว่าฝ่ายทหารที่เขายึดอำนาจตอนนั้น เขามีรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๑๒ เขาร่างรัฐธรรมนูญใหม่พุทธศักราช ๒๕๑๒ เป็นผู้ที่มาจากเผด็จการ เขาว่าอย่างไร เขาบอกผู้แทนราษฎรมีคุณภาพต้องให้เอกสิทธิ์ เขาพูดอย่างเดียวใหม่ ไม่หอรกครับ เขาทำอะไรท่านประธานเปิดรัฐธรรมนูญ ปี พ.ศ. ๒๕๑๒ มาตรา ๑๑๔ อนุญาตให้ในที่ประชุมวุฒิสภา ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกที่กล่าวอภิปรายได้เอกสิทธิ์คุ้มครองผู้ใดจะนำไปฟ้องร้องไม่ได้ เห็นไหมครับ ที่มาจากการยึดอำนาจ เขาก็ยังให้เอกสิทธิ์ผู้แทน เพราะว่าชีวิตดีที่ห่าง ผู้แทนราษฎรได้รับการตรวจสอบจากพี่น้องประชาชนผมไม่ได้บอกว่าคุณผู้แทนราษฎรดีกว่า แต่ทุกพรรคการเมือง หัวหน้าพรรคการเมืองเวลาไปหาเสียง เลือกตั้ง จะแนะนำลูกพรรคของคนว่า นายดำ นายแดง นายขาว นายเขียว เป็นคนมีคุณภาพ เป็นคนซื่อสัตย์สุจริต มีความสามารถ สามารถไปบริหารราชการบ้านเมืองได้ เวลาไปแนะนำ ประชาชนก็เชื่อหัวหน้าพรรค เลือกผู้สมัครต่าง ๆ นั้นเข้ามา พรรคไหนที่จะมีแนวคิดเปลี่ยนแปลง เมื่อไปบอกกับประชาชนว่าเมื่อตอนเลือกตั้ง สมาชิกของวันนี้ ครั้นมาถึงเอาคุณจะทำพิจารณาตำแหน่ง แล้วบอกนี้ใช้ไม่ได้ ความรู้ไม่มีดี ไปเอาคนอื่นมาก่อน ประชาชนเขารู้ ประชาชนเขาเข้าใจว่าเวลาส่งคนลงสมัคร แปลว่าตัวสำรอง ตัวจริงไม่เอา ต่อไปสมัยหน้าส่งใครเขาบอกไม่เลือก เคี้ยวถึงเวลาไปเปลี่ยนแปลงอีก บอกคนลงสมัครไม่มีความสามารถนั้นเป็นเรื่องที่จะต้องว่า

กัน ท่านประธาน รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๑๔ แห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช ๒๕๕๑ พลเอก เกอริงศักดิ์ ชมะนันทน์ ซึ่งถูกตราหน้าว่าเป็นเผด็จการฉีกรัฐธรรมนูญ ยังบอกเสนอแนวทาง แนวคิด ให้คณะกรรมการในขณะนั้น ยกร่างให้เอกสิทธิ์คุ้มครองผู้แทนราษฎร รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๑๑ เป็นประชาธิปไตยจำ อนุญาตให้เอกสิทธิ์ ปี ๒๕๒๑ ให้เอกสิทธิ์อีกเช่นกัน เอกสิทธิ์ครั้งนี้ ผมอยากจะทำกับท่านประธานอีกครั้ง เพื่อท่านผู้ชมทางบ้านที่ไม่ได้ตาม ก็หมายความว่า เขาไม่ได้อนุญาตให้ไปพูดถึงคนอื่น เขาอนุญาตให้พูดกับ นายชวน หลีกภัย ในสภา อนุญาตให้พูดกับท่าน พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์ คอนสถานะรัฐมนตรี ต้องว่ากัน ผู้แทนราษฎรคนชั่วก็มี ท่านประธานที่เคารพ โบราณเขาบอกไว้ก็น่ารับฟัง ว่าถ้าคนชั่วไม่มีประธานจะหาคนดีที่ไหน จะต้องมีคนชั่วในทุกสังคม ที่อภิปรายกันมาที่รักบ้าน รักเมืองกันทั้งนั้น ผมไม่เห็นว่ามีใครเกลียดบ้านเมือง แต่ว่าในเมื่อเรามาจากการเลือกตั้งเราเรียกร้อง แทนตาช ระบอบประชาธิปไตย พวกนักการเมืองที่นั่งหน้าสโตนินนี้แม้กระทั่ง ตัวผมด้วยท่านประธาน ถึงเวลาไปเรียกร้อง ไม่ได้ลงทุนลงแรงเท่าไร นิสิต นักศึกษา ครูบาอาจารย์เขาเรียกร้อง เขาเรียกร้องให้ได้ประชาธิปไตย แต่พวกเขาไม่ได้ใช้ นักการเมืองพูดเก่ง ยิ่งประเภทนี้ ๆ ชื่อ ๆ ยินสง่า หุ้ม ๆ ท้วม ๆ ออกให้สัมภาษณ์เป็นนักพิธีเซ็นเตอร์ (Presenter) ประชาชนชอบพวกของปลอม ท่านประธาน ไม่นานก็ลอก พวกผมจะพูดอย่างนั้นก็ได้ไม่ได้ เพราะสไตล์ (Style) ใคร สไตลมัน ผมต้องพูดของผมอย่างนี้ ประชาชน ฟัง คุณเฉลิมพูด เออ ใช้ได้ วันนี่ติดกับสภา สงสัยไม่อยากจะสิทธิ จะค่ากราดใครในสภา ไม่ใช่หรือครับ ท่านประธาน ลองย้อนหลังไปจุดหนึ่ง มีเรื่องสำคัญ ๆ หลายครั้ง ที่กระผมได้แสดงความคิดเห็นในสภา ท่านนายกรัฐมนตรีในขณะนั้นก็ไปบอกคนของท่าน ว่าไปเสียเถิด ที่เขาพูดมีเหตุ มีผล เพราะอะไร เพราะมีเอกสิทธิ์คุ้มครองให้สมาชิกได้กล่าวพูดจาได้ หนังสือพิมพ์

คำฝ่ายค้าน วันนี้ไม่มีน้ำยา ถูกต้อง ฝ่ายค้านเองช่วย ไข่อีก ฝ่ายค้าน ค้าน
 ไม่เป็นก็ถูกอีก ทำไมละครับ เพราะกฎหมายฉบับนี้ รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๓๔
 ท่านประธาน มาตรา ๑๒๕ เหมือนกัน คำตอบว่า ผู้แทนพูดอะไร ฟ้องทั่ว
 ขยับหน่อย ฎฟ้อง ยังพูดไม่จบเลย ประท้วง จะฟ้อง แล้วฝ่ายค้านจะไม่มี
 น้ำยาอะไรผมเป็นคนหนึ่งในแกนนำพรรคร่วมฝ่ายค้าน บอกกับท่านประธาน
 อย่างไม่อับอายการเมืองวันที่จัดชด ที่ทำอะไรก็ได้ ฝ่ายค้านไม่มีน้ำยา
 ฝ่ายค้านพูดจาในสภาไม่ได้ไม่เหมือนสมัยนายชวน หลีกภัย เป็นฝ่ายค้าน
 จอมพล ถนอม เป็นนายกฯ ซึ่งหน้าค่าว่ากราดได้ทั้งนั้น ไม่เหมือนสมัยที่
 พลเอกเปรม เป็นนายกฯ ฝ่ายค้านจะโหมโรงตึงตึง ได้ทั้งนั้น เพราะได้รับ
 เอกสิทธิ์คุ้มครอง แต่ฝ่ายค้านชุดนี้มาสภาเหมือนคนเป็นโปลิโอ ลงจากรถก็
 ต้องคลานเข้า เรือมา ท่านประธานที่เคารพ เพราะรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒๕
 มึงพูดสิ ๆ โหนเอาหลักฐานมาสิ มึงพูด ฎฟ้อง บางทียังไม่ได้พูดเลยรัฐบาล
 ของนายชวน เขาบอกจะพูดอย่างไร ไม่ฟังหรอก ลงมติสนับสนุน ๑๕๓ ลง ๑๕๑
 จะคลอลูกก็มา นั่งรถเข็นก็มา ขยันกันหมด เพราะนั่นเป็นนโยบายของ
 รัฐบาล เพราะรัฐบาลได้อานิสงส์ ท่านประธานผมอยากจะเรียนท่านประธาน
 ว่า ที่พูดจាកันนี้มีที่มาอย่างไร กระผมทำการบ้านแล้วเรียงลำดับ นี้ พลตรี
 สนั่น มานั่งข้าง ๆ ผมก็ชื่นใจ ก็โดนมาด้วยกัน ผมเป็นรัฐมนตรีประจำ
 สำนักนายกฯ รับผิดชอบของกิจการสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย โทรทัศน์
 วิทยุ ท่านประธาน ผมเป็นรัฐมนตรีประจำสำนักนายกฯ ๕ สิงหาคม
 พ.ศ. ๒๕๓๑ พลเอกชาติชาย เป็นนายกรัฐมนตรี พลตรี สนั่น เป็นรัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงเกษตร ท่านประธานกรรมการรัฐธรรมนูญ คุณประจวบ
 ไชยสาส์น รัฐมนตรีวิทยาศาสตร์ คอกเตอร์สุบิน ปิ่นขยัน รัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงพาณิชย์ฝ่ายค้านชุดนั้นอาศัยรัฐธรรมนูญ ปี พ.ศ. ๒๕๒๑ ให้เอกสิทธิ์
 คุ้มครองตามมาตรา ๑๓๕ เป็นรัฐบาลได้ ๔ เดือนแท้ ๆ และเป็นรัฐมนตรี

ประจำสำนักนายกฯ คนแรก ที่ถูกอภิปรายไม่ไว้วางใจ ผมที่แหละครับ ท่านประธาน พวกที่เข้ามาใหม่ ๆ ฟังเสียจะบอกให้ ทันทีที่ญัตติเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ ๔ รัฐมนตรีผมไปบอกกับท่าน พลเอกชาติชาย ว่าเมื่อครั้งที่ผมทำหน้าที่ฝ่ายค้านในสภาผมขมขื่นเหลือเกิน เวลาจะออกโทรทัศน์สี่ทุ่มได้ แวะไปแหว็บมา ๆ ร้อยคำรวงเอก เฉลิม เป็นข่าวอ่านแล้วคัดออก เพราะรัฐบาลใจแคบ เมื่อมาเป็นฝ่ายบริหาร ผมบอกท่านว่าต้องเปิดโอกาสให้พี่น้องประชาชนรับรู้รับทราบในการอภิปรายในการทำงานของผู้แทนราษฎร และรัฐมนตรีทองแท้ไม่แพ้ไฟ เห็นประกายแวววิบไม่โช่ทองเสมอไป ผมบอกกับท่านนายกฯ ชาติชาย ถ้ายกข้อการประชุมสภาทางสถานีโทรทัศน์ ท่านประธานผมกำหนดแนวทางว่า

๑. รัฐบาลแถลงนโยบายต่อรัฐสภา รัฐบาลต้องถ่ายทอดทางโทรทัศน์ให้ประชาชนรู้ เพราะท่านมาจากประชาชน

๒. ถูกญัตติไม่ไว้วางใจ ทูจริด กิดมิชอบอย่างไร ต้องถ่ายทอดทางสถานีโทรทัศน์

๓. รัฐบาลจะนำงบประมาณภาคีอากระของพี่น้องประชาชนเข้ามาบริหารราชการบ้านเมืองเดิม ๑๓ กระทรวง ๑ ทบวง ปัจจุบัน ๑๔ กระทรวง ๑ ทบวง ต้องบอกประชาชนผู้เสียภาษีว่า เก็บสตางค์เขามาเอามาทำอะไร ผมเป็นคนเสนอความเห็น ท่าน พลเอก ชาติชาย เห็นด้วยท่านประธานก็เป็น รัฐมนตรีร่วมรัฐบาลอยู่ตอนนั้น แต่มีรัฐมนตรีของพรรคการเมืองบางพรรคไม่เห็นด้วย ผมไม่อยากจะเอ่ยเดี่ยวประห้วงกันขุ่น มาบอกกับผมว่าทำอย่างไรไปโฆษณาให้เขาค่า แล้วบอกไม่มีปัญหา อภิปรายกันยาวเหยียดถ่ายทอดสดทางสถานีโทรทัศน์ ผมเป็นคนแสดงความเห็นว่า เวลาฝ่ายค้านเขาอภิปรายไม่ไว้วางใจอย่าไปจำกัดสิทธิเขา ให้เขาพูดไปก่อน สมมุติว่าฝ่ายค้านพูดมา ๔๐ เปอร์เซ็นต์ของเนื้อเรื่อง รัฐมนตรีเขตอบมา ๓๐ เปอร์เซ็นต์ฝ่ายค้าน

ทั้งรัฐมนตรีตอบ ฝ่ายค้านยื่นอีกเพิ่มอีก ๖๐ เปอร์เซ็นต์ เป็น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ รัฐมนตรีตอบอีก ๗๐ เปอร์เซ็นต์ เป็น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ประชาชนเขาฟัง เขาก็จะรู้ว่า ข้อมูลการนำเสนอของฝ่ายค้านมีน้ำหนักหรือไม่ หรือฝ่ายรัฐบาล โทกทพกลมหรือเปล่า ทูจรีดกันตรงไหน แต่ไหน เพียงไร อย่างไรหรือไม่ ประชาชนเขาไม่รู้ ไม่ใช่แป็บจำกัดเวลา เขาสตาร์ท (Start) สั้น ๆ อย่างพูด เลขคุณไม่มีหลักฐาน การเมืองเป็นเรื่องของการตรวจสอบ ถ้าจะเอา หลักฐาน ท่านประธานที่เคารพ นั่นการพิจารณาคดีของชั้นศาลสถิตยุติธรรม ฝ่ายค้านชุดนั้นแสดงบทบาทได้เข้มข้น เพราะเขาได้สถานะมีเอกสิทธิ์คุ้มครอง อภิปรายถึงลูกถึงคน ท่าน พลตรี สนั่น ท่านไม่ได้ไปทำผิดคิดร้ายผมรู้ ที่พูดกัน เมื่อสักครู่ผมก็รู้ ไม่ได้ไปทำผิดคิดร้าย แต่ก็มีคนโกสี้ ๆ ท่านหรือไม่ ท่านเอง ก็ไม่รู้ว่าไปทำผิดหรือเปล่า กระแสวันนั้น พลตรี สนั่น ยืนกล่าวกับ ท่านตอบ อย่างตรงไปตรงมา แต่สมาชิกในสภาหายไปส่วนหนึ่งตอนลงคะแนนไม่ไว้ วางใจ และไม่ไว้วางใจท่าน ผมรู้ว่า พลตรี สนั่น สูจรีด คนนี้เรื่องทูจรีด ไม่มี อันนี้ต้องให้คะแนนนิยมไป แต่วันนั้นคนโกสี้จืดท่านไปทำอะไรหรือไม่ อย่างไรนั้น พลตรี สนั่น ก็ไม่รู้ ผมก็ไม่รู้ พลเอก ชาติชาย ก็ไม่รู้ ก็มีข่าวไป เข้าหูคุณสมัครก็มีการอภิปรายกัน ท่านประธาน การอภิปรายเสร็จสิ้น คน อย่างผมมี ๕ ที่นั่งเท่านั้น เรียนท่านประธาน ได้รับคะแนนไว้วางใจ ๒๑๐ เสียง คุณประจวบ ๒๐๕ คะแนน คุณสุบิน ปิ่นขยัน ๒๐๘ เสียง คุณสนั่นจะมี โครทงข้างหลังข้าง ๆ ผมไม่รู้ เหลือ ๑๘๖ เสียง แต่ก็ผ่านความไว้วางใจ เพราะท่านมีความมั่นใจตัวเอง ๑๘๐ เสียงครึ่ง แปลว่าผ่าน ทำไมละครับ ฝ่ายค้านเขาทำงานได้เต็มที่ เพราะเขามีเอกสิทธิ์คุ้มครอง ท่านประธาน รัฐธรรมนูญ ปี พ.ศ. ๒๕๒๑ พรรคประชาธิปไตยร่วมรัฐบาลอยู่ ๑๒ ปีครึ่ง คุณชวนเป็นรัฐมนตรีนำเวียนหัว เป็นจริง เป็นนั่นเป็นนี่ในสมัยที่มีรัฐธรรมนูญ ปี พ.ศ. ๒๕๒๑ ที่กระผมเรียนตรงนี้ ผมไม่ได้มาดากกลางนาชชวน แต่อยาก

จะให้ท่านรำลึกถึงความหลังว่า สมัยที่รัฐธรรมนูญเขาอนุญาตให้มีเอกสิทธิ์คุ้มครอง สถาบันป่วนไหมคุณชวนเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม สมัยท่านนายกฯ เปรม ปี ๒๕๒๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๒๕-๒๕๒๖ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๒๖ แล้วมากระทรวงศึกษา พ.ศ. ๒๕๒๕ - พ.ศ. ๒๕๓๑ เป็นประธานสภาผู้แทนราษฎร ท่านต้องออกมาบอกเพราะท่านเป็นผู้นำพรรค ๑๕ เทไปตรงไหนแปลว่าชนะ นายชวนต้องบอกให้สังคมรับรู้โดยเฉพาะนักการเมืองในสภา ที่ท่านเห็นไม่ตรงกับผมไม่ได้แปลว่าท่านผิด เห็นไปเถอะครับไม่ตรงกัน แต่กระผมก็มีแนวทางที่จะบอกว่า นายชวนเป็นประธานสภาเมื่อมีเอกสิทธิ์ของผู้แทนราษฎรในการอภิปรายสภาทุจริต โยกไหม เกิดอะไรในสภาหรือไม่ ถ้าหากไม่ตีคุณชวนก็บอกไม่ได้ตรงนี้ ๆ

(นายอลงกรณ์ พลบุตร ได้ขึ้นและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เคี้ยวครับ คุณอลงกรณ์มีอะไรประท้วง

นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผมอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ใคร่ขอประท้วงท่านประธานและผู้ที่กำลังอภิปรายว่า

ประเด็นที่ ๑ คือเป็นการอภิปรายที่ไม่ตรง ไม่เข้าประเด็นในเรื่องมาตรา ๑๓๑ ชักน้ำไปไกลเหลือเกิน

ประการที่ ๒ คือว่าได้มีการกล่าวในลักษณะที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดต่อจุดยืนของพรรคประชาธิปัตย์ กระผมใคร่ขอทำความเข้าใจในประเด็นอื่นที่เกี่ยวข้องต่อท่านประธานว่า

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เคี้ยวครับ ถ้าจะอธิบายว่า

ทำให้เข้าใจสถานภาพของประชาธิปไตยอย่างไร เดียวก็มีสิทธิอภิปรายได้ แต่ที่ประท้วงผมว่าปล่อยให้พูดไกลไปนั้น เหตุที่ไม่ถูกเพราะว่า นั่นก็เป็นวิรุฑ ของแต่ละท่านซึ่งก็มีสไตล์ ของแต่ละคน อย่างไรก็ตามจะวนอยู่ในประเด็นที่เรา กำลังอภิปรายก็เป็นเหตุผลที่เราสามารถจะชักจูง ก็เป็นเรื่องที่แต่ละคนจะพูด

นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) :
ท่านประธานครับ ขอประทานโทษ ท่านประธานได้ให้เวลาเกินกว่าที่ท่าน อนุญาตสมาชิกท่านอื่น

ประการที่ ๒ ก็คือว่า ประเด็นในเรื่องมาตรา ๑๓๑ นั้น สมาชิก รัฐสภาแห่งนี้ได้ติดตามประวัติศาสตร์การเมืองมาโดยตลอด ไม่จำเป็นจะต้อง มีการยกตัวอย่าง โดยเฉพาะประวัติอันมีเกียรติของท่านสมาชิกในช่วงที่เป็น รัฐมนตรี หรือมีการอภิปรายไม่ว่างใจ กระผมเข้าใจดีว่า ประเด็นที่ควร จะมาชี้เรื่องของการสนับสนุนในที่ประชุมรัฐสภาในวาระที่ ๒ ของการพิจารณา มาตรา ๑๓๑ นั้น ควรที่จะพิจารณาให้ตรงประเด็น เพราะว่าเราได้ใช้เวลา มาค่อนข้างมากแล้ว การดำเนินการพิจารณาร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นได้ใช้ เวลามากมาย เราทุกคนต้องการที่จะให้การพิจารณาได้ดำเนินการโดย รวดเร็ว ถ้าหากว่าท่านประธานยังอนุญาตให้มีการดำเนินการลักษณะนี้กระผม ขอสิทธิอ้างหลังจากที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายในลักษณะอย่างนี้ ขอสิทธิอภิปราย ในเวลาที่เท่ากันกับท่านสมาชิกที่ได้อภิปรายอยู่ในเวลานี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณอลงกรณ์ครับ ตั้งแต่เรา อภิปราย เรื่องรัฐธรรมนูญมาก็หลายครั้ง หลายวันแล้วไม่ว่าจะเป็นผมหรือท่าน ประธานมารุต จะไม่เคยบอกให้สมาชิกหยุดพูดเลย พูดเท่าที่สมาชิกแต่ละท่าน พูดแล้วก็หยุดได้เองทั้งนั้น ก็แปลว่าท่านพูดจนพอใจแล้วท่านก็นั่ง เวลาเราไม่ เคยตกลงกันว่าเท่าไร อันนี้ก็ต้องทำให้เป็นธรรมเนียมครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) :

นั่นหมายความว่า ท่านประธานจะกรุณาให้โอกาสกระผมเช่นเดียวกับสมาชิกกระผมจะได้จับเวลา และกระผมก็จะอภิปรายในช่วงเวลา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เท่าที่การอภิปรายนั้นวนเวียนไม่ซ้ำซาก ก็เป็นสิทธิที่จะอภิปรายได้

นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) ประเด็นที่ ๒ ท่านประธาน ที่มีการกล่าวในลักษณะที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดต่อจุดยืนของพรรคประชาธิปัตย์ในเรื่องของเอกสิทธิ์คุ้มครอง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : นั่นก็เป็นสิทธิของสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ที่จะถูกขืนอภิปรายหลังจากนี้ได้

นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) แต่กระผมได้ใช้สิทธิในการประท้วง เพราะเหตุว่าท่านได้พาดพิงหลายครั้ง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : นั่นต้องใช้สิทธิพาดพิงในการประท้วง ใช้สิทธิพาดพิงก็ต้องพูดหลังจากที่ท่านสมาชิกที่พาดพิงพูดจบแล้ว

นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) กระผมใช้สิทธิตามข้อบังคับในการประท้วงก่อน เพื่อให้ท่านประธานรับทราบถึงข้ออภิปรายที่พยายามสร้างความเข้าใจผิดว่า พรรคประชาธิปัตย์นั้นไม่เห็นด้วยต่อการคุ้มครองเอกสิทธิ์ของสมาชิก ซึ่งดูประหนึ่งว่าเป็นที่ตั้งใจ และตรงนี้ก็ก่อให้เกิดความเสียหายได้ต่อพรรคประชาธิปัตย์ที่กระตั้งก็คอยู่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณอลงกรณ์ การประท้วงก็ต้องประท้วงว่าผิดข้อบังคับข้อใด ไม่ใช่ประท้วงเรื่องเกี่ยวกับความเข้าใจของคนที่สามารถที่จะอภิปรายตอบโต้ได้หลังจากนี้ เพื่อไม่ให้เสียใจ ผมว่าคุณอลงกรณ์ร้อฟัง เขาจนจบ แล้วก็เสียจะตอบได้อย่างไรก็ตอบเชิญคุณเฉลิมต่อ

ร้อยตำรวจเอก เกลิม อยู่บำรุง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แทนมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ร้อยตำรวจเอก อยู่บำรุง ขออนุญาตเรียนท่านประธานต่อไปว่า ที่กระผมต้องอภิปรายอย่างนี้ และ เหตุผลครั้งนั้น ก็เพราะต้องการชักชวนเพื่อนสมาชิกที่ไม่ค่อยในการให้เอกสิทธิ์ผู้แทนราษฎรได้กลับมาเห็นด้วย ผมทำไม่ได้หรอก ท่านประธานถ้าฮึดขึ้นแล้วบอกท่านประธานที่เคารพ ให้เอกสิทธิ์ผู้แทนราษฎร ให้มันพูดมันไม่มีเนื้อหาสาระ ท่านประธานจะเห็นว่า เรื่องรัฐธรรมนูญ ผมพูดครั้งแรกเรื่องเด็กอายุ ๑๘ ปี ให้มีสิทธิเลือกตั้ง แล้วเรื่องที่ ๒ เรื่องเอกสิทธิ์ของผู้แทนราษฎร ที่กระผมย้อนไปข้างหลังไม่ใช่ไปเกลียดท่าน ท่านประธานเอาใจเป็นธรรมมาวัดกันสิครับว่า เหตุการณ์ที่ผ่านมา ๕ เดือน ผมไม่เคยวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลเลย ปล่อยให้คุณชวนบริหารบ้านเมืองให้อยู่สบายครบ ๔ ปี ต่ออีก ๔ ต่ออีก ๔ ต่ออีก ๔ เป็น ๑๖ ปี ผมไม่ได้อิงลา ท่านเป็นไปสิครับ ตำรวจที่ไรคะแนนนิมยังดีก็เป็นรัฐมนตรีไป ทีนี้มันคนละเรื่องแล้ว เรื่องที่กระผมยกตัวอย่างก็คือ เรื่องที่ชวนเคยมีตำแหน่ง นายชวนต้องบอกเพื่อนสมาชิกพรรคประชาธิปไตยพวก ๆ เข้ามา เมื่อสมัยที่ท่านทำหน้าที่ประธานสภา กฎหมายรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้เอกสิทธิ์คนเป็นผู้แทนราษฎรอภิปรายในสภา สภามันใหม่ ท่านต้องบอก ถ้าท่านบอกว่ามันเสียหาย เสียหายอย่างไร ก็บอกเขาได้บอก เออ อย่าไปให้เอกสิทธิ์เลยถ้าท่านบอกมันก็เรียบร้อยดี ราษฎรก็ฟัง เวลาประท้วง ประธานอบรมสั่งสอนก็นิ่งเร็วไม่ได้มีใครไปหาท่านประธาน นั่นก็ต้องให้เอกสิทธิ์ไป ท่านประธานครับคุณชวนทำหน้าที่แทนสภาผู้แทนราษฎร ๒ ปี ผมอภิปรายชั่วโมง ๔๕ นาที เรื่องปัญหาที่ใครคนหนึ่งก็เรียบร้อย อภิปรายเสร็จมีผลทางการเมืองทันทีนั้นเพราะ เพราะฝ่ายค้านมีเอกสิทธิ์ ไม่ใช่อยู่ ๆ ขึ้นมาจะไปเที่ยวชี้หน้าตำหนิ มันเป็นไปไม่ได้ ยิ่งยุคโลกาภิวัตน์ โลกานุวัต โลกมันกว้าง ซ้อมูล

สื่อสารมันรวดเร็ว ท่านประธาน มีการถ่ายทอดโทรทัศน์ เมื่อกี้ที่กระผมพูด
 ถ้าคิดคนกรุงเทพฯ เขาก็ไม่เลือกผม ใครที่ประท้วงไม่เข้าทำรอบหน้าก็ไม่ได้
 กลับมาสภาประชาชนเขาจะตัดสินใจ ไม่ใช่ว่าใครจะประท้วง ใครจะอะไร
 ต่าง ๆ นานา แล้วสิ่งหนึ่งที่กระผมยืนยันตั้งแต่แรก ครั้งนี้เป็นครั้งที่ ๓ ว่า
 ผมอยากขอคะแนนเสียงจากวุฒิสมาชิกว่ามาร่วมด้วยช่วยกันเถอะ ท่านจะเป็น
 คนตัดสินใจให้เอกสิทธิ์ผู้แทนให้ผู้แทนพูดได้ ในสภามีภูมิคุ้มกัน ท่านประธาน คณะ
 รสช. เขายึดอำนาจพลเอกชาติชาย รัฐธรรมนูญฉบับนั้นก็หมดไปใช่ไหมครับ
 หมดยกที่มีการร่างกันใหม่ท่านประธานจะร่วมด้วยหรือไม่กระผมไม่ทราบ เพราะ
 ผมกลัวอยู่ประเทศเคนมารักไม่รู้ไปนอนรับลมหนาว ไปเจอหิมะตกที่ประเทศ
 เคนมารัก เมื่อรัฐธรรมนูญร่างออกมารอบแรก เป็นการโยนหินถามทาง ถ้า
 กระผมจำไม่ผิด ทุกพรรคการเมืองไม่ว่าจะเป็นนายชวน หลีกภัย พลเอก
 ชวลิต ยงใจยุทธ ออกมาคัดค้าน กระแสต่อต้านไม่เอารัฐธรรมนูญฉบับนี้ไม่
 เป็นประชาธิปไตย ผู้แทนราษฎรถูกลิดรอนสิทธิก็มีการประท้วง นั้นยังไม่ใช่
 เดือนพฤษภาคม คณะทหารต้องนั่งแผงใหญ่ประกาศว่าจะไม่รับตำแหน่งนายกฯ
 ให้รัฐธรรมนูญผ่านไป สื่อมวลชนทั้งหมด ฟันธงประชาชนเห็นด้วยกับนายชวน
 กับ พลเอก ชวลิต คณะกรรมาธิการร่างรัฐธรรมนูญก็ทยอยเข้าไป มีการแก้ไข
 เรื่องเอกสิทธิ์คุ้มครองในสภา ท่านประธานครับ ผมบอกท่านประธานนิดว่า
 คณะรัฐธรรมนูญซึ่งเรียกกันว่า รสช. ผู้แทนราษฎรในสภาก็ยังคำเขาทุกวันนี้
 คำจริง คำ รสช. บางคนพอไปเป็นรัฐมนตรีก็ รสช. พอเขาหมดอำนาจก็คำ
 เขา ก็เอาเถอะนั่นเป็นเรื่องของตัวบุคคลไม่ใช่เรื่องของผม แต่รัฐธรรมนูญ
 มาตรา ๑๒๕ ของ รสช. บอกว่า พูดในสภาไม่ได้เอกสิทธิ์คุ้มครอง แล้วก็
 คำกันจริง ท่านประธาน หากเสียงท่านประธานดูโทรทัศน์จะเห็นเมื่อสักครู่มดู
 โทรทัศน์ ไม่ว่าจะเป็นการอภิปรายของ พลตรี จำลอง ศรีเมือง เฟิงชัย
 ลูกไป ไม่ว่าจะเห็นคำอภิปรายของ พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ ไม่ว่าจะเห็น

คำอภิปรายหาเสียงของนายชวน หลีกภัย ท่านประธานครับ พรรคร่วมรัฐบาลทั้งหมดต่อต้านรัฐธรรมนูญที่ร่างโดย รสช. บอกไม่เป็นประชาธิปไตย ร่างเอาไว้เพื่อพวกมันจะสืบต่อทอด ๆ อำนาจก็ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยไม่เป็นอะไรเชิญชวนผู้คนทั้งบ้านทั้งเมืองมาประท้วงไล่นายกฯ ไม่ได้มาจากการเลือกตั้งบ้านเมืองจะเสียหาย รัฐธรรมนูญไม่เป็นประชาธิปไตย จนกระทั่งเกิดเหตุการณ์เดือนพฤษภาคม พอเกิดเหตุการณ์เดือนพฤษภาคมเสร็จ พรรคความหวังใหม่ พรรคประชาธิปไตย เอกภาพเสรีธรรม หาเสียงไม่ได้พูดเรื่องอื่นเลย พูดเรื่องประชาธิปไตยอย่างเดียวจะแก้รัฐธรรมนูญ จะทำอย่างนี้ให้รัฐธรรมนูญดีขึ้น รัฐธรรมนูญ รสช. นั้นเป็นกากเคนเผด็จการ นายมนตรี พงษ์พานิช หัวหน้าพรรคกิจสังคม หาเสียงจะทำอย่างไรให้เกษตรกรมีรายได้กระจายความเจริญ ยกฐานะสภาตำบล พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ เวลาหาเสียงทางสถานีโทรทัศน์ จะทำเขมรสนามรบให้เป็นสนามการค้า จะทำอย่างไรให้ผลิตผลอุตสาหกรรมส่งออกไปต่างประเทศ ท่านประธานครับพวกผมไม่เคยพูดเลยว่าจะมาทำอะไรกับรัฐธรรมนูญ พี่น้องประชาชนไม่เชื่อพวกจะแก้ปัญหาบ้านเมือง ไม่เชื่อ เพราะตราประชาธิปไตยไม่ได้แปะไว้ตรงหน้าผาก พรรคร่วมรัฐบาลแปะเอาไว้หน้าวิชาการ พิธีกรรมสถานีโทรทัศน์ ชื่นชมยินดี บอกว่าพวกนี้เป็นนักประชาธิปไตยส่งเสริม พี่น้องประชาชนก็เชื่อไปหลายเที่ยว สักทีเดียวเท่านั้น มีบารมีขนาดบับแคร์ปิ่น ปิ่นปิ่น คนไปลงคะแนนหมด เพราะประชาชนเชื่อ ว่าพวกนี้คือสัญลักษณ์ของประชาธิปไตย เข้ามาแล้วบ้านเมืองจะดี ก็เลือกเข้ามาตั้งรัฐบาลรัฐบาลชุดนี้ไม่ได้ตั้งกันที่ท่าเนียบรัฐบาล ตั้งกันทางสถานีโทรทัศน์ช่อง ๕ ตามคนจังหวัดตรงว่าได้ทำไรรวมไหม ตามคนความหวังใหม่ว่าได้อย่างไรรวมไหม ถ้าตามคนเสรีธรรม เอกภาพ ตาม ตาม ไปตามมาก็ตั้งรัฐบาลเอาเถอะ ก็บริหารไป ฝ่ายค้านที่เป็นมาร เป็นเผด็จการ เป็นคนเลว รับใช้ รสช.

เข้ามาคิดถึงกันก่อนว่า รัฐธรรมนูญฉบับนี้จะอยู่ต่อไปอย่างไรไม่ได้แล้ว บ้านเมืองทันสมัย รัฐมนตรีไม่มีใครไปตรวจสอบ นักการเมืองพัฒนา มีความรู้ความสามารถ ฝ่ายการศึกษาไปหาประสบการณ์มาดำเนินการ ก็รวบรวมกัน ร่วมกับวุฒิสมาชิกซึ่งมีคนที่กล่าวหากว่าร้ายมาตลอด ท่านวุฒิสมาชิกผมไม่ได้ปลุกระดมท่าน แต่ผมจะขอร้องท่าน ให้ท่านจำสักรับว่า เขามอบว่าพวกท่านเป็นภาคคนเผด็จการ ท่านก็ร่วมกับผม ร่วมกับพวกผม เสนอแก้ไขกฎหมาย รัฐธรรมนูญฉบับนี้ โดยให้เอกสิทธิ์คุ้มครองการอภิปรายในสภา แต่ไม่ได้หมายความว่า จะไปพูดจาพาดพิงคนข้างนอก ไม่ได้ เขาเฉพาะในสภา ใครที่ไม่มีแผล ใครที่ไม่มีปัญหาแล้วทำไม เรื่องส่วนตัวไม่มีใครพูดหรือ ใครพูดก็ฆ่าตัวตาย เมื่อเสนอในวาระแรก รัฐบาลของนายชวน หลีกภัย ออกไปพูดว่านี่เกิดอะไรขึ้น เกิดกบฏสภา ผมบอกถามทำไมกบฏ นักข่าวเอากับเขาด้วย กบฏสภาฝ่ายค้านจับมือวุฒิสมาชิก ก็ไหนบอกว่าคุณวุฒิสภาไม่ได้รับเบอร์ สแตมป์ (Rubber Stamp) ไม่ใช่ตราประทับ พอวุฒิสมาชิกเห็นด้วยกับรัฐบาลถูกต้อง ประชาธิปไตยเดินหน้า วุฒิสมาชิกมีมารยาทยกมือหนุนรัฐบาล พอวุฒิสมาชิกมาเห็นกับฝ่ายค้านบอกวุฒิสมาชิกกบฏสภา นี่เกิดอะไรขึ้นคุณประจวบ ไชยสาส์น ถูกกล่าวหากว่าร้ายก็ไปร่างรัฐธรรมนูญ แลดูดีนี่ยังไม่พูดมาตรา ๑๘๘ มาตรา ๑๘๙ วรรณะ ๒๕ ประเด็นของรัฐบาลไม่มีครับ ไม่มีวุฒิสมาชิกกับฝ่ายค้านทำ รัฐธรรมนูญฉบับนี้ นั่นแหละจะต้องว่ากันอีกทีหนึ่งผมถึงอยากจะเรียนท่านประธานว่า เมื่อคณะฝ่ายค้านร่วมกับวุฒิสมาชิกได้เสนอ วุฒิสมาชิกให้โอกาสนักการเมืองที่มาจากการเลือกตั้ง ให้มีเอกสิทธิ์คุ้มครอง ท่านประธานครับ รัฐธรรมนูญฉบับนี้ผ่านสภา มาตรานี้ได้รับความเห็นชอบ นั่นไม่ได้หมายความว่า ฝ่ายค้าน พวกผมนี้จะต้องนั่งบนฝ่ายค้านตลอด คุณชวนอยู่ ๑๒ ปี ก็แปลว่าอีก ๑๒ ปีข้างหน้าพวกผมก็ขึ้นไปข้างบนบ้าง จริง ๆ แล้ว พรรคประชาธิปัตย์ค้านเก่ง นี่ทำกฎหมายไว้ให้ไม่เอาหรือครับ วันหน้ามาเป็น

ฝ่ายค้านจะได้ใช้สถานะตรงนี้ พวกผม ๒ ปีเศษ ๆ เกือบครบ ๔ ปี อย่างดีก็ไม่เกิน ๘ ปี สูงสุด ๑๒ ปี แต่เราอยากให้การทำงานในสภาผู้แทนราษฎรมีคุณภาพ อยากจะให้พี่น้องประชาชนได้เข้าใจ ว่านักการเมืองในระบบอบประชาธิปไตยตรวจสอบกันได้ เมื่อเข้าก็ยังอดสำหมีผู้แทนราษฎรจากจังหวัดเชียงใหม่ พุดจาพาดพิงถึงผม เรื่องฟ้องคุณอาคม ท่านประธานครับ ผมคงอภิปรายไม่มาก แต่อยากจะเรียนตรงนี้นิดครับว่า กรณีที่ฟ้องคุณอาคม ผมอภิปรายในฐานะฝ่ายค้านในสภา รู้สึกไม่ไว้วางใจ ท่านประธานไปอ่านสิครับ เนื่องจากพฤติการณ์ของรัฐบาลชุดนี้ ซึ่งมีรัฐมนตรี ๑ - ๒ - ๓ - ๔ ซึ่งมีนายกรัฐมนตรีและคณะบริหารราชการบ้านเมืองไว้วางใจไม่ได้ให้บริหารไม่ได้ นั่นแปลว่าผมไม่ไว้ใจใช่ไหมครับ ไม่ไว้ใจก็ต้องเอาเหตุผลอะไรที่บอกว่าเขาบกร่อง ก็รู้สึกมันบอกอยู่แล้วว่าไม่ไว้วางใจนายชวนและคณะ ไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีรายบุคคล นั่นเป็นสถิติมาคือว่าต่อขานนั้นตามประสาชาวบ้านก็เข้าใจกัน ไม่ใช่ผู้คิดขึ้นชมรัฐมนตรีผมขึ้นมาก็ต้องอภิปราย คุณอาคมก็ถูกจากไหนไม่รู้ก็ใส่ผมดูม ดูม ดูม นั่นมันเป็นเรื่องระหว่างสมาชิกด้วยกัน ท่านประธานครับผมไปฟ้อง เพราะไปกระทบถึงลูกผมเด็กไม่เกี่ยวข้อง เห็นไหมครับพวกผมถูกกล่าวหาว่าเป็นมาร ในสภา เราไม่เคยพุดจาเลยครับใครจะมีเมียกันอย่างไร ใครจะไปคบผู้สาวที่ไหนเราไม่ใส่ใจ ไม่ใช่หน้าที่ของเรา แต่ว่าใครทำผิดคิดร้ายเอาไว้ในเรื่องศีลธรรมละก็ หน้าตามันไม่ส่ง่าไปไหนมาไหนมันหมกมุ่น ความสมบูรณ์มันไม่มี นั่นเป็นเรื่องส่วนตัวไม่มีเค็ดขาดที่นักการเมืองอย่างผมหรือเพื่อนสมาชิกจะมาพุด เรื่องนี้ในสภาเราไม่ทำ ผมฟ้องคุณอาคมศาลก็ประทับรับฟ้อง คุณอาคมไม่เคยขอร้องผมเลย ไม่เคยขอร้องให้ผมถอนฟ้อง ท่านประธานครับ ผมเป็นนักเรียนวัด แต่ลูกผมเรียนสวนกุหลาบ ผลการสอบคะแนนของเขาก่อนมาได้เกรด ๓ กว่า คราวที่แล้วได้ ๒.๘ เกือบ ๓ เขาอยู่ห้องนักเรียนตัวอย่าง นักเรียนคัดเลือก เขามาทบกับผม พ่อ ถอนฟ้อง

อาอาคมเถอะ ถามทำไมให้ถอน เพราะถูกคุณอาคมเรียนสวนกุหลาบ
 เช่นเดียวกัน เรียนโรงเรียนสวนกุหลาบเป็นนักเรียนรุ่นที่รุ่นน้องเขาไม่ยอม
 ให้เกิดการแบ่งแยกกระหว่างพ่อรุ่นพี่กับพ่อรุ่นน้องทะเลาะกัน คุณอาคมไม่เคย
 ขอร้องผมเลยครับ แล้ววันนี้ก็พิสูจน์ได้แล้วว่าลูกผมเรียนหนังสือไม่เก่งมาก
 แต่ว่าไปได้ คะแนนออกมาชัดเจนอยู่ที่ห้องอะไรต่าง ๆ นานา ผมก็ถอนฟ้อง
 คุณอาคม คุณอาคมก็ไม่รู้ เขารู้ทีหลัง นี่เพราะอะไรครับ เพราะเราเห็นว่า
 ในระยะเวลาหนึ่งการเมืองมันไม่ใช่เรื่องเขาเป็นเอาตาย มันไม่ใช่เรื่องที่
 เราจะต้องทำงานการเมืองให้มันได้วินาศกันไปข้างหนึ่ง แต่เรามีหน้าที่
 ตรวจสอบวันหนึ่งถ้าพวกกระผมเป็นรัฐบาล ท่านประธานครับสถานะตรงนี้
 ฝ่ายค้านก็จะได้ แต่เรามั่นใจว่าเราไม่กลัว เราไม่มีแพด ถามมาก็ตอบไป
 ถามมาก็ตอบไป ชัดกันไปสิครับ ท่านประธานจำได้ไหมตอนผมเป็นรัฐมนตรี
 ผมไม่ยอมถอนคำพูด บอกแบ่งกายเฉลิมเป็น ๒ ร่างผมก็ไม่ถอน แล้วผมก็
 ยืนยันและผมก็เดินออกจากห้องประชุมไป เพราะฝ่ายค้านชุดนั้นเขาได้สถานะ
 รัฐบาลคุณชวน หลีกภัย เกียรติรัฐธรรมนูญ รสช. ไม่ชอบ มันชั่ว มันเลว
 ประชาชนตายเยอะไป เรียกโรงไล่ไล่ ถึงวันนี้ทำไมจะคงไว้เอาไปสิครับ ไล่
 รัฐธรรมนูญฉบับนี้ออกไป มาตรานี้เอาออกไป ให้สิทธิคนเป็นผู้แทนได้วิจารณ์
 รัฐบาลได้ หรือว่าในระหว่างหาเสียงต้องการกันคนอื่นแล้วก็เกียรติรัฐธรรมนูญ
 เพราะเงื่อนไขของรัฐธรรมนูญ ท่านประธานที่เคารพ อื้ออำนวยต่อฝ่าย
 บริหารก็เลยจะคงรักษาไว้ นี่กระผมไม่ทราบ ผมต้องพาดพิงต้องพูดถึง เพราะ
 ผมหวังใจว่าเรื่องนี้ถ้าท่านวุฒิสมาชิก เชื่อคำอุบายของผมแล้ว ท่านจะลงคะแนน
 ให้ในมาตรานี้โดยให้เอกสิทธิ์คุ้มครอง หรือพรรคประชาธิปไตยโดยนายชวนได้
 เรียงลำดับเหตุการณ์ในอดีต แม้กระทั่งท่านเป็นประธานสภาผู้แทนราษฎร ว่า
 สภาเมื่อได้เอกสิทธิ์แล้วมันมีใญ่หาใหม่ ถ้าหากว่าท่านมีเหตุผลดีผมก็รับฟังท่าน
 แต่ถ้าหากว่าท่านไม่มีเหตุผลจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขทำกฎหมายไว้ให้พวกท่านใช้

ในวันหน้า มันก็จะเป็นประโยชน์ต่อสภาแห่งนี้ ท่านประธานครับ ก่อนจะจบคำอภิปรายทุกคนละครับเวลาพูดฝรั่งมีง่ากับอกกว่า เป็น เมมเบอร์ ออฟ พาร์ติเมนต์ (Member of Parliament) พาร์ติเมนต์เป็นภาษาฝรั่งเศส แปลว่าที่พูด เพราะฉะนั้นครั้งนี้ต้องพูดกัน แต่ว่าเอกสิทธิ์ไม่มีมันพูดไม่ได้กลายเป็นฝ่ายค้านหมดน้ำยา ไม่หมดหรอกครับ ท่านประธานหนูนื่องน้อยสิครับ จะหนูน้อยอย่างไรที่สุดแต่ท่าน แต่วันนี้ท่านต้องเป็นกลางครับ ท่านนั่งข้างบน แต่ว่าหลังจากท่านตั้งไปแล้วเดินข้างล่าง ท่านกระซิบนิดหนึ่งครับ ขอคะแนน วุฒิสมาชิกน้อยครับหนูนมาตรานี้ แล้วการทำงานในสภาผู้แทนราษฎร ผมบอกท่านประธานได้เลย เดือนพฤษภาคมหน้าที่สภาเปิดสภาจะสนุก สภาจะเข้มข้น สภาจะตรวจสอบประโยชน์ประชาชนได้ ตรวจสอบเท็จจนตรวจสอบทั้ง ตรวจสอบจริงได้คะแนนไม่แพ้หรือครับ รัฐบาลอาจจะคะแนนตก ฝ่ายค้านขึ้นไป มันไปมากันอยู่ไม่ไกลหรือครับข้างบนกับข้างล่าง ขอขอบคุณท่านประธานครับ และก็ผมไม่ขัดข้องที่เพื่อนสมาชิกคัดค้าน ผมไม่ขัดข้องที่เพื่อนสมาชิกมาต่อว่า ผมไม่ขัดข้องที่ใครเห็นไม่ตรงกับผม ผมเคารพความคิดแต่สิ่งหนึ่งที่ท่านประธานต้องรู้จากผมก่อนจะนั่งก็คือว่า อะไรก็ตาม ท่านประธานที่มันทาไว้ ถ้าของปลอมพักเดียวมันลอกครับคนเห็นรู้กำพิศแล้วไปได้ไม่ไกลครับ ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณอาคมจะเอาพาดพิงไขใหม่ครับ จะพาดพิงหรือจะอภิปราย พาดพิงเชิญก่อน

นายอาคม เอ่งฉ้วน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กระบี่) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม อาคม เอ่งฉ้วน สมาชิกรัฐสภา จากจังหวัดกระบี่ พรรคประชาธิปัตย์ต่อคำอภิปรายของ ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง ซึ่งกระผมต้องเอ่ยนามและก็พาดพิงถึงกระผมในกรณีที่มีการอภิปรายในสภาในอดีตต่อกรณีไม่ว่างใจรัฐบาลท่านประธาน ความจริงเรื่องนี้ข้อเท็จจริง

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม กับผมก็รู้จักกันอยู่แต่ใจที่ว่าเกิดจากอะไร และขณะนั้นคิดได้ยุดีลงแล้ว ผมพยายามจะตั้งใจฟังว่าร้อยตำรวจเอก เฉลิม ท่านมีเหตุผลอย่างไร ในการที่จะสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติรัฐธรรมนูญที่กำลังแก้ไขอยู่นี้ ท่านบอกว่า ท่านขอเอกสารชี้ให้กับสมาชิกรัฐสภาเพื่อให้คนในสภานี้ได้ตอบโต้กันอย่างเต็มที่โดยที่ไม่ต้องมีกฎหมาย หรือไม่ต้องไปฟ้องร้องกันภายหลัง แต่ท่านเห็นไหม หลังจากที่ผมลุกขึ้นมาตอบโต้ท่านในครั้งนั้น ท่านก็นำคดีขึ้นไปสู่ศาล ท่านกลับไปฟ้องร้องผมในศาล แต่ว่าในฐานะที่ผมพูดแล้วผมก็ต้องรับผิดชอบผมก็ไปสู้คดีกับท่านในศาล ท่านประธาน ท่าน ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง ท่านได้ใช้เวลาส่วนหนึ่งไปเรียนนิติศาสตร์รามคำแหง ผมคิดว่าการอภิปรายของท่านในวันนี้จะมีหลักเกณฑ์มากขึ้น เพราะท่านไปเรียนกฎหมาย แต่ก็เหมือนเดิมที่ผมอยากจะกราบเรียนก็คือว่า การต่อสู้คดีของผมในศาลนั้น ร้อยตำรวจเอก เฉลิม ยืนยันชัดเจนว่าผมไม่เกี่ยวข้องให้ท่านถอนคดีผม แต่ท่านอ้างว่าลูกผมกับลูกท่านเรียนอยู่โรงเรียนเดียวกัน ท่านพูดต่อสภานี้ เพราะฉะนั้นผมยินดีจะพิสูจน์ตลอดเวลาว่าสิ่งที่ผมพูดนั้น แม้ว่าจะกุมครองหรือไม่กุมครองผมยินดีจะพิสูจน์ในศาล ท่านประธานจากกรณีที่ท่านอภิปรายเมื่อสักครู่ ท่านพยายามจะชี้ให้เห็นว่าผมนั้นพูดไม่จริง เนื่องจากลูกของท่านเรียนเก่งได้เกรด ๒.๕ แต่คำอภิปรายของผมในวันนั้น ผมไม่ได้บอกว่าลูกคนไหน ท่านมีลูกถึง ๓ คน และเรียนสวนกุหลาบทั้งนั้น แต่ถ้าผมจะบอกว่า บางคืนก็เรียนไม่เก่ง อย่างนี้มันเป็นเหตุผลทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นกรณีนี้เรื่องได้ยุติลงไปแล้วผมจะไม่ต่อล้อต่อเถียงกับท่าน ร้อยตำรวจเอก เฉลิม ต่อไปนี้อีก โดยผมจะเอาคำพิพากษาของศาลมาอ่านให้ท่านฟัง คดีนี้ศาลนัดสืบพยานโจทก์วันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๓๗ เวลา ๐๘.๐๐ น. โจทก์ จำเลยได้ประนีประนอมกันได้แล้ว โจทก์จึงไม่ประสงค์จะดำเนินคดีกับจำเลยต่อไปอีก จึงขอถอนฟ้องจำเลยเสีย ขอศาลได้โปรดอนุญาตผมไม่ขอได้รับการติดต่อจาก ร้อยตำรวจเอก เฉลิม ว่าผมจะประนีประนอมกับท่านทนายผมก็ไม่ได้รับ

การติดต่อ เพราะฉะนั้นผมในฐานะจำเลย ผมไม่ได้ไปประนีประนอมเลย แต่ว่าอยู่ ๆ ท่านก็ไปโดนคดี เพราะฉะนั้นผมพูดอย่างนี้ท่านประธานคงจะเข้าใจว่า อะไรคืออะไร แต่ว่าเพื่อให้มันยุติได้ ผมคิดว่าที่ประชุมนี้ เหตุผลทั้งหมดที่นำมากล่าวอ้างกันนั้น ผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้ เมื่อสักครู่ก่อนที่ผมจะเดินเข้ามานี้ ร้อยตำรวจเอก เฉลิม ตามหลังผม ไม่รุนแรงนะครับ ถ้ารุนแรงผมค่อยแล้ว คบในฐานะว่าผมเป็นน้อง บอกว่า อาคมพวกคุณไม่คิดจะมาเป็นฝ่ายค้านบ้าง เลขหรือ จึงไม่ยอมแก้กฎหมายรัฐธรรมนูญประเด็นนี้ เหตุผลง่าย ๆ ก็คือว่าในขณะที่ฝ่ายค้านเอารัฐธรรมนูญมาตรานี้มาก็เพื่อที่จะเป็นประโยชน์ของฝ่ายค้านเท่านั้น ไม่ใช่ประโยชน์ของรัฐสภา ผมก็เลยไม่ได้คอยท่าน เพราะท่านคบผมแล้วท่านก็เดินหนี แต่เหตุผลทั้งหมดผมพอจะฟังได้ว่า การแก้ไขรัฐธรรมนูญมาตรานี้ ฝ่ายค้านคิดว่าถ้าแก้ได้สำเร็จ ต่อไปนี้การเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจก็ทุกอย่างในสภานี้ สมาชิกที่ลุกขึ้นมาพูด ท่านเคยเห็นไหมครับ หลายครั้งมีการจับผิดได้ จับผิดได้แม้ว่าไม่ต้องขอขมา แต่ก็มี การลงมติกันว่า พรรคต้องรับไปพิจารณา บางครั้งนะครับ บางครั้งก็จริงบ้าง ไม่จริงบ้าง แม้ว่าสมาชิกจะตอบได้แล้วก็ตาม แต่ประชาชนที่ฟังอยู่ข้างนอกละครับ เขาตัดสินใจไม่ได้ เพราะฉะนั้นในกรณีนี้กระผมคิดว่า เอกสิทธิ์ควรจะให้ศาลนะครับ ถ้าเรามีการพูดพาดพิงไปถึงที่ทำให้เราเสียหาย เราควรจะไปยุติกันที่ศาล กรณีก่อนที่ผมจะลุกขึ้นมาท่านเห็นไหม ถ้าไม่มีศาลใครจะตัดสินละครับ ว่าใครเป็นผู้กระทำความผิด เพราะฉะนั้นในประเด็นนี้ผมคิดว่า เราควรจะให้ความคุ้มครองในกรณีที่พูดในสภา แต่ถ้าพูดพาดพิงถึงให้บุคคลหนึ่งเสียหาย เขาควรจะได้สิทธิในการฟ้องร้องครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณเฉลิม พาดพิงครับ

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง กรุงเทพมหานคร พรรคกิจสังคม ไม่มากนักนะครับ ผมอยากจะ

เรียนนิคว่า ที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีจาก
จังหวัดกระบี่ พรรคประชาธิปัตย์ ไม่ทราบว่าคุณหมอกฎหมายนั่งฟังหรือเปล่า
ผมไม่เคยบอกว่าคุณอาจมาขอร้องผม ผมไม่ได้พูดนะครับ ผมบอกว่าลูกชาย
ผมเขามอบอกกับผมเอง ลูกชายคุณอาจมาก็ไม่ได้มาขอร้องลูกผม เขาไม่ได้พูด
นี่ครับ เอาเทปไปฟังสิครับ แล้วกรณีที่ผมฟ้องคุณอาจ เพราะวันนั้นผมไม่ได้
อภิปรายกับคุณอาจ ผมอภิปรายกับรัฐบาล กับรัฐมนตรี แล้วคุณอาจก็ยื่น
ขึ้นมา ก็คำ ๆ ลับ ๆ มันคนละเรื่อง แล้วเอกสารคดีครั้งนี้ถ้าหากว่ารัฐธรรมนูญ
มาตรานี้ได้รับความเห็นชอบมันไม่ใช่ได้กับ ร้อยตำรวจเอก เฉลิม มันได้กับ
สมาชิกรัฐสภาทั้งนั้น ก็ที่ผมยกเหตุผลขึ้นมาเรียงลำดับให้เห็นนี้มีมาแล้ว
ในอดีต ไม่ใช่ว่าผู้แทนราษฎรนึกสนุก หรือท่านประธานประจวบนึกอะไรขึ้นมา
ถึงเอาเรื่องนี้ขึ้นมาใส่ไว้ในรัฐธรรมนูญ มันมีตั้งแต่ปี ๒๕๑๑ มีตั้งแต่ปี ๒๕๒๑
แล้วที่ผมต้องพูดพาดพิงนายชวน หลีกภัย ก็เพราะว่า ท่านอยู่มาในตำแหน่ง
สำคัญเออะ แม้กระทั่งประธานสภา และรัฐธรรมนูญที่ใช้ปี ๒๕๑๑ รัฐธรรมนูญ
ปี ๒๕๒๑ ก็ให้เอกสิทธิ์คุ้มครองในสภา ผมถึงอยากทราบว่ามันมีปัญหาบ้างไหม
ซึ่งเป็นสิทธิในการนำเสนอของผม ผมพาดพิงไม่ใช่ไปบอกว่ากล่าวอะไร ท่าน
ประธานครับ คุณอาจพูดถูก ผมมีลูก ๓ คน และผมไม่เคยไปว่าลูกเค้าใคร
เลยในสภา ลูกคนโตก็จบไปแล้วจากสวนกุหลาบ คนที่ ๒ ก็สอบเทียบ เรียน
ม. ๕ แล้วสอบ ม. ๖ ได้ ผมไม่เคยบอกลูกผมเก่งกว่าลูกคนอื่น ผมไม่เคย
บอกว่าคนอย่างผมนี่เป็นคนที่รักลูกรักเมียมากกว่าคนอื่น แล้วผมไม่เคยไป
ว่ากล่าวคนที่ประพฤติน่าพิศมิตกคิดเมียกัน ผมไม่เคยพูด แต่ผมรักลูกผม ผมรัก
ครอบครัวผม ผมไม่เคยไปหาเสียงแสดงลักษณะที่ไม่รักลูกตัวเอง แต่ไปรัก
ลูกคนอื่น ขอบพระคุณครับ ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิกครับ ถ้าท่านจะ
ใช้สิทธิพาดพิงขอให้พูดแต่เฉพาะประเด็นที่พาดพิง ถ้าท่านจะยกมือเพื่อ

อภิปรายก็จะได้มีโอกาสพูดตามลำดับที่ได้ยกมือก่อนหลัง ถ้าท่านยกมือในฐานะ พาดพิงแล้วอภิปรายเลย ก็จะทำให้คนที่เขายกมือก่อนต้องนั่งรอนาน คุณณรงค์ จะพูดเรื่องพาดพิงใหม่ครับ เขาเฉพาะตรงประเด็นที่พาดพิงนะครับ เชิญ ครับ

นายณรงค์ นิยมไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) :
 ท่านประธานที่เคารพ กระผม ณรงค์ นิยมไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมต้อง ขอบพระคุณผู้ที่จะเอ่ยนามต่อไปนี้ซึ่งท่านพาดพิงถึงผม คือ ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง ท่านพาดพิงถึงผมว่านั่งรถเข็นเข้าสู่สภา แล้วท่านเอ่ย นิดเดียว แต่คำเอ่ยของท่านนั้นอาจจะทำความเข้าใจผิดและไขว้เขวให้กับ ท่านผู้ชม และท่านผู้ฟังทางบ้านได้ว่าผมคิดจืดนั่งรถเข็นเข้ามาลงมดไม่ ไร้วางใจ ประเด็นนี้เมื่อคราวที่แล้วในการอภิปรายไม่ไร้วางใจรัฐมนตรี รัฐมนตรีของประชาชาติปัตย์ไม่มี ผมอยู่พรรคประชาธิปัตย์ ด้วยสปิริต (Spirit) ของนักการเมืองที่ผมสำนึกในหน้าที่ของผม ผมคิดหรือที่ผมนั่งรถเข็นเข้าไป ใน สภา ผมคิดหรือครับ หมอผ่าตัดผมที่โรงพยาบาลล้านนา เชียงใหม่ ผมผ่าตัดผม มาไม่ได้ แต่ท่านเลขาธิการพรรคของผมว่า ณรงค์คุณต้องมาเพื่อสปิริตของ พรรคเรา ผมเป็นคนอยู่ในวินัย ผมมาแล้วสำนักของผมด้วย ผมต้องถือมอร์ฟีน กันเจ็บ เสร็จแล้วโรงพยาบาลราชวิถีไปปรับผมที่สนามบินดอนเมือง แล้วเอา มานอนที่โรงพยาบาลราชวิถี แล้วคุณหมอก็กุแผลผมจนมาถึงที่สภา เมื่อผมยกมือ ลงคะแนนเสียงเสร็จเรียบร้อย ไม่มีใครชื่นชมผมหรือกครับ ผมก็กลับ เชียงใหม่ของผม ก็เท่านั้นละครับ อย่าหาว่าผมอภิปรายสั้น ๆ ว่าผมคิดจืด แก้งมาหาเสียง ผมเจ็บผมป่วยจริง ๆ แต่ผมสำนึกในหน้าที่การเป็นผู้แทน- ราษฎรและสำนึกพรรคร่วมรัฐบาลว่าเราเป็นผู้นำเราต้องมาให้ได้ ขอ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เท่าที่ผมฟังดูเขาก็ไม่ได้ว่า
อย่างนั้น ไม่ได้พูดถึงตัวคนที่นั่งรถเข็น หรือว่าจะกลอดลูกอะไร เพียงแต่ยก
ภาพประกอบว่าเมื่อถึงคราวจะลงคะแนนก็ต้องเอากันเข้ามา ก็ไม่ใช่ว่าจะไร
เสียหายเชิญคุณเฉลิมเอาสั้น ๆ นะครับ

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
(กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง
กรุงเทพมหานคร พรรคกิจสังคม เพื่อนสมาชิกจากเชียงใหม่คงไม่ได้ฟัง
เหมือนกับที่ท่านประธานได้อธิบาย ผมไม่ได้ว่าเป็นข้อเสียอะไรเลย ผม
ยกตัวอย่างว่าแม้กระทั่งคนจะกลอดบุตรยังมาลงคะแนน แม้กระทั่งเจ็บป่วยยัง
นั่งรถเข็นมาลงคะแนน ผมชื่นชมในความมีวินัยของพรรคประชาธิปัตย์ ผม
ไม่ได้ว่าท่านไม่ดีที่ท่านออกมาบอกว่าเดี๋ยวคนฟังจะว่าท่านดัดจริต ผมเป็น
นักการเมืองตรงไปตรงมาท่านประธาน ผมไม่เคยดัดจริต และเมื่อผมไม่เคย
ดัดจริตผมก็เลยเป็นคนอื่นดัดจริตไม่เป็น และขอขอบคุณท่านประธานที่ให้ความ
เป็นธรรม อธิบายแทนผม ผมจึงย้ำอีกครั้งถ้าคนฟังคำอภิปรายจะเข้าใจว่า
ผมไปว่าเขา ไม่ใช่ ผมไม่ได้ว่าขอขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณอรรถพลครับ

นายอรรถพล สรสุชาติ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่าน
ประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม อรรถพล สรสุชาติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ สมาชิกรัฐสภา ในฐานะกรรมาธิการ
เสียงข้างน้อย ผมเองได้อภิปรายในมาตรา ๑๑๑ มาแล้ว ๑ ครั้งในเมื่อ
สัปดาห์ก่อนที่เรามีการอภิปรายกันอยู่ ท่านประธานที่เคารพครับ มีหลาย
ประเด็นที่กระผมได้อภิปรายไปแล้วในฐานะกรรมาธิการ เสียงข้างน้อยก็คือ ใน
ฐานะสมาชิกของพรรคประชาธิปัตย์ก็มีความเข้าใจไขว้เขว แล้วยังฟังการ
อภิปรายมาตลอด เข้าก็มีหลายท่านที่จะอภิปรายในลักษณะที่ว่าพรรคประชาธิปัตย์
นั้นไม่เห็นด้วยกับที่จะให้เอกสิทธิ์กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภา

ท่านประธานที่เคารพครับ มีอยู่หลายประเด็นที่ผมคงจะต้องชี้แจง เป็นขั้นเป็นตอน เพราะว่าท่านผู้ชมที่ชมอยู่ทางบ้านนั้นไม่ได้มีรัฐธรรมนูญอยู่ข้างหน้า เหมือนกับพวกเราในรัฐสภาตรงนี้ ท่านสมาชิกหลายท่านได้ชี้แจงว่าในอดีตที่ผ่านมา จะเป็นรัฐธรรมนูญ ปีพุทธศักราช ๒๕๑๗ ก็คือ ปีพุทธศักราช ๒๕๒๑ ซึ่งทางผู้เสนอนั้นได้ใช้เป็นต้นร่างก็ดี หรือร่างรัฐธรรมนูญที่มีมาในอดีตที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมเล็กน้อยนั้นก็ดี ท่านประธานครับ เรื่องนี้บางประเด็นนั้นเป็นกรรต่างกรรมต่างวาระ ซึ่งผมจำเป็นที่จะต้องชี้ให้เห็น ในวาระหนึ่งของมาตรา ๑๑๑ ท่านประธานครับ ถ้าท่านประธานอ่านเฉพาะในวาระหนึ่งนั้นจะเห็นได้ว่า ในที่ประชุมไม่ว่าจะเป็นวุฒิสภาหรือที่ประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา สมาชิกผู้ใดจะกล่าวด้วยคำใด ๆ ในทางแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น หรือออกเสียงลงคะแนนย่อมเป็นเอกสิทธิ์เด็ดขาด ผู้ใดจะนำไปเป็นเหตุฟ้องร้องว่ากล่าวสมาชิกผู้นั้นในทางใดไม่ได้ตรงนี้แปลว่า เอกสิทธิ์ของเรานั้นมีเต็มครบท่านประธาน ใช่ ตามที่ท่านสมาชิกนั้นได้อภิปราย ว่าในปี ๒๕๑๗ ก็คือ ปี ๒๕๒๑ ก็คือ ที่มีอยู่ตรงนี้ด้วย ในวาระสองของร่าง เดิมนั้นก็บอกว่า เอกสิทธิ์ย่อมคุ้มครองไปถึงผู้พิมพ์ผู้โฆษณา รายงานการประชุมก็หมายความว่าตรงนี้ก็มีอยู่ในร่างที่คณะกรรมการนั้นมาร่างไว้ไว้ในมาตรา ๑๑๑ ทวี ท่านประธานครับ แต่ประเด็นที่ผมคงจะต้องชี้แจง แล้วก็ตามท่านกรรมาธิการเพิ่มเติมด้วย มีดังต่อไปนี้ครับท่านประธาน ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติจากกรุงเทพมหานครที่เพิ่งนั่งลงไปนั้น ท่านบอกว่าท่านเองนั้นแหละ เป็นคนที่อนุญาตให้มีการถ่ายทอดการประชุมในปี ๒๕๑๑ ทุกสิ่งทุกอย่างที่ท่านพาดพิงถึงก่อนหน้านั้น เป็นเรื่องที่มีการอภิปรายหรือมีการประชุมในที่นี้ที่ไม่มีการถ่ายทอดโทรทัศน์ ท่านประธานครับ ผมเรียนในการอภิปรายในครั้งแรกแล้วว่าการเปรียบเทียบนั้น จะต้องเปรียบเทียบในกรรมและวาระเดียวกัน การต่อต้านรัฐธรรมนูญของพรรคประชาธิปัตย์ ไม่ว่าจะ

เป็นในช่วงไหนก็ดี เราเป็นการต่อต้านเป็นประเด็น ๆ แล้วชี้ให้เห็นว่า ประเด็นไหนคือประเด็นที่เราเห็นด้วย ผมเคยอภิปรายในส่วนเรื่องของอายุ ๑๘ ปี ที่จะชี้ให้เห็นว่า จริง ๆ แล้วที่ต่อต้านเรื่องของรัฐธรรมนูญฉบับที่มีการยื่นเข้ามาอย่างกะทันหันฉุกเฉินทุกเมื่อวันที่ ๓๑ นั้น เหตุผลมันเป็นอย่างไรร แล้วเราลงมติกันอย่างไร แล้วพอถึงเมื่อ ๘ ประเด็นนั้นเราลงมติกันอย่างไร ก็อยากจะได้เรียนท่านประธาน ว่าในมาตรา ๑๑๑ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่ผมสงวนคำแปรญัตติไว้วันนี้ ก็เป็น ๑ ใน ๒๒ ร่าง ๒๕ ประเด็น ที่ได้มีการตกลงกันก่อนหน้านั้นเหมือนกันจาก ๑๐ พรรคร่วมรัฐบาล แต่ว่าในขั้นแรกนั้น เรายื่นเข้ามา ๘ ประเด็น ๑๔ ประเด็นที่เหลือจะต้องยื่นตามมา สิ่งที่ผมจะอภิปรายต่อไปนี้ ก็คือเรื่องของความแตกต่างที่ได้มีการพูดคุยกันในคณะกรรมการว่า เราจะต้องตีความกันให้ชัดเจนว่าในวรรคหนึ่งและวรรคสองของร่างเดิมนั้น มีการเขียนเอาไว้เมื่อยุคโลกาภิวัตน์อย่างที่ท่านพูดถึงนั้นยังไม่เกิดขึ้น การถ่ายถอดนั้นยังไม่มี ผมได้พูดไว้ในครั้งแรกเมื่อสัปดาห์ที่แล้วว่า ไม่ว่าจะเป็นการอภิปรายไม่ไว้วางใจก็ดี เป็นการอภิปรายโนประเด็นต่าง ๆ ก็ดีนั้น ผลการลงมติดูอยู่ในที่ประชุมที่ท่านประธาน การที่เราให้เขียนรัฐธรรมนูญในลักษณะที่ผมแปรญัตติเอาไว้วันนี้ ก็คือเราพูดกันในที่ประชุมนี้ ถ้าท่านมีเหตุผลที่จะแสดงก็คือการแสดงที่จะโน้มน้าว เหมือนอย่างที่ท่านโน้มน้าวไปเมื่อสักครู่นี้ จะให้ท่านวุฒิสมาชิกนั้นยกมือสนับสนุนท่าน ผมก็ถูกขึ้นมาใช้เหตุผลของผมที่จะให้ท่านวุฒิสมาชิกนั้นสนับสนุนผม เราพูดกันในวันนี้ ผมไม่ได้ไปพาดพิงท่านในทางเสียหายก็ไม่มีอะไร แต่ถ้าเมื่อไรก็ตามที่เป็นการอภิปรายไม่ไว้วางใจ เราก็พูดกันในวันนี้สำหรับผู้ที่มีสิทธิ์ลงคะแนนเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นตรงนั้นเราจะต้องบอกว่า มันไม่เกี่ยวข้องกับการถ่ายถอด การถ่ายถอดมันเพิ่งมาเกิดขึ้น เมื่อตอนสมัยที่ท่านเป็นรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นการจะอ้างอิงถึงพรรคประชาธิปไตยในช่วงก่อนหน้านั้น ผมว่าเป็น

การอ้างที่ไม่ตรงกับความเป็นจริง ท่านประธานที่เคารพ แต่สิ่งที่ผมจำเป็นต้องเรียนตรงนี้ก็คือว่า มันมีอยู่ ๒ ประเด็น ผมคงไม่ใช้เวลาอภิปรายซ้ำประเด็นกับท่านผู้อื่น ๒ ประเด็นที่ผมจะพูดก็คือ ประเด็นที่ ๑ ที่ผมแปรญัตติไว้ อาจจะไม่เหมือนกับคนอื่นที่แปรญัตติ แต่ก็คือร่างที่คณะกรรมการวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎร เคยประชุมร่วมกันเป็นร่างที่คณะกรรมการวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎร ที่ประกอบด้วยสมาชิกของทุกพรรคเคยมีความเห็นพ้องต้องกันหรือใกล้เคียงกันมากที่สุด และร่างฉบับนั้นก็คือร่างที่กรรมการหลายคนใช้เป็นแนวทางในการแปรญัตติ เมื่อได้รับความไว้วางใจให้เข้าเป็นกรรมการ เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมอภิปรายอยู่ตรงนี้ก็คือว่า พรรคประชาธิปไตยไม่เคยเลยที่จะบอกว่า เราจะไม่ให้เอกสิทธิ์ใครในการอภิปราย แต่เราเพียงแต่บอกว่าถ้าเราจะอภิปรายแล้ว ถ้าเผื่อมีเรื่องของความเสียหายเราก็อาจจะพูดกันอยู่ในสภาสิ่งที่ผมแปรญัตติไว้ในวรรคสามก็คือว่า ถ้าเผื่ออย่างท่านสมาชิกที่เพิ่งอภิปรายจบไป หรือว่าท่านสมาชิกในอดีตนั้นเคยมีปัญหามากมาย ในการประชุม ท่านก็สามารถจะร้องขอให้ท่านประธานนั้นหยุดถ่ายทอดได้ ก็เหมือนที่ท่านประธานถามเมื่อสักครู่นี้ ตอนท่านสมาชิกท่านนั้นได้อภิปรายว่า ตอนนี้มีการถ่ายทอดจะต้องการให้มีการงดหรือไม่ แต่ท่านประธาน ตรงนั้นถ้าเผื่อประธานไม่ถามสมาชิกก็ไม่มีสิทธิพูด นั่นคือเหตุผลที่ผมแปรเอาไว้ว่า สมาชิกต้องการจะกล่าว หรือเห็นว่าตรงนั้นเป็นเรื่องล่อแหลมก็ขอมิสิทธิขอที่จะให้ท่านประธานอนุญาตหลักการตรงนี้ ไม่ใช่หลักการที่จะปิดกั้นไม่ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นได้แสดงความคิดเห็น ตรงนี้ไม่ใช่การปิดกั้นที่จะให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นไม่สามารถตรวจสอบรัฐบาล ผมเรียนท่านประธานมาตรงนี้ ไม่อยากตอกย้ำ แต่ว่าการทำงานของแต่ละฝ่ายแต่ละคนไม่เหมือนกัน พรรคประชาธิปไตยไม่เคยพูดว่าเราจะ เป็นรัฐบาลอีกนาน ๘ ปี ๑๐ ปี ๑๒ ปี ไม่มีหรอกครับ วันหนึ่งก็ต้องเป็นฝ่ายค้าน แต่ผมว่าภาพพจน์ของสภานั้นที่สมาชิก

หลายคนยกออกมาก็เป็นเรื่องสำคัญ แต่ผมว่าตรงนั้นเป็นประเด็นรองที่ผมเป็นห่วงในวันนี้ เพราะการอภิปรายก็ดี หรือการให้ความคิดเห็นตามสถานีวิทยุซึ่งเมื่อเช้านี้ ก็มีท่านสมาชิกที่อภิปรายผ่านวิทยุไปก่อนที่จะเข้ามาอภิปรายในห้องประชุมสภาที่มี ที่จะบอกว่าพรรคร่วมรัฐบาลนั้นไม่เห็นด้วยที่จะให้เอกสิทธิ์ในการตรวจสอบรัฐบาล ไม่ใช่หรอกครับ เราเพียงแต่พูดกันว่า ตรงนี้เราพูดกันได้ไม่ใช่แม้แต่ประมุขลับ เพราะท่านสื่อมวลชนก็ยังไม่อยู่นั้น แต่ท่านต้องรับผิดชอบด้วยตัวเองถ้าเมื่อท่านเอาไปพิมพ์เท่านั้นเอง ท่านประธานครับ กระผมมีประเด็นสุดท้ายที่คราวที่แล้วถามแล้ว แล้วท่านกรรมาธิการก็ยังไม่ได้อตอบผม คราวนี้ก็คงต้องใช้สิทธิขาดไปถึงท่านกรรมาธิการบางท่านเพื่อให้ตอบผมว่า การแก้ไขรัฐธรรมนูญของกรรมาธิการเสียงข้างมากครั้งนี้ จะมีผลไหมครับว่าถ้าเมื่อสมมุติว่าแก้ไขตามที่กรรมาธิการเสนอ ว่าคดีฟ้องร้องที่ติดอยู่ในศาลก็ดี คดีรอลงอาญาที่ดีนั้นจะหมดสิ้นไป เพราะถือว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นคุณ ผมไม่อยากจะเรียนย้ำท่านประธานครับ ในเจตนารมณ์ของการแก้ไขมาตรา ๑๓๑ ครั้งนี้ แต่ในพรรคประชาธิปไตยและตัวกระผมเอง ซึ่งเป็นกรรมาธิการในสัดส่วนของพรรคประชาธิปไตย และได้สงวนคำแปรญัตติไว้ครั้งนี้ขอยืนยันว่าเราต้องการให้เอกสิทธิ์ในการประชุมสภา แต่ว่าในช่วงที่มีการถ่ายทอดนั้นเป็นเรื่องต่างกรรมต่างวาระ ถ้าไม่มีการถ่ายทอด ไม่ว่าจะ เป็นทั้งวิทยุและโทรทัศน์ ท่านอยากจะพูดอย่างไร ท่านมีเอกสิทธิ์เต็ม แต่กระผมอยากเรียนถามท่านกรรมาธิการ พชร ยุติธรรมดำรง ท่านเป็นอัยการ ท่านเป็นคนบอกผมเองว่า ถ้าเมื่อเขียนกฎหมายในลักษณะนี้ จะเป็นคุณค่าสมาชิกบางท่านที่มีคดีความกั้นอยู่ในสภา กระผมอยากเรียนถามท่านว่า ประเด็นนี้จริงหรือไม่ ขอกราบขอบพระคุณท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญกรรมาธิการ

นายพชร ยุติธรรมดำรง (กรรมาธิการ) : กราบขอบขอบคุณท่านประธานรัฐสภา กระผม พชร ยุติธรรมดำรง สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะ

กรรมการ กรรมการต้องกราบขอบพระคุณท่านประธาน ที่ได้กรุณาให้กระผม ในฐานะกรรมการเสียงข้างมาก ได้กรุณาขึ้นมาตอบข้อชี้แจง และแสดงความเห็นในฐานะกรรมการเสียงข้างมากรัฐสภาแห่งนี้ ท่านประธานครับ กรรมการในฐานะกรรมการ ได้นั่งฟังความคิดเห็น คำชี้แจง คำทักท้วง คำเห็นด้วย และไม่เห็นด้วย ของท่านสมาชิกรัฐสภา ทั้ง ๒ อาทิตยที่ผ่านมา ในวันอาทิตย์ที่แล้ว คือวันพฤหัสบดี และในพฤหัสบดีนี้อีก รวมระยะเวลา สำหรับการพิจารณามาตรานี้ ที่ท่านสมาชิกได้มีการอภิปรายทักท้วงว่า เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ทั้งหมดประมาณ ๘ ชั่วโมง ซึ่งผมคิดว่าเป็นระยะเวลาที่ยาวนานกว่ามาตราใด ๆ ที่พูดมา ทางคณะกรรมการได้ร่างมาตรานี้ขึ้นมาในตอนแรกก็ร่างกันในลักษณะที่บอกว่า พิจารณาในเรื่องของประชาธิปไตย ก็มีการพิจารณาถึงสิทธิและหน้าที่ของประชาชน ซึ่งประชาชนจะได้รับเริ่มตั้งแต่สิทธิของผู้ต้องหา เริ่มตั้งแต่สิทธิของประชาชนที่ได้รับรู้ข้อมูลข่าวสาร จนถึงมาตรานี้ คณะกรรมการก็ร่างขึ้น หรือพิจารณาขึ้นด้วยความเห็นชอบด้วยความจริงใจในการที่จะพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญให้ดีที่สุด เท่าที่เรามีโอกาสที่จะกระทำได้ คณะกรรมการไม่เคยคิดว่า มาตรา ๑๓๑ ซึ่งคณะกรรมการได้ร่างและได้แก้ไขขึ้นมาใหม่นี้ จะเป็นมาตราซึ่งได้รับความสนใจจากสมาชิกรัฐสภาแห่งนี้ อย่างคาดไม่ถึง เป็นสิ่งที่คณะกรรมการตั้งใจซึ่งการทำงานของคณะกรรมการ ได้รับความสนใจจากท่านสมาชิกรัฐสภา ซึ่งได้อภิปรายกันอย่างมากมาย ท่านประธานครับ ถ้าหากท่านประธานจะเห็นกับผม เมื่อ ๒ ชั่วโมงที่ผ่านมาไปนี้ ท่านจะได้เห็นเหตุการณ์สิ่งหนึ่งที่เกิดขึ้นในรัฐสภาแห่งนี้ ก็คือการที่สมาชิกรัฐสภา ไม่ว่าจะ เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภา ต่างเข้ามาทำหน้าที่รับฟังการพิจารณาความคิดเห็นในประเด็นนี้อย่างเกือบจะเต็มสภา ซึ่งผิดกับก่อนหน้านี้และเดี๋ยวนี้ซึ่งคงมีประธานกับผมและสมาชิกอีกประมาณไม่เกิน ๑๐๐ ท่าน ที่นั่งฟังอยู่

ครั้งนี้ เมื่อกี่สมาชิกที่เข้ามารับฟังครั้งนี้ประมาณ ๓๐๐ - ๔๐๐ ท่าน นั่นคืออะไรครบท่านประธานคือเหตุผลหนึ่งซึ่งคณะกรรมการได้คิดขึ้น และก็คิดและเห็นแล้วว่าสิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่คณะกรรมการจะต้องพิจารณา และก็อยากจะทำให้การประชุมนี้ คือการประชุมซึ่งท่านประธานได้เห็นไปต่อหน้า เมื่อกี่นี้ การประชุมถ้าหากว่าท่านประธานกับผมจะพูดกัน ๒ คน โดยมาลงชื่อกันเพียง ๒ คน แล้วลงชื่อครบองค์ประชุม แล้วพูดกัน ๒ คน หรือ ๕ คน ๑๐ คน ในสภาพแห่งนี้ ผมก็คิดว่ามันไม่ใช่การประชุม การประชุมกระผมในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมจะต้องเคารพต่อตัวกระผมเอง จะต้องเคารพต่อท่านประธาน จะต้องเคารพต่อสถานที่แห่งนี้ และจะต้องเคารพต่อสมาชิกรัฐสภาซึ่งร่วมประชุมอยู่กับผม การประชุมอย่างใดก็แล้วแต่ ไม่ว่าจะเป็นการประชุมเล็ก การประชุมใหญ่ การประชุมในที่ไหนก็แล้วแต่ไม่ว่าจะเป็นการเอกชนหรือราชการ การประชุมสมาชิกต้องมีการเข้าประชุมอย่างพร้อมเพรียงกัน และมีการพูดจาถกแถลงกันในเหตุในผล ในสาระสำคัญซึ่งทำการประชุม นั่นคือการประชุม แต่การประชุม ซึ่งเกิดขึ้นแล้วแต่ไม่มีคนอยู่ในที่ประชุม แต่ว่าอยู่ข้างนอก ไม่ว่าจะไปเข้าห้องน้ำ หรือจะไปทำธุระส่วนตัวนั้นเป็นสิ่งที่กระทำได้ แต่ไม่ควรจะใช้ระยะเวลาให้นานเกินไป จนปล่อยให้ที่ประชุมนี้ว่างอย่างที่เป็นอยู่นั่นคือเหตุผลที่คณะกรรมการได้คิดมาว่า การประชุมแห่งนี้ต้องเกิดขึ้นอย่างนั้น จึงได้มีการแก้ไขในวรรคสาม ของมาตรา ๑๓๑ ขึ้นว่าสมาชิกซึ่งอยู่ในที่ประชุมสถานที่ที่มีการถ่ายทอดทางวิทยุกระจายเสียงหรือวิทยุโทรทัศนตามวรรคสอง หากมีข้ออ้างที่กล่าวในทางแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นพาดพิงถึงตน แม้ข้ออ้างจะมีลักษณะเป็นความคิดทางอาญา หรือละเมิดสิทธิในทางแพ่ง ก็จะนำไปเป็นเหตุฟ้องร้องผู้กล่าวข้ออ้างนั้นในทางใด ๆ มิได้ นี่คือเหตุผลในการที่คณะกรรมการคิดว่า สิ่งที่จะมีการพูดกัน มีการพาดพิงถึงกัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องส่วนตัว หรือจะเป็นเรื่องซึ่งเกิดขึ้นใน

ระหว่างการอภิปราย หรือจะเป็นเรื่องเกิดขึ้นจากการตรวจสอบการทำงาน
 ของรัฐบาลซึ่งเป็นฝ่ายบริหาร หรือจะเป็นเรื่องซึ่งเกิดขึ้นจากการอภิปรายใน
 เรื่องการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ซึ่งเป็นผลประโยชน์กับประชาชน ซึ่ง
 การทำหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภาจะต้องมีการพูดจากันถกแถลงกัน นั่นคือเหตุผล
 ในการประชุมรัฐสภา เพราะรัฐสภาโดยเฉพาะสภาผู้แทนราษฎรมีทั้งฝ่ายค้าน
 และฝ่ายรัฐบาลการทำหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งทำการประชุมนั้น
 จะต้องหาผลประโยชน์ที่ตรงตัว ซึ่งเกิดผลประโยชน์กับประชาชนมากที่สุด นั่น
 จะต้องมีการถกแถลงกัน เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย มีฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้าน
 ซึ่งการทำหน้าที่อย่างนั้นเป็นธรรมชาติครบถ้วนประชาชน จะต้องพาดพิงกล่าวถึง
 กันบ้าง ล้วงเลขไปบ้างนั่นก็คือเหตุผลในการพิจารณา แต่อย่างไรก็แล้วแต่
 การพิจารณาไม่ว่าจะเป็นเหตุผลในการตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล ซึ่ง
 เป็นหน้าที่ของฝ่ายนิติบัญญัติจะพึงกระทำและการพิจารณาของสมาชิกรัฐสภาซึ่ง
 จะพาดพิงถึงกัน แม้กระทั่งกระทันหันไปบ้างคณะกรรมการเห็นว่าควร
 จะเป็นเรื่องซึ่งสมาชิกรัฐสภาจะตกลงกัน แล้วพูดจากัน ณ ที่ประชุมแห่งนี้ให้
 จบสิ้นไป แม้จะเป็นเรื่องส่วนตัวไปบ้าง อย่างที่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อคืนนี้
 คณะกรรมการก็พิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นสิ่งที่ไม่ควรจะเกิดขึ้น และไม่
 ควรจะนำคดีเหล่านี้ซึ่งเป็น เรื่องส่วนตัวไปสู่ศาล เพราะการนำคดี เรื่องส่วนตัว
 อย่างใดก็ตามไปสู่ศาลนั้นไม่เกิดผลประโยชน์กับประชาชน ซึ่งจะได้รับจาก
 การพิจารณาว่างกฎหมาย หรือจากการทำงานของสมาชิกรัฐสภา อาจจะมี
 ผู้ตามกระหม่อมว่าแล้วมีมาตรการใดที่จะบังคับ หรือลงโทษสมาชิกรัฐสภา ซึ่งพูด
 ไม่ตรงกับความจริง กระหม่อมไม่อยากจะคิดว่า โทษ ก็คงจะไม่มีการครบถ้วน
 ประชาชน การพูดไม่จริงไม่ว่าจะเป็นสมาชิกรัฐสภา ไม่ว่าจะเป็นข้าราชการ
 ไม่ว่าจะเป็นประชาชน ไม่มีบทบัญญัติที่ห้ามได้ว่าเป็นการพูดไม่จริง แต่สำหรับ
 สมาชิกรัฐสภาแล้วการพูดไม่จริงนั้น โดยเฉพาะในยุคปัจจุบันนี้ในยุคข้อมูล

ข่าวสาร ในยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งมีการข่าวสาร มีการถ่ายทอด ไม่ว่าจะเป็นทางวิทยุ หรือทางโทรทัศน์ หรือทางหน้าหนังสือพิมพ์ การพูดจาในสิ่งที่ไม่เป็นความจริงของสมาชิกท่านใดท่านหนึ่งก็แล้วแต่ นั่นคือสิ่งที่ประชาชนจะตรวจสอบได้ การลงโทษบุคคลเหล่านั้นจะเกิดจากประชาชน ซึ่งเขาเหล่านั้นมาจากประชาชน การลงโทษจะต้องลงโทษโดยประชาชน นั่นคือวิถีทางแห่งเขาที่จะต้องไป ผมคิดว่าสิ่งที่คณะกรรมการฯ ได้ทำและคิดเป็นกลาง ไม่เคยคิดว่าพรรคใดพรรคหนึ่ง หรือคณะใดคณะหนึ่งจะขึ้นมาทำหน้าที่รัฐบาล จะเป็นฝ่ายค้าน เพราะการทำหน้าที่ในรัฐสภาเป็นสิ่งที่ไม่แน่นอน วันนี้เป็นรัฐบาลอยู่ข้างบน พู้งนี่อาจลงไปเป็นฝ่ายค้านก็เป็นสิ่งที่สมาชิกรัฐสภาได้พูดถึงกันอยู่เป็นประจำ และก็คิดว่าอย่างนั้น

สำหรับสุดท้ายคำถามของสมาชิกรัฐสภาที่ถามมาทางคณะกรรมการฯ ริกการว่า ด้อยค่าซึ่งคณะกรรมการฯ ใช้ว่า สมาชิกซึ่งอยู่ในที่ประชุมสภาที่มีการถ่ายทอดนั้นหมายถึงอย่างไร ในความเห็นของคณะกรรมการฯ ซึ่งได้พูดกันในขณะที่มีการร่างตรงนั้น เรามีเจตนาให้หมายถึงสมาชิกรัฐสภา หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งมาขึ้นชื่อเข้าร่วมประชุมในวันนั้น

อีกประการหนึ่งก็คือ สำหรับด้อยค่าซึ่งสมาชิกผู้ทรงเกียรติกรรมการฯ เสียข้าน้อย คือท่านอรรถพล สรสุชาติ ได้กรุณาถามผมที่ท่านประธานครับอันนี้เป็นความเห็นส่วนตัวของกระผม ซึ่งผมได้เคยเขียนกับท่านอรรถพลไว้ เมื่อตอนร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ในตอนแรกว่า ในฐานะนักกฎหมายกระผมเห็นว่า เมื่อรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ถ้าหากว่าเป็นไปตามร่างนี้ผ่านออกไปก็ถือว่ากฎหมายในวาระสามนี้เป็นเรื่องของการยกเว้นโทษในทางอาญา ซึ่งเป็นคุณกับผู้กระทำความผิด ถ้าหากว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ผ่านออกไปแล้ว ในความเห็นของกระผม ในคดีที่อยู่ในศาลชั้นต้นก็ดี ศาลอุทธรณ์ก็ดี ซึ่ง

ยังไม่ถึงที่สุด ผมคิดว่าคดีที่อยู่ในลักษณะการฟ้องหมิ่นประมาทกัน โดยสมาชิก
 รัฐสภาที่ฟ้องกันไปแล้วจะต้องได้รับสิทธิได้รับประโยชน์จากมาตรานี้ กระผม
 คิดว่าด้วยแถลงของคณะกรรมการผมแสดงความคิดเห็นไปนั้น ก็อยู่ใน
 คุณทิวของสมาชิกรัฐสภาทุกท่านที่จะใช้ชีวิตประจำวันในการลงคะแนน ผมคิดว่า
 คณะกรรมการไม่ได้คิดใจว่าท่านจะตัดสินใจอย่างไร ถือว่าคณะกรรมการ
 ได้ทำดีที่สุดในพื้นที่ของคณะกรรมการทั้งสิ้นแล้ว ขอบขอบคุณท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญประธานกรรมการ

นายประจวบ ไชยสาส์น (ประธานคณะกรรมการ)

กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม
 ประจวบ ไชยสาส์น ในฐานะประธานกรรมการ จากที่ฟังท่านสมาชิกได้
 อภิปรายแล้ว ด้วยคำที่อาจจะไม่ครอบคลุม และอาจจะทำให้เกิดความ
 เข้าใจผิดพลาดหรือสับสนได้ ดังที่ท่านกรรมการได้กรุณาชี้แจงแล้ว ใน
 ความหมายของวรรคสามนั้น กรรมการใครขออนุญาตท่านประธานที่จะเติม
 ถ้อยคำเพื่อให้ชัดเจนในวรรคสี่ ก็คือสมาชิกซึ่งอยู่ในที่ประชุมให้หมายความ
 รวมถึงสมาชิกที่ลงชื่อเข้าประชุมด้วย เป็นวรรคสี่ที่กรรมการจะขอความ
 กรุณาท่านประธานว่า ขอเติมเข้าไปเพื่อให้เกิดความชัดเจนในกรณีนี้ ขอบ
 พระคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เติมเป็นวรรคสี่ใช้ไหมครับ
 สมาชิกซึ่งอยู่ในที่ประชุมให้หมายความรวมถึง สมาชิกซึ่งลงชื่อเข้าประชุมด้วย

นายประจวบ ไชยสาส์น (ประธานคณะกรรมการ) : ครับ
 หมายถึงของมาตรา ๑๓๑ วรรคสี่ วรรคสุดท้าย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เข้าประชุมในวันนั้น
 หรือเปล่า หรือเข้าประชุมเลข ๑ กรรมการขอเติมความจริงนี้ ท่าน
 สมาชิกครับ ผมก็เห็นใจทุกท่านที่ยากจะอภิปรายในเรื่องนี้ แต่ว่าเราได้ใช้

เวลาอภิปรายในเรื่องนี้มา ๒ วัน มีผู้อภิปรายถึง ๔๐ ท่าน เพราะฉะนั้นผมจะหารือกับที่ประชุมว่า จะเห็นสมควรปิดอภิปรายหรือยัง ถ้าปิดอภิปรายเราก็จะได้ลงมติกันนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นควรปิดอภิปรายได้ กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นควรเปิดอภิปรายต่อไป กรุณา ยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ไม่มีนะครับ ท่านสมาชิกครับ โดยที่มาตรานี้กรรมาธิการได้แก้ไขเพิ่มเติมและมีผู้สงวนคำแปรญัตติไว้เป็นจำนวนถึง ๑๐ ราย เพราะฉะนั้นมติที่จะถามจึงคงจะต้องถามว่าจะเห็นควรคงไว้ตามร่างเดิมหรือควรแก้ไข ถ้าที่ประชุมเห็นว่าควรคงไว้ตามร่างเดิมก็เป็นอันจบกันถ้าที่ประชุมเห็นว่าควรแก้ไข ก็จะได้กลับมาถามว่าจะแก้ไขตามร่างของกรรมาธิการหรือตามที่มีผู้สงวนคำแปรญัตติ ถ้าที่ประชุมเห็นว่าควรแก้ไขตามร่างของกรรมาธิการก็เป็นอันยุติไป ถ้าที่ประชุมเห็นว่าควรคงไว้ตามที่มีผู้สงวนคำแปรญัตติก็จะได้ตามเป็นราย ๆ ไป เพราะฉะนั้นจะถาม ๑ ครั้ง เชิญมีปัญหาอะไรครับ

นายโสภณ เพชรสว่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม โสภณ เพชรสว่าง ส.ส.บุรีรัมย์ พรรคชาติพัฒนา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ที่ผมลุกขึ้นนั้นผมมิได้จะไปให้ความเห็นอะไร แต่ขอประทานกราบเรียนท่านประธานว่า ส.ส. ยังประชุม

กรรมการหลายคณะ นี้ผมรีบวิ่งมานะครับ ผมขอสักนิดเถอะครับเพื่อที่จะให้เพื่อนสมาชิกได้เข้ามาใช้สิทธิอย่างทั่วถึง ขอขอบคุณท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิกท่านใดที่ยังประชุมอยู่ในห้องกรรมาธิการห้องต่าง ๆ หรืออยู่ที่ตามระเบียบ ขอความกรุณาเชิญเข้ามาเนะครับ ผมเรียนซ้ำอีกครั้งหนึ่งนะครับว่า การถามจะถามเป็น ๓ ครั้ง ครั้งที่ ๑ จะถามว่าจะคงไว้ตามร่างเดิมหรือจะแก้ไข ถ้าที่ประชุมเห็นว่าคงไว้ตามร่างเดิมก็เป็นอันยุติไป ถ้าที่ประชุมส่วนใหญ่เห็นว่าควรแก้ไขก็จะได้ถามว่า จะแก้ไขตามร่างของกรรมาธิการหรือแก้ไขตามที่มีผู้สงวนคำแปรญัตติ ถ้าที่ประชุมเห็นว่าแก้ไขตามร่างของคณะกรรมาธิการก็เป็นอันยุติไป ถ้าที่ประชุมเห็นว่าควรแก้ไขตามร่างของผู้สงวนคำแปรญัตติก็จะได้ถามเป็นฉบับ ๆ ไปว่าจะเห็นของใคร แต่ก่อนที่จะไปถึงจุดนั้น ผมขออนุญาตถามผู้สงวนคำแปรญัตติที่สงวนไว้ทั้งหมดจะมีผู้ใดถอนคำสงวนของตัวเองเพื่อให้คำสงวนนั้นเหลือน้อยลงบ้างไหมครับ เชิญคุณวินัยก่อนครับ

นายวินัย เสนเนียม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม วินัย เสนเนียม ขอถอนในส่วนที่ผมสงวนคำแปรไว้ แต่เห็นด้วยกับท่านอาจารย์ปรีชาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณวินัยถอนนะครับ เชิญคุณสุวโรชครับ

นายสุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายสุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชุมพร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา เพื่อที่จะให้ประเด็นรวบรัดเข้า ผมขอสละสิทธิในสิ่งที่ผมได้ขอแปรญัตติไว้ โดยขอถอนครับ โดยขอสนับสนุนในคำแปรญัตติของอาจารย์ปรีชา สุวรรณทัต ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณอรุณผลครับ

นายอรรถพล สรสุชาติ (กรรมาธิการ) : เรียนท่านประธานที่เคารพ ผม อรรถพล สรสุชาติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ สมาชิกรัฐสภา ผมเองก็เป็นกรรมาธิการเสียงข้างน้อยที่สงวนคำแปรญัตติเอาไว้ แต่จริง ๆ แล้วโดยเนื้อหาที่ใกล้เคียงกับของอาจารย์ปรีชา โดยแนวที่สงวนคำแปรญัตตินั้นก็เป็นแนวที่เคยพูดคุยกันมาก่อน แต่ในเมื่อขณะนี้การพูดคุยนั้นเปลี่ยนแปลงไป แล้วผมก็เป็นสมาชิกพรรคที่อยู่ในวินัย ท่านประธานที่เคารพ ผมขอถอนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณสุวัฒน์ เชิญครับ

นายสุวัฒน์ ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สุวัฒน์ ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมเห็นว่าคำสงวนคำแปรญัตติของท่านอาจารย์ปรีชานั้น ซึ่งเป็นกรรมาธิการเสียงส่วนน้อย เป็นเนื้อหาที่เหมาะสมในส่วนที่ผมสงวนคำแปรญัตติไว้ ผมขอถอนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณอุเทพครับ

ร้อยโท อุเทพ ไสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อุเทพ ไสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ พรรคพลังธรรม ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมพิจารณาเห็นว่าคำแปรญัตติของกระผม นั้น คงไม่สามารถที่จะเป็นที่ยอมรับในขณะนี้ได้ และเห็นว่าคำแปรญัตติของท่านอาจารย์ปรีชา สุวรรณทัต มีเหตุผลมากกว่า ผมขอถอนและสนับสนุนของท่านอาจารย์ปรีชา ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณประสพครับ

นายประสพ บุษราคัม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประสพ บุษราคัม ส.ส. อุดรธานี พรรคชาติพัฒนา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมเห็นว่าคำแปรญัตติของคณะกรรมการฯ สมบูรณ์ที่สุดแล้ว เพราะฉะนั้นในส่วนของคุณกระผม ผมขอถอนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณอารีเพ็ญศรีรับ

นายอารีเพ็ญ อุตระสินธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นราธิวาส) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม อารีเพ็ญ อุตระสินธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดนราธิวาส ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ตามที่กระผมและคุณสุทิน ภูษุทธานนท์
และนาย मुख สุไลมาน ได้ส่งวนคำแปรญัตติในมาตรานี้ กระผมและคณะไม่
ติดใจ ขอถอนคำแปรญัตติครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ตกลงก็จะเหลือคำแปรญัตติ
ที่ส่งวนไว้ของ คุณปรีชา สุวรรณทัต กับคุณสงสุข ภักเกษม สมาชิกพร้อมแล้ว
นะครับผมจะขอมติอันดับแรกว่า จะให้คงไว้ตามร่างเดิมหรือจะให้มีการแก้ไข
เพิ่มเติมท่านผู้ใดเห็นควรคงไว้ตามร่างเดิม กรุณาขมมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : มี ๑ ท่านนะครับ ท่านผู้ใด
เห็นควรให้มีการแก้ไข กรุณาขมมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เสียงข้างมากนะครับ ต่อไป
ผมจะขอมติว่าจะให้แก้ไขตามกรรมาธิการ หรือแก้ไขตามที่มีผู้ส่งวน
คำแปรญัตติไว้ ซึ่งบัดนี้เหลือ ๒ ท่าน ท่านผู้ใดเห็นควรให้แก้ไขตามที่
กรรมาธิการได้แก้ไข กรุณาขมมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๓๔ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นควรให้แก้ไข
ตามที่มีผู้ส่งวนคำแปรญัตติไว้ กรุณาขมมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๓๕ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : มีท่านเห็นว่าควรแก้ไข
ตามที่กรรมาธิการแก้ไข คือ ๑๓๔ ท่าน มีผู้เห็นควรแก้ไขตามที่มีผู้แปรญัตติไว้
๑๓๕ ท่าน ก็เห็นอันว่าแก้ไขตามที่มีผู้แปรญัตติ เชิญคุณทองธรรมครับ

นายทรงธรรม ปัญญาดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงราย) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม ทรงธรรม ปัญญาดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดเชียงราย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขอเสนอให้นับใหม่ ขอผู้รับรองด้วย
ขอบคุณมากครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : มีผู้ขอเสนอให้นับใหม่ และ
มีผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปนี้จะต้องใช้วิธียื่นขึ้น เจ้าหน้าที่กรรมาเตรียมนับให้
ถูกต้อง ผมจะขอคืนะครับ ท่านผู้ใดเห็นควรแก้ไขตามที่กรรมาธิการแก้ไข
กรรมายื่นขึ้นเพื่อให้ถูกต้อง มีท่านสมาชิกเข้ามาใหม่ ขอถามอีกครั้งหนึ่ง ท่าน
ผู้ใดเห็นควรแก้ไขตามที่กรรมาธิการแก้ไข กรรมายื่นขึ้นครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้น ๑๔๗ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นควรแก้ไขตามที่
มีผู้แปรญัตติสงวนไว้ กรรมายื่นขึ้นครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้น ๑๔๗ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิกครับ มีผู้เห็นด้วย
กับการแก้ไขของกรรมาธิการ ๑๔๗ คน มีผู้เห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ ๑๔๗ คน
ท่านสมาชิกครับ โดยที่ตามข้อบังคับกำหนดให้ประธานเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด และ
ผมเห็นว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องที่น่าจะเกี่ยวกับสภาผู้แทนราษฎรมากที่สุด ผมขอ
พักการประชุม ๕ นาที เพื่อให้ท่านประธานรัฐสภาขึ้นมาทำหน้าที่แล้วท่านจะ
ได้ใช้สิทธินั้นครับ

พักประชุมเวลา ๑๔.๓๕ นาฬิกา

เริ่มประชุมต่อเวลา ๑๔.๕๐ นาฬิกา

ประธานรัฐสภา : เจริญศรี

นายสมิกร สุนทรเวช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สมิกร สุนทรเวช พรรคประชาชนไทย กรุงเทพมหานคร ตัวเลขที่ทางเจ้าหน้าที่นับทั้ง ๒ ข้างเมื่อสักครู่นี้หมดทั้ง ๒ ฝ่าย รวมกันแล้วได้ ๒๘๔ คน กระผมเห็นว่าจำนวนนี้ไม่ครบองค์ประชุม ท่านประธานกรุณาให้นับองค์ประชุมก่อนที่จะวินิจฉัยกราบขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : เจ้าหน้าที่นับองค์ประชุมหน่อยนะครับ

(ประธานรัฐสภามีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนนับองค์ประชุม)

ประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิกที่อยู่ข้างนอกห้องประชุมเชิญเข้าห้องประชุม จำเป็นต้องนับองค์ประชุมครับ เจ้าหน้าที่นับองค์ประชุมและอย่าลืมนับข้างบนด้วย

(เจ้าหน้าที่นับจำนวนสมาชิกแล้ว เสนอผลต่อประธาน)

ประธานรัฐสภา : องค์ประชุมขาดนิดหน่อย ขอเลื่อนไปอาทิตย์หน้าครับ ขอปิดประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๔.๕๐ นาฬิกา